

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈАНУАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1677

ЖЕЛИМО ВАМ ДА

НОВУ

ГОДИНУ

КРИМИНАЛ

КОРУПЦИЈА

ОТКАЗИ

ПРОВЕДЕТЕ У БЛАГОСТАЊУ БЕЗ КРИМИНАЛА И КОРУПЦИЈЕ!

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

**Српска
радикална
странка**

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке. Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1 000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

Оснивач и издавач
др Војислав Шешелъ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Рагуш

Број припремиле
Елена Божић Талијан и
Марина Томан

Техничко уређење
и компјутерски прелом
Владимир Кадих

Лектор
Весна Арсић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
др Бранко Надовеца

Издавачки савет
др Војислав Шешелъ,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,
др Небојша Величковић,

Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево

Драгишић, Драгољуб

Стаменковић, Гордана

Поп-Лазих, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

За штампарију
Мирослав Драмлић

Штампа

„Етикета“, 20 октобра 2,

11307 Болеч

Тел: 011/806-30-28

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАРИЈАТ

Београд, 11080 Земун, Трг победе 3, тел.: 011/316-46-29, тел./факс: 316-46-79

Београд _____ 18. 12. _____ 2001.

Број _____ 345/2001 _____

САОПШТЕЊЕ
ЗА
ЈАВНОСТ

Српска радикална странка са запрепаштењем и огорчењем је примила вест о одлуци Српске демократске странке да се из њених редова искључе др Радован Караџић и др Момчило Крајишник и то због чињенице да их прогони Хашки трибунал. Радован Караџић и Момчило Крајишник представљају симболе борбе за слободу српског народа западно од Дрине и људе који су најзаслужнији за стварање Републике Српске. Њихово искључење из Српске демократске странке доказује да је власт у Републици Српској под потпуном контролом српских непријатеља, а политички морал, част и национални интереси које је Српска демократска странка некада заступала, бачени су под ноге западњачког окупационог гувернера Босне и Херцеговине Волфганга Петрича. Велика национална срамота је одбацавање и уклањање Радована Караџића и Момчила Крајишника из партије коју су створили и то у тренутку када због свог патриотизма страдају од српских непријатеља.

Српска радикална странка позива истакнуте српске патриоте и јунаке отаџбинског рата Радована Караџића, Момчила Крајишника, Ратка Младића, Милана Мартића и све друге часне и поштене Србе да приступе нашим редовима, да се уклоне у партију српских радикала и тако наставе своју доследну националну политику. Српски радикали би њиховим укључивањем у редове Српске радикалне странке били изузетно почаствовани и посебно поносни.

Генерални секретар
Српске радикалне странке
Александар Вучић
Александар Вучић

ЦЕНА ОГЛАСА ЗА ИЗДАЊА У 100.000 ПРИМЕРАКА:

- последња колорна страна корица 100.000 динара;
- унутрашња колорна страна корица 80.000 динара;
- унутрашња новинска страна 60.000 динара;
- 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара;
- 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара;

На наведене износе додати порез на промет.

НАЦИОНАЛ

ХОЋЕ ДА МЕ УЋУТКАЈУ

• Људи из Црне Горе два пута су ми нудили новац како бих престао да пишем о дуванској мафији Балкана. Пре недељу дана и људи из Србије су ми нудили мито из истих разлога. Пре два месеца људи из Ђукановићевог окружења контактирали су са два моја пријатеља у Брежицама у Словенији и нудили ми седмоцифрену бројку у маркама да ућутим. Црногорска парламентарна Комисија која испитује тачност навода објављених у мом листу није до сада контактирала са мном. Ја их позивам да дођу у Загреб јер ћу радо испричати све.

Иво Пуканић, директор загребачког недељника Национал у којем је објављена серија шекстова о дуванској мафији Балкана

МИЛОРАД САВИЋЕВИЋ СА СИНОМ ПЉАЧКА „ГЕНЕКС“

• Један наш авион боинг 737 изгорео је у Нигерији. Из касе компаније нестало је 600 хиљада марака и неколико килограма злата, али нико од руководиоца због тога није одговарао. Компанијом се управља све горе, руководство то ради намерно како би њена тржишна вредност опала када следеће године „Авиогенекс“ буде приватизован.

Из писма које су шиљили Авиогенекса, огорчени бројним махинацијама руководиоца своје компаније, послали редакцији Национала

СРПСКИ КОРЕНИ НА КОСОВУ ПОТИЧУ ЈОШ ИЗ ВРЕМЕНА ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ КОЛУМБО ОТКРИО АМЕРИКУ

• Српски корени на Косову стари су вековима, потичу још из времена пре него што је Колумбо открио Америку. Косово је колевка Србије. Ако Запад допусти да се Косово одсече од Србије, верујем да ћемо тиме створити услове за будући рат. Већ постоји покрет за стварање Велике Албаније откидањем Косова и делова Црне Горе и Македоније и припајањем тих делова Албанији. Ако се то деси, суочићемо се са бескрајним балканским ратовима. Али то је проблем Европе, а не Америке.

САД су покренуле 78-дневни ваздушни рат против народа од десет милиона људи зато што је та земља одбила да допусти трупама НАТО да безочно марширају преко њене суверене територије. Што се тиче тврдњи да су Срби починили масовна зверства, да је масакрирано 100.000 косовских Албанаца, испоставило се да је то готово стопроцентно пропаганда. Пре него што су започели наши ваздушни напади, тамо је било само 2.000 жртава. А за само један дан у нашем сопственом грађанском рату у борби је пало 10.000 жртава. Нас нико није оптужио за геноцид. Готово сва етничка изгнанства у југословенском грађанском рату одиграла су се после почетка америчког бомбардовања. На крају рата одиграла су се зверства против Срба, 250.000 Срба избачено је из њихове покрајине и многе од њихових прелепих цркава су разорене. Ко је позван на одговорност за те злочине? Нико.

Паитрик Бјукенен, истакнути амерички политичар и публициста

МИХАЈЛОВИЋ И ЂИНЂИЋ ШТИТЕ ЛЕГИЈУ

Душан Михајловић је својим изјавама и штитећи убице и сам постао саучесник у злочину, а само захваљујући његовом и Ђинђићевом налогу главни организатор злочина на Ибарској магистралу Милорад Улемек Легија, изузет је од полицијске истраге.

Вук Драшковић, председник Српског покрета обнове

ДИНКИЋ МОРА ДА БУДЕ СМЕЊЕН

- У интересу очувања банкарског система земље неопходно је хитно смењивање гувернера Народне банке Југославије Млађана Динкића. Активности досовог јуришника и агента Међународног монетарног фонда, Млађана Динкића, усмерене су на упропаштавање и затварање највећих домаћих банака, што јесте његов главни задатак добијен од лихварских кругова са Запада. Нестанак великих српских банака отвара простор Динкићевим налогодавцима да и у Србији остваре оно што им је једина сврха и разлог постојања: отимање финансијског капитала земље коју изаберу за жртву.

Из саопштења Српске радикалне странке

СПО ПРЕДЛАЖЕ ЗА „ГИНИСОВУ КЊИГУ РЕКОРДА“

- Српски покрет обнове ће централи „Гинисове књиге рекорда“ доставити следеће предлоге за уписивање у наредно издање ове књиге.

Србија је једина земља на свету:

- у којој се коалиција на власти зове опозиција,
- у којој се председник државе не меша у свој посао,
- у којој већина владајућих странака има више министара него гласача,
- у којој премијер каже да ће избори зауставити реформе које нису ни почеле,
- у којој странке не бирају своје председнике, него то чини министар правде,
- у којој министарство смењује судије зато што су судили по закону,
- у којој посланик има најдужу руку на свету – од Солуна до Београда,
- у којој банке чешће пљачкају грађане, него грађани банке
- у којој су антимонархисти чланови крунског савета и
- у којој атеиста уводи веронауку.

Из саопштења Српског покрета обнове

ДОСОВЕ ГАЗДЕ ЗАХТЕВАЈУ

- Вашингтон од власти у Београду захтева да до 31. марта наредне године успоставе пуну сарадњу с Хашким трибуналом, што значи изручење свих осумњичених. Други услов је захтев за спровођење обавеза које проистичу из Дејтонског мировног споразума за БиХ, а то се односи на обустављање преостале финансијске, политичке, безбедносне и остале подршке од стране Србије која служи за одржавање посебних институција Републике Српске? Пуштање на слободу свих политичких затвореника у Србији, а то подразумева пуштање на слободу свих шиптарских терориста, трећи је услов који је постављен Београду за добијање америчке помоћи.

ФАРСА

- Није ствар о неком питању односа помоћи, него је ствар о извршавању међународних обавеза. Ми морамо да наставимо извршавање међународних обавеза. То је питање угледа земље у свету, а ово је само један мали детаљ.

Мирољуб Лабус, бивши председник Савезне владе поводом одлуке САД да услови финансијску помоћ СРЈ испуњењем одређених услова

ГАЗДА ЈЕЗДА СЕ НАДАВАО

- Једном сам 100.000 швајцарских франака дао садашњем председнику Већа грађана Драгољубу Мићуновићу, и стварно ми није тражио, добровољно сам дао. После два дана ишао сам на саслушање код Јовице Станишића и Небојше Човића, који су чак знали у којим сам апоенима дао новац Мићуновићу. Када сам питао Мићуновића које све знао задонацију, он је одговорио: „Ја и Зоран Ђинђић.“ Тада нисам знао да су Ђинђић и Станишић били кућни пријатељи. Многим политичарима сам помогао, а велики део њих се данас праве луди, посебно Вук Драшковић. Дао сам 2,25 милиона марака на жиро рачун, а Јовица Станишић ми је рекао да ће тај новац бити утрошен за оснивање јединице „црвених беретки“, која треба да се бави сузбијањем организованог криминала, али ми није познато где је тај новац утрошен.

Јездимир Васиљевић, власник пројале банке "Југоскандик"

Ламентирање једног министра

Горан Свилановић је дугогодишњи агент ЦИЕ, иако је под псеудонимом "Сокраћ" регистрован као сарадник СДБ. ЦИА је ипак овекумовала његовом именовању на функцију савезног министра иностраних послова, шврди извор „Велике Србије“

Међу догађајима који су обележили последњи месец 2001. године свакако је посета Горана Свилановића Хрватској и познато ламентирање министра спољних послова Југославије под божићном јелком у Загребу. А то је само један од мрачних догађаја у досовском низу који има за циљ затирање српства. Како су медији пренели, до „исприке за рат“ је изгледа дошло јер је министар осетио изненадну потребу да искаже жал (који, како Свилановић тврди, није био покушај извињења) због страдања којима су у протеклих неколико година били изложени посебно Хрвати (Србе је испут поменуо). Посебно је нагласио да ће Вуковар и друга места остати у срцима свих Хрвата. За Србе је рекао да их је сећање на Јасеновац учинило нељудима односно цитирамо: „мање људима него што је требало и понекад их наводило на злочине...“ Министар је посебно жалио због хрватског страдања, хрватске патње и хрватских срца, а није се сетио српских жртава, Српске Крајине, српске трагедије и онога што је остало у срцима Срба.

Шта је министар још дао Хрватима осим „исприке“

Изгледа да је Свилановић Хрватима решио да да све што траже. Није наодмет подсетити се шта је све Тонино Пицула, хрватски министар спољних послова, поставио као услове да би дошло до тзв. нормализације односа. Ево шта Хрвати све захтевају: „За нови искорак у нормализацији односа Хрватске и Србије нису испуњене нужне политичке, па ни психолошке претпоставке, а за то је одговоран Београд, који није повукао довољно озбиљних потеза којима би уверио Загреб у своју заинтересованост за успоставу бољих и квалитетнијих међудржавних односа. Нова власт у Србији, као и Милошевићев режим раније, избегава да се дефинитивно скине с дневног реда расправа о граници на Превлаци. За Хрватску је апсолутно неприхватљиво да у влади премијера Ђинђића и даље седи генерал Момчило Перишић који је у Хрватској осуђен као ратни злочинац. Власти у Београду одбијају да наставе сарадњу с Хагом, па још нису изручиле тројицу главних оптуженика за злочине почињене у Вуковару. Српска влада не улаже довољно напора нити показује потребну вољу да се установи судбина готово хиљаду и по Хрвата који су нестали за време агресије на Хрватску, а од којих су многи били заточени у Србији. Још нису враћени отети уметнички и други вредни предмети које је из Хрватске однео српски окупатор. Није

разрешено питање хрватске имовине која је после распада Југославије остала у Србији. Већ дуже време Хрватска и Србија немају велепосланика. Србија још није дефинисала своје односе са суседима, још се не зна унутар којих ће се граница Србија ситуирати, шта је она заправо данас. Још се не зна какав ће бити однос Србије према БиХ, односно који су планови Београда с Републиком Српском.“

То су Хрвати тражили, а шта је Свилановић дао? Пре одласка у Загреб министар је говорио: „Не желим да испадне да сам само био у Загребу а да ништа не урадим.“ И изгледа да је одлучио да уради све што може за хрватску ствар. До сада (односи се само на оно што је дошло до јавности) Свилановић је Хрватима обећао Превлаку,

А дали је министар успео макар да реши питање признавања станаарског права избеглим Србима? Није. Хрвати су и даље при циничном ставу који је недавно јавно изнела потпредседник хрватске владе Жељка Антуновић: „Хрватска неће вратити избеглим Србима 50.000 станова, на које су имали станаарско право, а самовољно су их напустили.“

Вероватно је требало да остану у својим становима док су их Хрвати клали. Један истакнути члан Рачанове владе који је захтевао анонимност за наше медије је изјавио: „Свилановић је превише тражио за Србе у Хрватској.“

Вуковара која је од 1991. чувана у музејима Новог Сада и Војводине, што је био још један од захтева Хрвата. А ако се питате када ће бити враћено уметничко благо из неких манастира СПЦ-а у Хрватској, ево вам одговора хрватског министра културе Антуна Вујића који је изјавио: „Сва културна баштина која је у Хрватској је хрватска културна баштина, а баштина СПЦ је хрватска баштина српске националности.”

Станарска права Србима у Хрватској су укинута

Свилановић је изгледа пожурио да испуни и више од онога што Хрвати траже. А да ли је министар успео макар да реши питање признавања станарског права избеглим Србима? Није. Хрвати су и даље при циничном ставу који је недавно јавно изнела потпредседник хрватске владе Жељка Антуновић: „Хрватска неће вратити избеглим Србима 50.000 станова, на које су имали станарско право, а самовољно су их напустили.”

Вероватно је требало да остану у својим становима док су их Хрвати клали. Јасно је зашто Хрватима не одговора да се потеже ово питање, јер у тим становима углавном станују Хрвати из осталих делова некадашње Југославије, али и насилно усељени припадници домаће полиције, војске и пар-

изручење српских патриота, наиме, југословенски шеф дипломатије је Тонину Пицули обећао да ће СРЈ признати постојећу копнену границу код Превлаке, у складу са „авнојевским границама” и да ће у наредних годину дана сасвим сигурно изручити Радића, Мркишића и Шљиванчанина, затим је потврдио и службено признавање хрватске мањине у СРЈ, договорен је наставак преговора мешовите комисије о утврђивању границе на Дунаву, и наставак преговора о споразуму о слободној трговини који Хрватској доноси велику могућност извозне зараде (Хрватска би након потписивања овог споразума могла годишње да извози у СРЈ робу вредну милијарду евра), као и решавање питања виза. Свилановић је на крају позвао Пицулу да заједно отпутују у Сарајево и да тамо са својим колегом Златком Лагумџијом поразговарају о, како је рекао, Сребреници и другим стратиштима која су окончала животе многих грађана Босне и Херцеговине. Овим предлогом, Свилановић је желео да стави до знања да одласком у Сарајево намерава да поручи да је Србија извршила агресију на БиХ.

Такође, нешто раније, потписивањем међудржавног Протокола о примопредаји враћена је музејска грађа

авојске из периода рата. Била је цинична и недавна оцена представника хрватског Комесаријата за избеглице да је питање станарског права могуће решити у оквиру постојећег хрватског законодавства, а то значи да ће Хрватска избеглим Србима, својим држављанима, омогућити право на откуп станова ако у њима буду боравили 10 година. Али да би могли да проведу 10 година у становима Срби прво морају да добију дозволу за повратак, а Хрватска хапси Србе непосредно по повратку, под оптужбом да су наводно као припадници Војске Републике Српске Крајине учествовали у побуни од 1991. до 1995. године или да су починили ратне злочине. Наравно, о фер суђењу не треба ни размишљати. Према изјави самог Свилановића у разговору му је речено да је поднето 1.580 интерних потерница у Хрватској за Србе који се терете за ратне злочине и више од 300 таквих потерница је расписано преко Интерпола. Према подацима Информационо-документационог центра Веритас у Београду, у хрватским затворима се тренутно налази 118 Срба, а њих 55 је ухапшено по потерницама на територији Хрватске.

Упркос томе што су Свилановић и досовци спремни да дају Хрватима све што им ови траже, Хрвати немају намеру да Србима дају било шта. О томе отворено говоре, а да не би дали ништа истичу да се од њих тражи немогуће. Тако је један истакнути члан Рачанове владе који је захтевао анонимност за наше медије изјавио: „Свилановић је превише

тражио за Србе у Хрватској. Пре ћемо решити и Превлаку и све аде на Дунаву него захтеве Београда за правима Срба у Хрватској, јер је Свилановић у Загребу заиста превише тражио. И повратак станарских права и боље услове повратка избеглица и одштету њихове имовине и још ревизију броја потерница за Србима оптуженим за ратне злочине. Ако СРЈ и даље буде постављала немогуће услове попут станарских права, те условљавала потпуну нормализацију односа тим проблемом, онда до те нормализације још јако дуго неће доћи, јер Хрватска Србима не може вратити оно што не постоји, а станарска права су укинута. А исто тако неће бити могуће битно смањити број од 1.500 потерница за Србима у Хрватској и још 350 преко Интерпола." За Хрвате су немогући услови решавање питања станарског права, бољи услови повратка избеглица... и сл. Ако је то за њих немогуће о чему онда досовци са њима разговарају, или само трче код Хрвата да би се извињавали и испуњавали њихове захтеве.

Да би до краја били јасни поступци и намере Горана Свилановића који очигледно не ради за српске интересе значајан је податак који је „Великој Србији“ доставио извор близак врху СДБ. Наиме, Свилановић једугогодишњи агент ЦИЕ, без обзира што је под псеудонимом СОКРАТ регистрован као сарадник СДБ. ЦИА такође стоји иза имен-

овања Свилановића за савезног министра иностраних послова.

Када су јасни циљеви досовске власти јасно је и да она неће урадити ништа да сачува или да се избори за остварење неког националног интереса.

„Пре ћемо решити и Превлаку и све аде на Дунаву него захтеве Београда за правима Срба у Хрватској, јер је Свилановић у Загребу заиста превише тражио. И повратак станарских права и боље услове повратка избеглица и одштету њихове имовине и још ревизију броја потерница за Србима оптуженим за ратне злочине. Ако СРЈ и даље буде постављала немогуће услове попут станарских права, те условљавала потпуну нормализацију односа тим проблемом, онда до те нормализације још јако дуго неће доћи, јер Хрватска Србима не може вратити оно што не постоји, а станарска права су укинута. А исто тако неће бити могуће битно смањити број од 1.500 потерница за Србима у Хрватској и још 350 преко Интерпола.”

Српска имовина одлази на добош

Генерал Перишић преговара са Хрватском у покушају да издејствује своје скидање са потернице Интерпола • Хрвати у замену израже да имовина Беојетрола припадне Ини • У међувремену Новаковић и Влаховић уговорили продају Беојетрола Новаковићевом пријатељу из Америке, сазнаје „Велика Србија“

Хрватска Влада је послала сигнал Влади Србије да би њен потпредседник Момчило Перишић могао да се скине са међународне потернице Интерпола под условом да се убрза решавање спора између Беопетрола и загребачке Ине у њену корист, тврди извор „Велике Србије“ из врха Покрета за демократску Србију. Као што је познато Ина покушава да се дочена 187 бензинских пумпи са којима располаже Беопетрол и седам складишта, тврдећи да је то њена имовина коју је узурпирао Беопетрол.

Што се тиче генерала Перишића, недавно је хрватски министар спољних послова Тонино Пицула као један од услова тзв. нормализације односа између Хрватске и Југославије тражио да Перишић не буде више у Влади. Наиме, дословно је изјавио: „За Хрватску је апсолутно неприхватљиво да у Влади премијера Ђинђића и даље седи генерал Перишић који је у Хрватској осуђен као ратни злочинац.“ А сам Перишић је на питање новинара да ли би пристао да се повуче са места потпредседника Владе уколико би то доприне-

ло нормализацији односа са Хрватском одговорио: „А за кога ви радите, за Хрватску или за Југославију? Зашто нико не пита да ли ми хоћемо да сарађујемо са њима, кад је њима Стипе Месић на челу државе. Да ли смо ми њих нападали или је њихова паравојска док још нису били међународно признати нападала ЈНА? Да ли је њима требало да препустим младе војнике да их убијају? Ако је требало негде да одговорам, онда боље да одговорам пред хрватским судом зато што сам спасао наше младиће него пред српским судом зато што сам их издао. Нема разлога да нас они условљавају више него ми њих.“ И поред свега овога што је јавно изјавио генерал Перишић тајно преговара баш са том истом Хрватском да се скине са међународне потернице, и због тога је спреман да Беопетрол уступи Ини.

Када је представник ПДС упознао Ђинђића са предлогом хрватске Владе, према речима нашег извора, он је рекао да понуда није лоша с обзиром да Немачка свакодневно врши притисак на њега као премијера да се овај спор реши у корист Ине.

Али Ђинђић је само изнео своје мишљење и упутио представника ПДС да се о свему консултује са Александром Влаховићем, министром за приватизацију. Како сазнајемо, Влаховић је одбио да разговара о „спасавању“ Перишића преко Ине, и рекао да га не интересују ни притисци Немаца ни притисци премијера, да ће спор између Ине и

СРПСКА ИМОВИНА ОДЛАЗИ НА ДОБОШ

Беопетрола дуго трајати и да треба размишљати о приватизацији овог предузећа. Међутим, није ово прави разлог због којег је Влаховић одбио разговор, већ чињеница да је заједно са Гораном Новаковићем договорно продају Беопетрола неком Новаковићевом пријатељу из Америке.

Када је сазнао да је Влаховић био незаинтересован да разговара о понуди Ине, Перишић је полудео, каже наш извор. А како је могуће да Влаховић не прихвати нешто са чиме се Ђинђић сложио, наш извор објашњава на следећи начин: „Мислим да се Влаховић и Ђинђић о свему договарају и да је у случају Момчила Перишића у питању њихова заједничка игра која показује да премијер није заинтересован да се генерал скине са потернице Интерпола, јер зна да је Перишић предвиђен за пут у Хаг, а он по свему судећи има намеру да га изручи.“

Како је могуће да Влаховић не прихвати нешто са чиме се Ђинђић сложио, наш извор објашњава на следећи начин: „Мислим да се Влаховић и Ђинђић о свему договарају и да је у случају Момчила Перишића у питању њихова заједничка игра која показује да премијер није заинтересован да се генерал скине са потернице Интерпола, јер зна да је Перишић предвиђен за пут у Хаг, а он по свему судећи има намеру да га изручи.“

Хрватске власти су преко свог генерала Стипетића поново разговарале са Перишићем о њиховој понуди у вези са Ином. Стипетић је Перишићу отворено рекао да

Како сазнајемо, Влаховић је одбио да разговара о „спасавању“ Перишића преко Ине, и рекао да га не интересују ни притисци Немаца ни притисци премијера, да ће спор између Ине и Беопетрола дуго трајати и да треба размишљати о приватизацији овог предузећа. Међутим, није ово прави разлог због којег је Влаховић одбио разговор, већ чињеница да је заједно са Гораном Новаковићем договорно продају Беопетрола неком Новаковићевом пријатељу из Америке.

га је овластио Стипе Месић да му понуди ослобађајућу пресуду уколико издејствује од Владе Србије да Ина добије имовину Беопетрола. После овог разговора Перишић је одмах известио Ђинђића и Влаховића о понуди која је сада стигла лично од Месића преко војног изасланика. Премијер није ништа коментарисао, а Влаховић је рекао да му више не долази са сличним иницијативама.

Велика Србија сазнаје и да представници Ине намеравају у наредној рунди преговора да понуде Ђинђићу 2 милиона ДЕМ како би се спор око Ине решио у њихову корист.

Ово што ради досовска власт не изненађује оне који су и најављивали да ће то бити најгора власт коју смо имали. Они који су много очекивали, сигурно су веома разочарани. Остаје да се све реши расписивањем ванредних избора.

Како ЦИА влада Србијом

Горан Петровић, бивши начелник СДБ, одмах након преузимања дужности шефа Обавештајне службе СМПП-а отишао је на тромесечну обуку у седиште ЦИЕ, тврди извор „Велике Србије“ из СДБ. Поред Петровића, на истој обуци налазе се његов кум Боле, звани Жгољави и још један оперативац СДБ који ће се тамо задржи само месец дана. Одлазак тројице функционера СДБ на обуку у седиште ЦИЕ, наш извор доводи у везу са најавом Владе Србије да после Нове године издвоји СДБ из МУП Србије и да формира владину Агенцију за националну безбедност која, према његовом мишљењу, сигурно неће полагати рачуне ни премијеру ни председнику Србије, већ представнику ЦИЕ у Београду. Поред Горана Свилановића кључну улогу у довођењу Горана Петровића на место првог човека Обавештајне службе СМПП-а, одиграла је ЦИА. Свилановић се потрудио да његов пашеног Петровић добије радно место у СМПП-у како би му касније обезбедио одлазак у дипломатију.

ЦИА такође стоји иза именовања Горана Свилановића на место савезног министра за иностране послове. А све постаје много јасније када се дода чињеница на коју наш извор указује, да су и Петровић и Свилановић дугогодишњи агенти ЦИЕ, без обзира што је Свилановић под псеудонимом Сократ регистрован као сарадник СДБ.

Како сазнајемо, Петровић се у поверљивом разговору колеги из СДБ правдао да он и Мијатовић као руководиоци Службе ништа нису радили на своју руку и да су се о свему консултовали са Душаном Михајловићем, и зато их је највише погодило образложење које су, поводом њихових изнуђених оставки, Ђинђић и Михајловић изнели у јавност. У том смислу веома индикативна може да буде

Тројица функционера СДБ, међу којима је и Горан Петровић, иначе агенти ЦИЕ, налазе се на обуци у седишту ЦИЕ, сазнаје „Велика Србија“ • Тројица најбогаћијих у Србији, Јовица Станишић, Легија и Милорад Вучелић, које је ЦИА одавно врбовала, управљају из сенке

СДБ ништа није радила без знања Ђинђића и Михајловића

Поводом оптужби да су тесно сарађивали са главним и одговорним уредником „Недељног телеграфа“, Петровић у поверљивом разговору истиче да ниједна службена информација није објављена у овом недељнику, а да то претходно Ђинђић није одобрио, односно његов саветник за информисање Владимир Поповић – Беба, који има иста овлашћења у аналитички Службе као што их је имао Урош Шуваковић у време Радета Марковића. Према тврдњама Петровића, Ђинђић и Михајловић су одобрили да СДБ обезбеђује главног и одговорног уредника „Недељног телеграфа“, Борговића.

изјава Војислава Коштунице поводом именовања Горана Петровића на место шефа Обавештајне службе у СМПП-у. Наиме, Коштуница је изразио своје неслагање поводом ове одлуке и додао: „Није ствар у томе што у оквиру СМПП ради човек из СДБ, него што је тај човек одговоран за нешто што је учињено и који је за ту одговорност заправо награђен, уместо да је сносио последице. Мени је то несхватљиво. Истерао бих ствар на чистину – или је начелник СДБ стварно одговоран, али онда он не може ићи на место шефа СДБ, или је стварно одговоран неко други, рецимо његови претпостављени, а онда би начелник требало да се врати на своје место.“ Овим је Коштуница показао да зна да су изнад Петровића претпостављени који су доносили све одлуке, а овај их само спроводио. Једини претпостављени су му били Ђинђић и Михајловић. Коштуница међутим ништа није урадио да тај ланац раскринка.

КАКО ЦИА ВЛАДА СРБИЈОМ

Зоран Мијатовић, бивши заменик начелника СДБ, да не би проговорио оно што зна, по наређењу Зорана Ђинђића постављен је за специјалног саветника в.д. начелника СДБ Андреје Савића. Иначе, нови шеф Службе Андреја Савић магистрирао је код професора Факултета политичких наука Владана Ђетковића (Ђетковић је био председник Комисије) који је не само његов, већ и дугогодишњи пријатељ и сарадник Јовице Станишића. Њих двојица се у последње време не раздвајају, а наш извор тврди да је Савић понудио Ђетковићу

Наш извор тврди да Србијом не управља ни Ђинђић ни Коштуница, већ Јовица Станишић, Легија и Милорад Вучелић. Њих тројица су најбогатији у Србији, они су „владари из сенке“ којих ће тешко да се ослободе они који су 5. октобра на власт дошли захваљујући њима. А тешко ће их се ослободити зато што су они одавно врбовани од ЦИЕ, одавно спроводе њене одлуке (ту спада и 5. октобар), и зато одговарају правој власти у Србији, а то је ЦИА. ЦИА управља Србијом.

функцију саветника у СДБ. Савићев заменик, Браковић такође је кадар Јовице Станишића.

Како „Велика Србија“ сазнаје, после побуне „дрвених беретки“ и спровођења кадровских промена у врху Службе, у СДБ се није ништа променило. У време побуне из СДБ су нестала два комплета за прислушкивање мобилних телефона и до данас нису пронађена, што сведочи о расулу унутар СДБ.

Министар Душан Михајловић не може да представља никакав ауторитет у полицији, поготово после његових „категоричних“ тврдњи да на јавним и тајним оптужницама нема ниједног припадника МУП-а, и демантија који је убрзо стигао од самог Трибунала. Тада је свима у полици-

Одлазак тројице функционера СДБ на обуку у седиште ЦИЕ, наш извор доводи у везу са најавом Владе Србије да после Нове године издвоји СДБ из МУП Србије и да формира владину Агенцију за националну безбедност која, према његовом мишљењу, сигурно неће полагати рачуне ни премијеру ни председнику Србије, већ представнику ЦИЕ у Београду.

КАКО ЦИА ВЛАДА СРБИЈОМ

Крајем новембра нови начелник СДБ Андреја Савић добио је писмо од групе анонимних полицајаца који се, како сами кажу, налазе на списку међу оптуженима и осумњиченима од стране Хашког трибунала, и упозоравају га да ништа не верују министру Михајловићу и забрањују му да их он брани од новинара и новина који су објавили списак који не потиче из Хага већ из МУП Србије. Наш извор, коментаришући ово писмо, каже да су аутори веома добро информисани, с обзиром да су упознати са тим да списак потиче из МУП-а, што значи да знају да су нека имена попут Сретена Лукића избачена са списка добијеног од хашких истражитеља.

Како сазнајемо, Петровић се у поверљивом разговору колеги из СДБ правдао да он и Мијатовић као руководиоци Службе ништа нису радили на своју руку и да су се о свему консултовали са Душаном Михајловићем, и зато их је највише погодило образложење које су, поводом њихових изнуђених оставки, Ђинђић и Михајловић изнели у јавност. Поводом оптужби да су тесно сарађивали са главним и одговорним уредником „Недељног телеграфа“, Петровић у поверљивом разговору истиче да ниједна службена информација није објављена у овом недељнику, а да то претходно Ђинђић није одобрио, односно његов саветник за информисање Владимир Поповић – Беба, који има иста овлашћења у аналитички Службе као што их је имао Урош Шуваковић у време Радета Марковића. Према тврдњама Петровића, Ђинђић и Михајловић су одобрили да СДБ обезбеђује главног и одговорног уредника „Недељног телеграфа“, Ђорговића.

ји постало јасно да Михајловић не зна шта прича, да је дефинитивно изгубио компас, и да би због тога под хитно морао да поднесе оставку на функцију министра. Михајловић је, како истиче наш извор, изазвао револт својим изјавама не само међу новинарима и полицајцима са хашког списка осумњичених, већ и свих осталих припадника МУП Србије који му више апсолутно ништа не верују.

Батић добио силне паре за ћутање

Владан Батић, министар правде знао је да се припрема бег криминалаца из затвора у Сремској Митровици, а да би ћушао „дебело” је пошилаћен, сазнаје „Велика Србија”.

Почетком децембра четворица осуђеника су побегла из КПЗ у Сремској Митровици. До данас полиција нема никакав траг, нити зна где се налазе Марко Осел и Дамјан Пузавац, држављани Словеније, Стивен Гламочанин из Кикинде и Дамир Грубичић, хрватски држављанин. Већ првих дана након њиховог бекства претпоставило се да су прешли границу. Марко Осел и Дамјан Пузавац у митровачком затвору су издржавали казне од по десет година робије. На југословенско-бугарској граници код Осела који је највећи наркодилер на просторима бивше СФРЈ, у шлеперу, нађено је 220 килограма хероина, а Пузавац је осуђен због убиства, рекетирања и разбојништва у Београду. Стивен Гламочанин из Кикинде осуђен је на 15 година затвора због разбојништва и убиства, а Дамир Грубичић је починио више кривичних дела.

Криминалци су побегли кроз тунел који су ископали приручним средствима, импровизованим алаткама. Они су из централног дела затворског круга, односно испод тоалета на коме је последњих дана било обавештење да је неупотребљив, прокопали тунел дуг 21 метар и код карауле број осам изашли са друге стране зида. После тога су преко башти у митровачком насељу Мала Босна (које се налази уз затвору) побегли у непознатом правцу. Све околности су веома сумњиве. Наиме, апсолутно је немогуће да су успели да побегну на овај начин, а да их нико није видео. Невероватно је да је приликом копања тунела огромна количина земље остала непримећена. Такође је невероватно да, ако је бекство изведено као што се и претпоставља у току дана, између 11.30 и 14.30, бегунце нико није видео. То само потврђује да су информације нашег извора тачне, и да је све организовано са знањем надређених који су за то и награђени. Наш извор тврди да су Шкарин Горан, помоћник начелника обезбеђења и Владан Батић знали да се припрема бекство, знали су за тунел који је копан, а за ћутање су добили 200.000 ДЕМ. Шкарин је иначе председник ДХСС у Сремској Митровици.

А за све ово управник КПЗ Сремска Митровица, Оливера Јелкић, иначе љубавница Владана Батића, има врло наивно обра-

Све околности су веома сумњиве. Наиме, апсолутно је немогуће да су четворица криминалаца успела да побегну на овај начин, а да их нико није видео. Невероватно је да је приликом копања тунела огромна количина земље остала непримећена. Такође је невероватно да, ако је бекство изведено као што се и претпоставља у току дана, између 11.30 и 14.30, бегунце нико није видео. То само потврђује да су информације нашег извора тачне, и да је све организовано са знањем надређених који су за то и награђени. Наш извор тврди да су Шкарин Горан, помоћник начелника обезбеђења и Владан Батић знали да се припрема бекство, знали су за тунел који је копан, а за ћутање су добили 200.000 ДЕМ. Шкарин је иначе председник ДХСС у Сремској Митровици.

зложење. Њој је потпуно нормално све што се догодило, она каже: „Бекства осуђеника се дешавају у свим затворима.”

Ћинђић продаје "Политику" Немцима и добија јак медијски ослонац

Хрвати, преко својих партнера из Немачке фирме VAC, планирају да уђу у „Политику“ (добију деонице), како би у њој формирали свој обавештајни пункт ● О броју запослених у „Политици“ одлучиваће немачки партнер, а по новом Закону о раду преко 1.000 радника ове куће завршиће на бироу

„Политика“ нема алтернативу осим да потпише уговор са немачком фирмом VAC која је заинтересована за ову новинску кућу, и да прихвати оно што јој понуди или да оде у стечај, саопштио је Дарко Рибникар, директор „Политике“ А.Д. на састанку са извршним директорима и члановима Управног одбора када се крајем новембра вратио из Немачке, истиче извор „Велике Србије“ из врха руководства ове новинске куће. Овом констатацијом Рибникар је ставио до знања својим најближим сарадницима да ова немачка фирма мора да се прихвати без икаквих и било чијих условљавања, а и избегао је да одговара на питања у вези разговора које је у Немачкој имао.

Исти извор тврди да је немачка фирма VAC кренула са освајањем медија у Србији пошто је претходно тај посао успешно завршила у Хрватској. VAC је, захваљујући везама свог председника Управног одбора Бодe Хомбаха, постао већински власник у скоро свим државним медији-

ма у Хрватској. Како истиче наш извор, сада је Хомбах на путу да преко свог личног пријатеља Зорана Ћинђића, обезбеди услове немачкој фирми VAC да постане већински власник компаније „Политика“.

Рибникар је својим сарадницима такође рекао: „Само да знате, Комерцијална банка нема више новца за финансирање „Политике“, као што ни Влада Србије нема могућности да издвоји средства за опоравак наше куће.“ Међутим, прећутао је да је по повратку из Немачке прво разговарао са Ћинђићем и Љубом Михајловићем, тако да је Рибникар заправо говорио оно што су му ова двојица наложила. Љуба Михајловић, који је иначе први човек Комерцијалне банке (највећег повериоца „Политике“), је, како тврди наш извор, и један од акционара VACA.

Извор „Велике Србије“ тврди да је немачка фирма VAC кренула са освајањем медија у Србији пошто је претходно тај посао успешно завршила у Хрватској. VAC је, захваљујући везама свог председника Управног одбора Бодe Хомбаха, постао већински власник у скоро свим државним медијима у Хрватској. Како истиче наш извор сада је Хомбах на путу да преко свог личног пријатеља Зорана Ћинђића, обезбеди услове немачкој фирми VAC да постане већински власник компаније „Политика“.

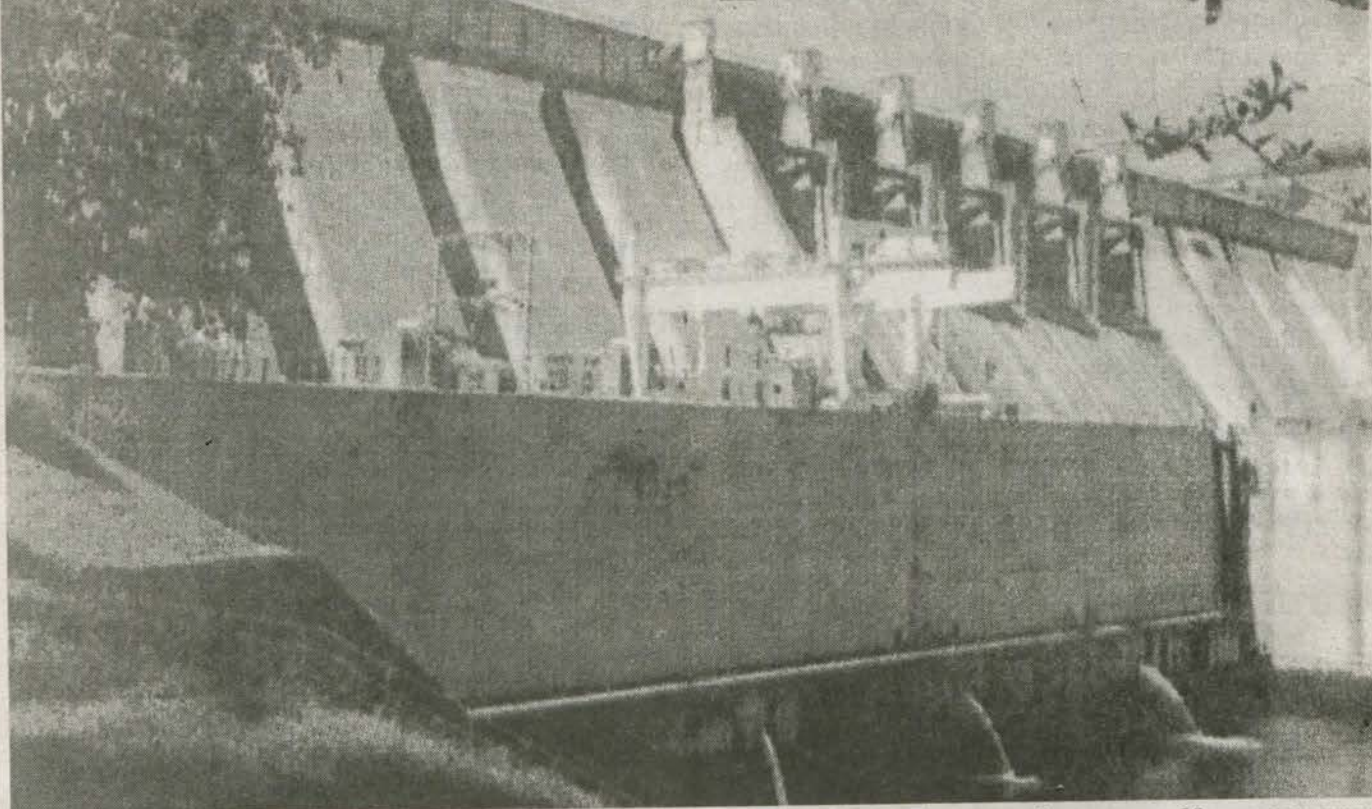
„Велика Србија“ сазнаје и да Хрвати намеравају преко својих партнера из Немачке, VAC-а, да уђу у „Политику“, односно да добију своје деонице, како би у њој формирали свој обавештајни пункт. Наиме, хрватске медијске куће постигле су договор са истим партнером, VAC-ом, према коме ће и они представљати иноулагаче у кућу „Политика“.

Од продаје „Политике“ највише користи у сваком погледу имаће Ћинђић и Хомбах. Ако се „Политика“ прода Немцима, осим материјалне користи, још битније је Ћинђићу то што ће ова медијска кућа под управом Немаца бити јак ослонац њему и Демократској странци на свим будућим изборима.

Према неким информацијама које су доспеле у јавност, дуг „Политике“ попео се на 50 милиона марака, при чему су обавезе од 5. октобра до данас месечно расле у распону од 800 хиљада до око милион марака месечно. Постоје тврдње да је, поред новина „Свет компјутера“, дневни лист „Политика“ такође профитабилан, али да се тај податак скрива од јавности како би се акционари и запослени убедили да кућа једино може да опстане ако у посао уђу Немци. Дарко Рибникар и Управни одбор „Политике“, залажу се да се са Немцима склопи посао, док је Скупштина акционара против тога да се напречац доноси одлука, јер је уговор са VAC-ом пун нејасноћа и могућности да се тачке произвољно тумаче. То се пре свега односи на положај запослених чија судбина није дефинисана уговором. Наш извор тврди да ће о броју запослених у „Политици“ одлучивати немачки партнер, као и да ће по новом Закону о раду преко 1.000 радника ове куће завршити на бироу.

Пуне џепове док се грађани

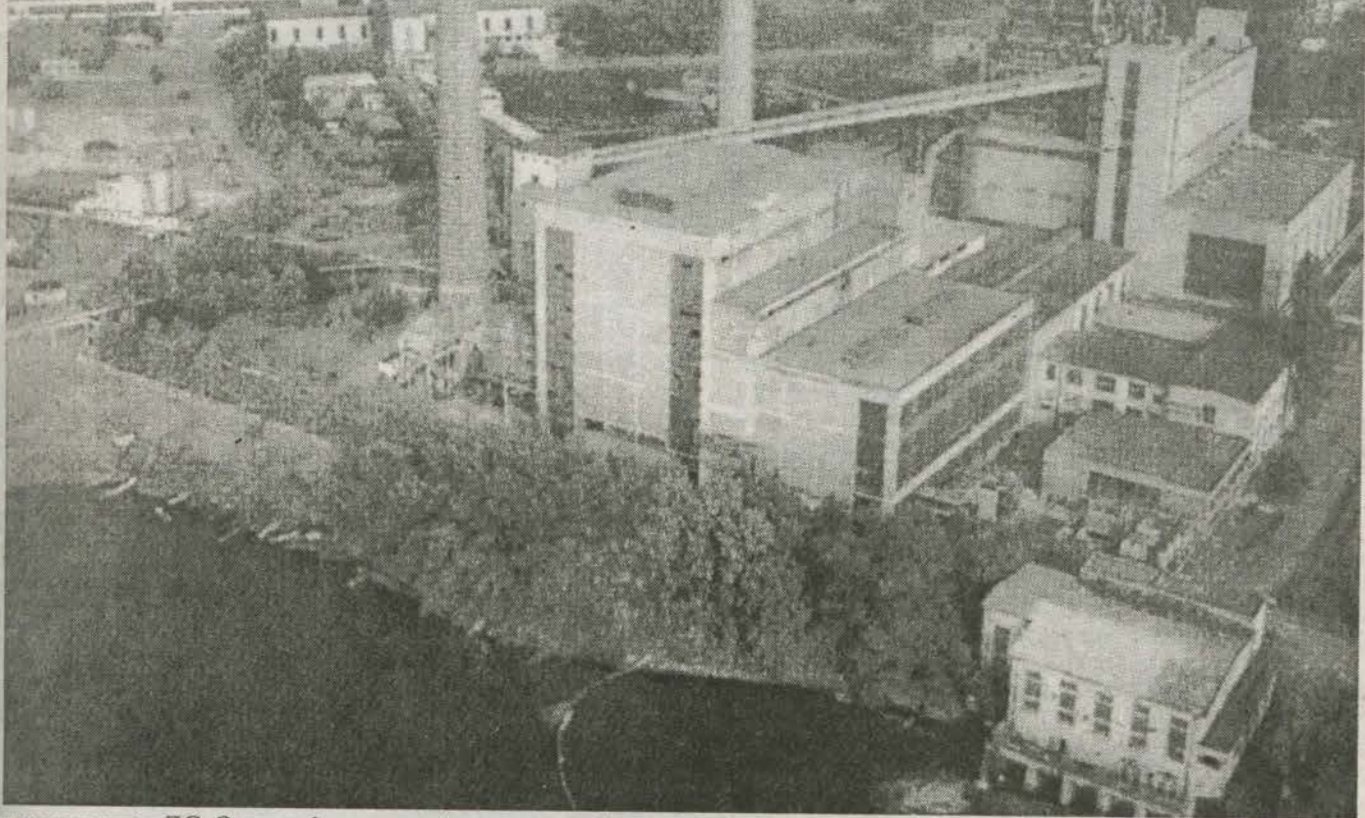
Док је Србија у мраку, електрична енергија се извози у Грчку а ЕФТ шовари њаре ● ЕПС контролишу кадрови Демократске странке ● МУП има доказе о свим аферама око нафте и струје, али ћуши

Недавно смо доживели и преживели оно искључење струје због хаваријског стања у термоелектрани Обреновац. Али да ли су рестрикције тог обима баш биле неопходне или се нешто друго дешавало? Док су се грађани смрзавали у хладним и мрачним становима (избегличко насеље пуна три дана није имало струје), док су деца плакала од хладноће а вероватно и глади, питање је да ли је и какав је оброк могао да се спреми без струје, за то време неко је одрађивао посао и пунио џепове. Топлану Нови Сад закупила је приватна фирма ЕФТ (Енергетски финансијски тим) Вука Хамовића (о овој фирми биће речи касније у тексту) и фирма Интерфејз Војина Лазаревића. Они у овој топлани имају депоновано 130.000 тона мазута, који би до марта месеца у континуитету требало да испоруче Грчкој, тврди за „Велику Србију“ извор из врха ЕПС-а. Од те количине мазута направиће 450.000 киловат-часова електричне енергије,

што је количина коју троши Београд око 20 дана у зимском периоду са температурама које су испод -5 Целзијусових степени (Београд троши једну четвртину дневне производње ЕПС). Дакле, тога дана, 24. децембра, када је Србија била у мраку, целокупна производња топлане Нови Сад коју је радила за ЕФТ и целокупна дневна производња 3.733.000 киловат-часова електричне енергије извезена је у Грчку. И не само то, поред ове количине електричне енергије коју је произвела топлана, у Грчку је отишло још 107 милиона киловат-часова који су одузети грађанима Србије. То је све прешло преко електроенергетског система Србије, а да то није рађено целокупна редукација је могла да се смањи за 50%.

Овакве аранжмане могли су да обезбеде само актуелни министар Горан Новаковић, дипл. геоматар, лични пријатељ Зорана Ђинђића, који присуствује свим састанцима ДС, затим његов заменик Димитрије Вукчевић, сада в.д. директора НИС-а, (исти онај који нам ових дана поручује – облачите поткошуље и дуге гаће, а немојте да трошите струју) и директор ЕПС-а кога је изабрао њихов лоби, проф. Љубомир Герић који на Електротехничком факултету предаје електричне инсталације и уземљење. Герић је без икаквог искуства у привреди, али је зато врло дисципли-

извозећи струју сврзавају

плинован члан ДС. О њима ћемо касније, а сад да пођемо од почетка.

Како су се „нафатирали” главни људи ЕПС-а

Радивоје Дангубић, Крсто Вуковић, Обрад Ђук, Раша Бабић и још неки, дугогодишњи су организатори лоповлука који се у ЕПС-у дешава већ годинама. Велики послови са препродајом и увозом струје увек су се радили, а од средине деведесетих интензивно. Најчувенија је нафтна афера која се догодила '96-'97 године. Иначе, у све афере око нафте и струје највише је умешан Радивоје Дангубић, затим Вук Хамовић, Војин Лазаревић и људи из Електропривреде Републике Српске, на првом месту, Драго Скулић кога популарно зову Вито Корлеоне, а он се томе са радошћу одазива.

Дангубић је најјачи човек, сива еминенција којој нико ништа не може. Он већ десет година влада ЕПС-ом. Ни данас ништа не умањује његову моћ, јер је он зет Ивана Вујачића, професора на ФПН и писца економског програма ДС, преко кога остварује двоструку везу и са Г-17 и са ДС. Дангубићев други шурак је из Беча и члан је енглеске масонске ложе. Иначе, бивши технички директор

Електропривреде Милан Вуксановић, такође је члан масонске ложе и блиски пријатељ Дангубићевог шурака преко кога су и раније имали везу.

Радивоје Дангубић је прво постављен за директора Дирекције за управљање и маркетинг. Када је енергетски систем оронуо и када су почеле прве веће редукције '94-'95. године, ова Дирекција се дели на две и Дангубић постаје директор новоформиране Дирекције за спољну трговину, како би почетак великих послова са електричном енергијом био удаљен од јединих професионалних зналаца тог посла, стручних људи из Дирекције за управљање. Дангубића нико не контролише и он слободно може да паре од провизија трпа у свој џеп.

Код свих промена које су се дешавале у ЕПС-у Крсто Вуковић је увек остајао на свом месту, директор Дирекције за производњу. Поред послова са трговином струје у којима је учествовао, треба преиспитати уговоре са кинеским и руским кредитом, како је и којим путевима набављана опрема неопходна за порушени електроенергетски систем од агресије. Остала је упамћена његова реченица из прелазног периода када је после булдожер револуције једно време био на функцији в.д. директора ЕПС-а. У току ре-

ЕФТ пљачка државу и народ

Знатно софистициранији модел за узимање пара направили су Горан Новаковић и Димитрије Вукчевић са ЕФТ-ом. Иначе, Вукчевић који је донедавно био продавац парфема са западне обале, јачи је играч од Новаковића.

Енергетски координациони центар – ЕКЦ, на чијем челу је Драго Секулић, је фирма која је надоместила бивши ЈУГЕН, и која координира рад три електропривреде, Србије, Црне Горе и Републике Српске. Електрична енергија не може директно да се прода или уступи Србији или ЕПС-у, због дугова од око 40 милиона марака који су довели до тога да Електропривреда РС не посредује са ЕПС-ом (иако није дерегулисана) већ то чини преко фирме ЕФТ чији су власници Вук Хамовић који је веома вешто поткупио највише руководство у Србији, Црној Гори и Републици Српској (иначе је један од главних финансијера ДС) и Војин Лазаревић који свој патриотизам у Народној странци Црне Горе лепо наплаћује. Један од чланова је и Горан Новаковић, министар рударства и енергетике, који „набацује“

послове ЕФТ-у. А активни учесник је и директор Дирекције за управљање ЕПС-ом, Влада Марјановић који је десна рука Радивоја Дангубића, директора Герића и министра Новаковића. Последњих година билансне вишкове РС откупио је ЕФТ по цени од 2,25 центи или 22,5 долара по мегавату, као и права на коришћење мреже и ту струју пласира преко Србије, Црне Горе и Албаније у Грчку. Преко ЕФТ-а се обавља комплетан енергетски увоз, а они скидају кајмак узимајући провизију од сваког посла. Да је ЕФТ неприкосновен на овим просторима показују и уговори и тендери по којима је ове јесени ЕПС куповала струју средствима из хуманитарне помоћи. ЕФТ је победио чувени немачки RWE, који је имао повољнију цену, што је незамисливо. А све је коначно попримило форму фарсе када је министар Новаковић изјавио да му је директор немачке Електропривреде честитао на „добро обављеном послу.“ Немамо ништа против доброг и стабилног пословања, већ против криминалаца у врху ЕПС-а у чије џепове се сливају енормне количине новца и захваљујући чијим злоупотребима ЕПС губи. Вредност тендера који је RWE изгубио је

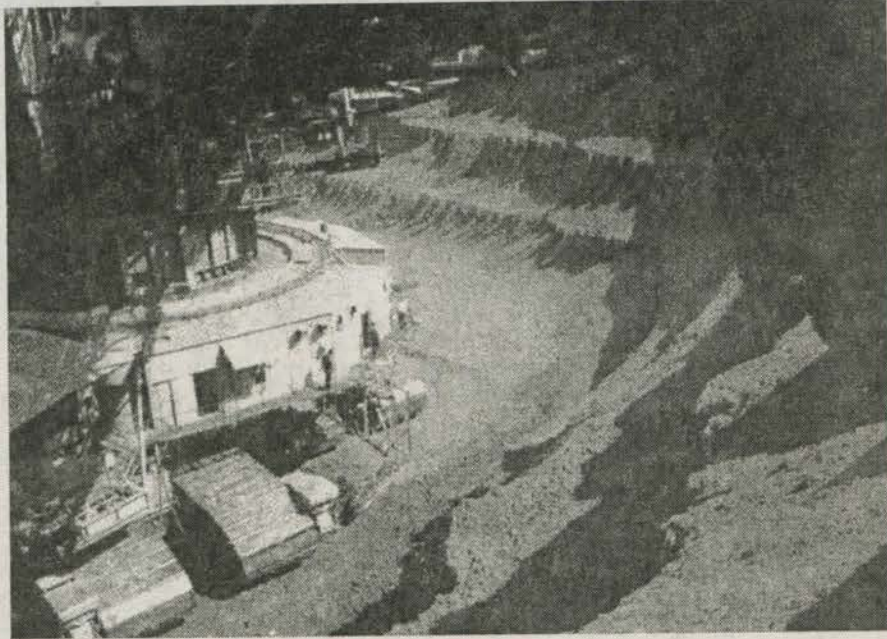
монта он је, жалећи што код легалних процедура нема места за малверзације, поручио ЕЗ да би било боље да паре даје у кешу јер би их он боље расподелио, а ремонти би били много ефикаснији и бржи.

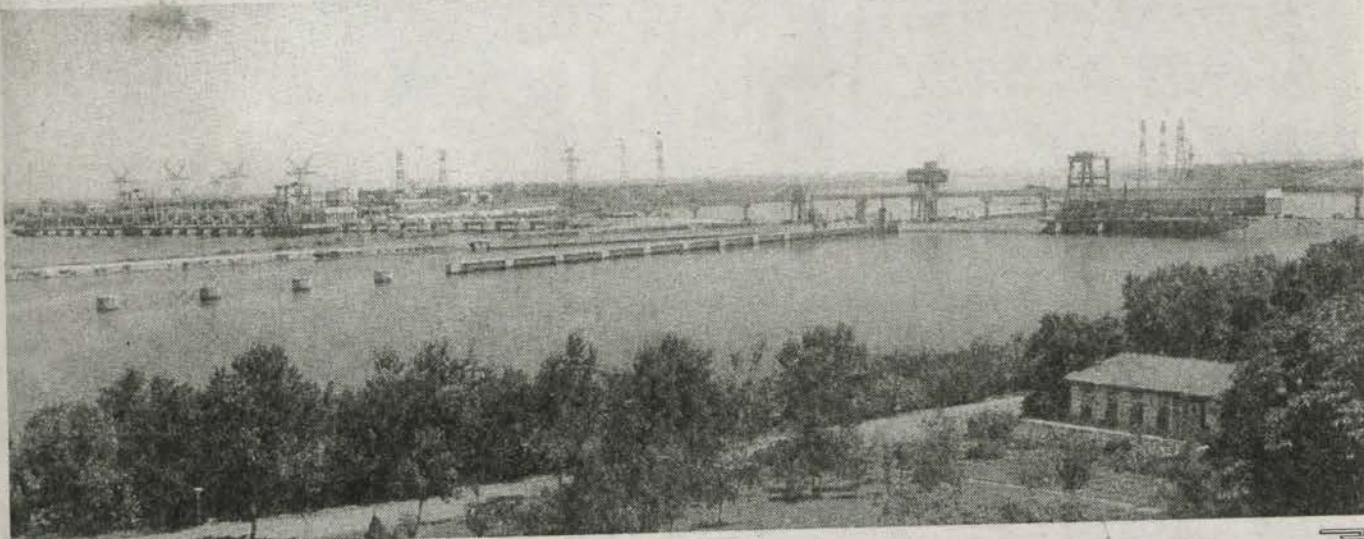
Аранжмани које још ова екипа користи за згртање новца су два правца наводног враћања електричне енергије, Црној Гори и Републици Српској. Црна Гора нема довољно струје, а јавља се као њен велики извозник на Косово и Метохију. Црној Гори дајемо 2,5 милиона киловат-сати електричне енергије по основу заједничког коришћења акумулације код Пиве. Све преко тога је комерцијално. На пример, ако Република Српска да мазут да се преради у рафинерији нафте, то је легалан посао ако се та струја врати РС. Међутим, струја одлази у Црну Гору, а одатле УНМИК-у на Косово, или Грчкој преко Албаније...

Са РС се користи и аранжман да јој се наводно даје хуманитарна помоћ а онда се купује струја која нам недостаје за потребе потрошње. Ови аранжмани су дакле, везани за три диспечерска центра у којима седе људи који завршавају посао за сопствени интерес.

Радивоје Дангубић и Обрад Ђук у последњих десет година су организовали страшан лоповлук, а сада Ђука спремају за директора ЕКЦ-а (Енергетског координационог центра).

Комплетан материјал о свим аферама око нафте и струје са доказима, последњих годину дана налази се у МУП-у, али до данашњег дана ништа није урађено, нити покренуто са мртве тачке. Дакле, МУП има све доказе, али моћни су изгледа изнад закона и могу да заташкају све, па и кад је криминал у питању. У материјалу се налазе имена многих личности, на пример Кертеса (до сада је било више индикатора да је он под заштитом нове власти) јер је Србија преварена за порез и царину, а паре су поделили учесници акције. Исти људи који десет година пљачкају земљу, то настављају да раде уз помоћ и сарадњу нове досовске власти. Круг криминалаца се проширује и очигледно нико не може да им стане на пут, јер су они који би могли нешто да ураде корумпирани.

45 милиона марака. Процењује се да је добит ове екипе око 9 милиона немачких марака.

Задатак ове групе је да што више обезвреди ЕПС и да је стави на што је могуће нижи ниво техничке припремљености за остваривање својих функција да би у тренутку преговора о продаји са стратешким партнером његова цена била нижа. И кадровска политика коју воде указује да им је то циљ. Тако може да се догоди да се ЕПС прода за багателну цену, а да затим постане велики произвођач струје за западноевропске земље.

„Наука најзад има реч“

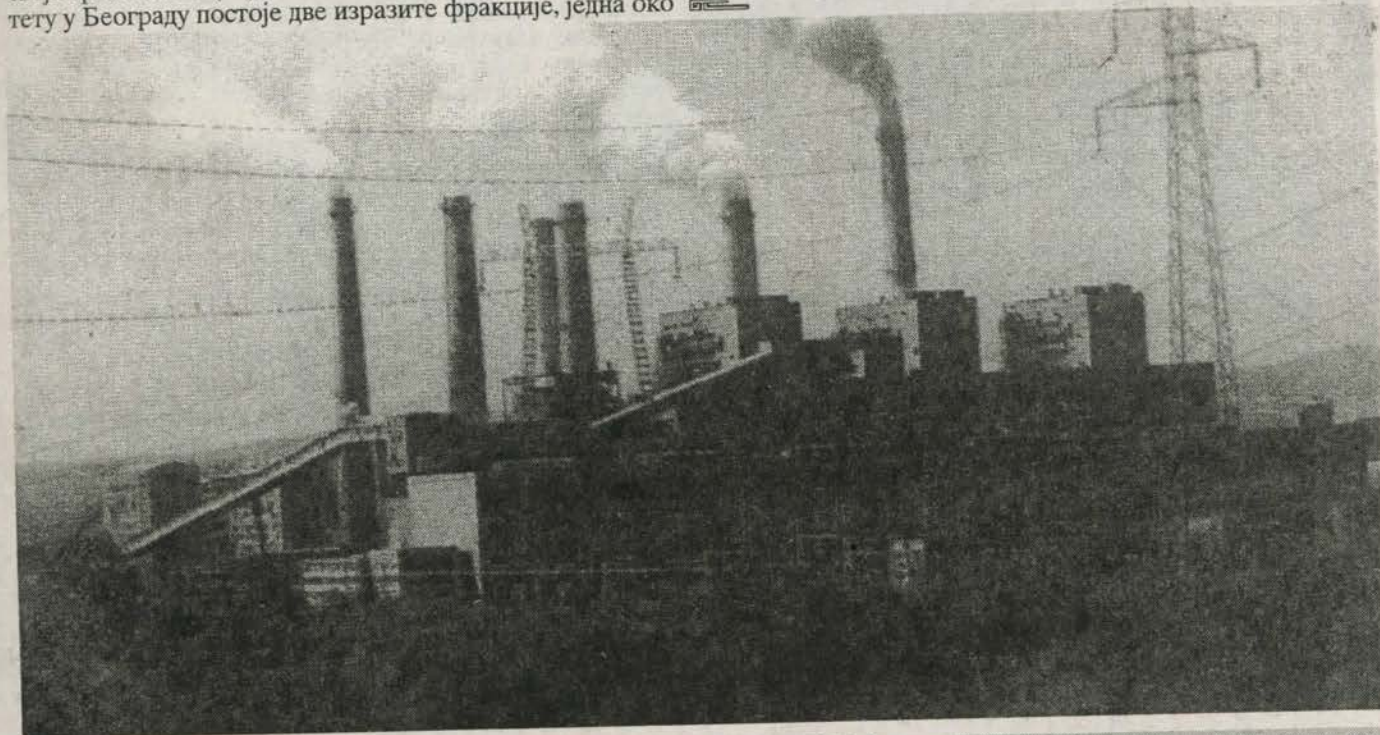
Избор генералног директора ЕПС-а Љубомира Герића није био легалан, а у прилог томе говори чињеница да је један од чланова комисије био и извршни директор фирме ЕФТ, Света Булатовић.

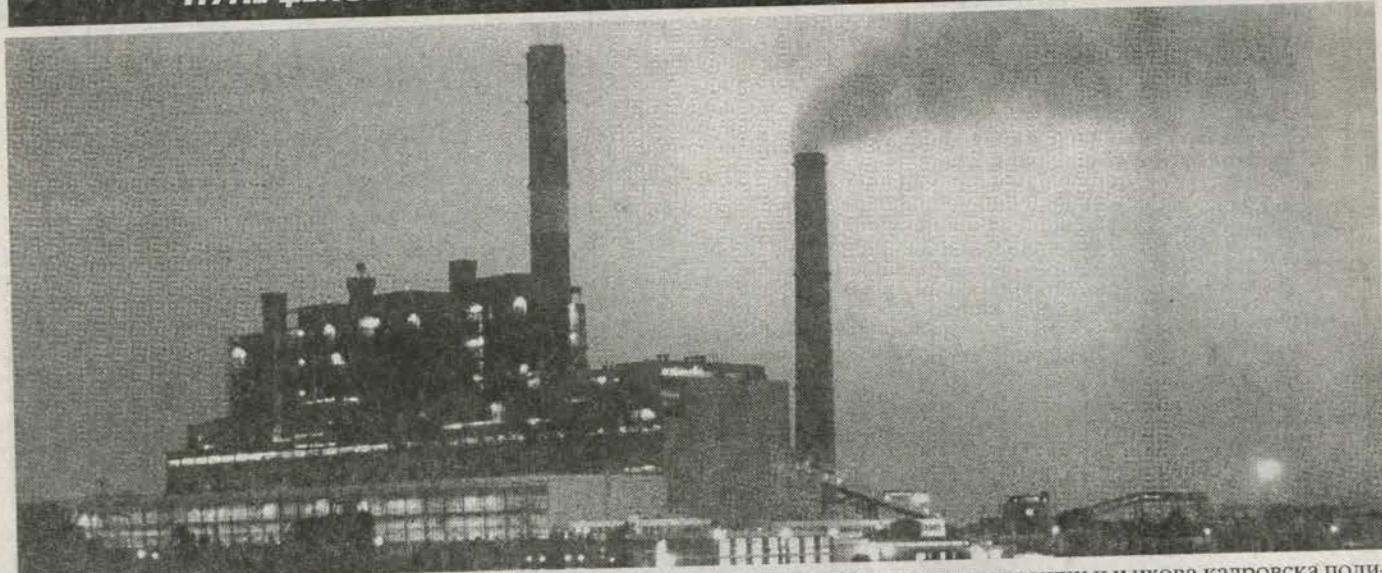
Режија избора генералног директора почела је још у време прелазног периода, од октобра до формирања Владе Србије. Биле су им потребне професорске гарнитуре да би помоћу њих разводнили прелазни период и амнестирали своја криминална (не)дела. На Електротехничком факултету у Београду постоје две изразите фракције, једна око

Моћни заташкавају свој криминал – МУП има доказе, а ћути

Комплетан материјал о свим аферама око нафте и струје са доказима, последњих годину дана налази се у МУП-у, али до данашњег дана ништа није урађено, ништи покренуто са мртве тачке. Дакле, МУП има све доказе, али моћни су изгледа изнад закона и могу да заташкају све, па и кад је криминал у питању. У материјалу се налазе имена многих личности, на пример Кергеса (до сада је било више индикатора да је он под заштитом нове власти) јер је Србија преварена за порез и царину, а паре су поделили учесници акције.

Исти људи који десет година пљачкају земљу, то настављају да раде уз помоћ и сарадњу нове досовске власти. Круг криминалаца се проширује и очигледно нико не може да им стане на пут, јер су они који би могли нешто да ураде корумпирани.

садашњег декана Боривоја Лазића и несуђеног директора ЕПС-а проф. Николе Рајаковића, а друга струја је окупљена око недавно пензионисаног бившег професора Јована Нахмана. Како ни после три месеца Никола Рајаковић са својом кликом директора Института „Никола Тесла“ (Раде Дрча и Стојан Николајевић) није успео да заузме позиције у ЕПС-у, иницијативу је преузела групација проф. Нахмана коју су водили Димитрије Вукчевић и Горан Новаковић. Тако су на челна места дошли докторанти проф. Нахмана – проф. Герић, његов заменик Ђорђевић, који нема ни дана електропривредног стажа, Неша Мијушковић, и др. Операција „Наука најзад има реч“ успешно је изведена у Електропривреди.

Код ове групе (Рајаковић, Николајевић, који је од фебруара до маја био в.д. директора ЕДБ) постоји хронична жеља за влашћу. Преко странака које су претходно биле на власти покушали су да дођу до места декана Електротехничког факултета за Николајевића и места председника Управног одбора за проф. Рајаковића, али им то није пошло за руком. После 5. октобра ова група је, са амбицијом да преко ноћи постане демократска, прво била код Човића, а онда завршила код проф. Илића са Рударског факултета, иначе тадашњег председника Одбора за енергетику Демократске странке. На њихову препоруку код тада тазе министра Новаковића, Николајевић је и постао в.д. директора ЕДБ-а. Пошто је победила Нахманова група, у мају, када је Герић дошао на власт, Николајевић је одиграо епизодну улогу. Сви из ове групе тренутно су чланови Одбора за енергетику ДС.

За Радета Дрчу везана је једна занимљива прича. Наиме, када је 1996. године садашњи председник УО ЕПС-а, а тадашњи директор „Николе Тесле“, Радомир Наумов, постао председник Градског одбора ДСС, био је смењен са те дужности, а Дрча је постављен на место директора, на непосредну интервенцију никог другог до Горице Гајевић. Тадашњи Управни одбор, на чијем је челу био Браца Милошевић, тада директор Електро Истока, сада у пензији, поседује писани документ о тој интервенцији.

Смрзавање неминуовно

По свему судећи очекује нас врло хладна зима и исти такви станови. Стручњаци у ЕПС-у истичу да је право чудо како је електроенергетски систем издржао и до сада. Уколико се наставе овако ниске температуре, а хоће – прогностичари кажу да ће јануар бити хладнији него децембар, рестрикције ће потрајати. То што говоре надлежни у ЕПС-у и Министарству (Герић, Новаковић, ...) да немамо одакле да увозимо струју, то је обмањивање народа. Имамо одакле да увозимо али не можемо довољно да произведемо, а

за то су криви ти исти надлежни и њихова кадровска политика, јер су одлуке везане за ЕПС препуштене само овом уском кругу људи, а стручњаци се питају само у сегменту одржавања техничке производње. Рестрикције су код нас неминовне без обзира на увоз, јер је размак у недостајућој енергији такав да не може да се покрије. Наиме, могуће је да се увезе само 10% потреба електричне енергије у датом тренутку јер преносни систем не може да издржи више, а и напонске прилике у систему морају да буду такве да омогућавају нормално кретање енергије кроз далеководе и обезбеђивање пласмана енергије. Уколико се не обезбеди домаћа производња струје на нивоу од 110–120 милиона киловат-сати дневно, ако се производи нпр. само 80–90 милиона киловат-сати, онда не може да се увезе још 50 милиона киловат-сати, колико је укупно потребно да би се задовољиле потребе потрошача.

Због грешака оних који управљају ЕПС-ом грађани испаштају. И онда нас убеђују да струју треба што мање да трошимо, да се како они воле да кажу „рационално понашамо“, а најбоље би било да се смрзавамо, или да враћамо точак историје уназад и да користимо угљ и дрва, док они извозе струју у огромним количинама, и пуне сопствене цепове. У 21. веку рационално понашање је трошење електричне енергије, а они који прокламују супротно, који прокламују коришћење угља и дрва понашају се антицивизацијски.

Власници ЕФТ-а су Вук Хамовић који је веома вешто поткупио највише руководство у Србији, Црној Гори и Републици Српској (иначе је један од главних финансијера ДС) и Војин Лазаревић који свој патриотизам у Народној странци Црне Горе лепо наплаћује. Један од чланова је и Горан Новаковић, министар рударства и енергетике, који „набацује“ послове ЕФТ-у. А активни учесник је и директор Дирекције за управљање ЕПС-ом, Влада Марјановић који је десна рука Радивоја Дангубића, директора Герића и министра Новаковића. Да је ЕФТ неприкосновен на овим просторима показују и уговори и тендери по којима је ове јесени ЕПС куповала струју средствима из хуманитарне помоћи. ЕФТ је победио чувени немачки RWE, који је имао повољнију цену, што је незамисливо. Вредност тендера који је RWE изгубио је 45 милиона марака. Процењује се да је добит ове екипе око 9 милиона немачких марака.

ХАШКИ СУД ИЗРАЗИТО АНТИСРПСКИ

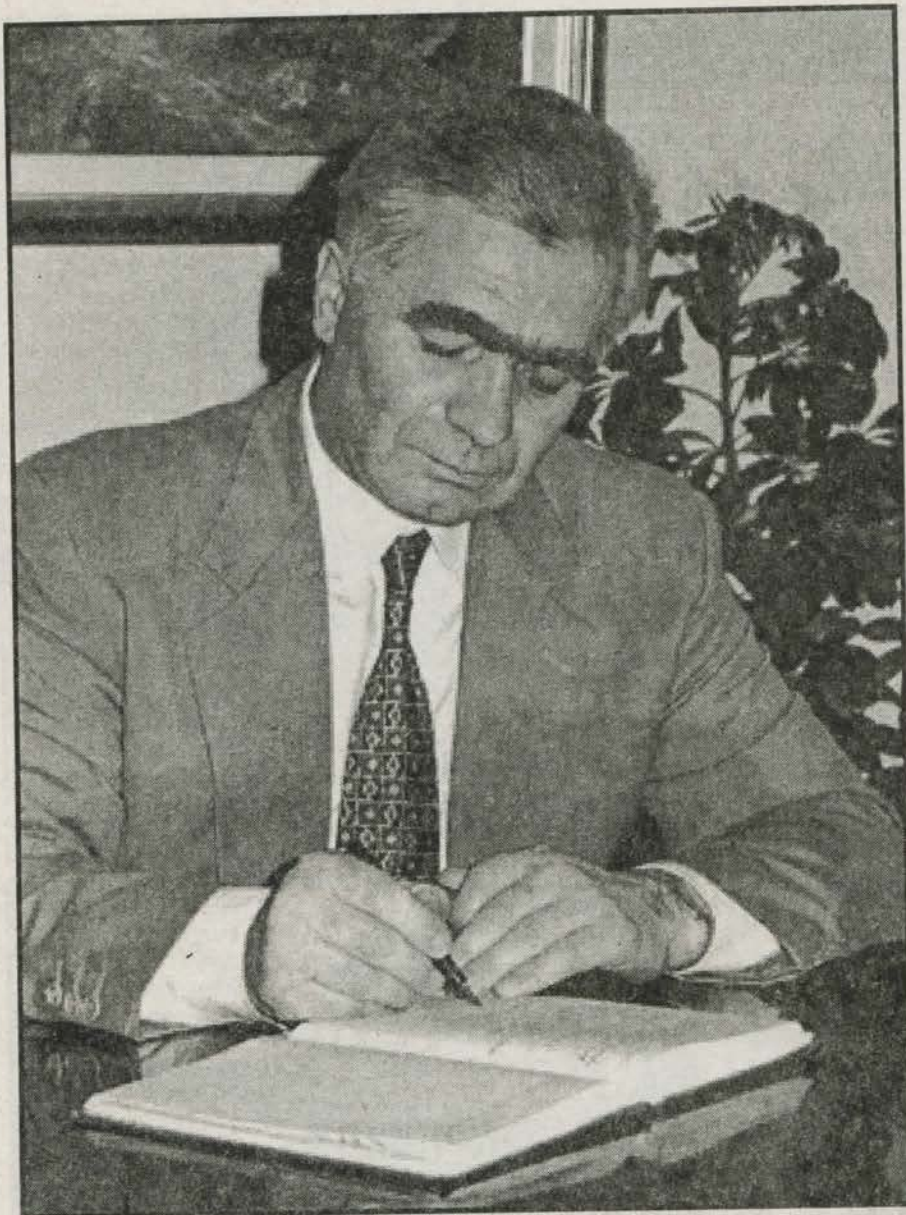
Шеснаестог децембра 2001. године замолио ме је адвокатски тим Момчила Крајишника да одговорим на 54 питања која су они иначе постављали бившим високим политичким и војним функционерима СФРЈ спремајући Крајишникову одбрану пред Хашким трибуналом. Ја сам одговорио да не пристајем ни на какво сведочење пред Хашким трибуналом пошто тај Трибунал не признајем. Међутим, стало ми је да Момчило Крајишник и његова одбрана раскринкају у целости на лажима засновану оптужницу, да демантују било какву кривицу српског народа о грађанском рату који се водио на простору бивше Југославије

И стало ми је да Момчило Крајишник, упечатљиво доказујући сопствену невиност, покаже колико је карактер Хашког трибунала изразито антисрпски и политички. Зато сам на питања одговорио и проследио их редакцији „Велике Србије“ на објављивање, а оно што својим одговорима кажем то је оно што бих иначе рекао на било ком месту, иза чега стојим и што представља резултат мога увида у ситуацију у којој се наша земља пре десетак година.

• **Опширте:** ко су били чланови Председништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и каква су политичка решења заступали поједини чланови?

Др Шешел: Чланови председништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије били су редом опробани комунистички кадрови, људи без моралног дигнитета који су напредовали по принципу негативне селекције и представљали изданке титоистичке и представљали изданке титоистичке варијанте комунистичког режима. А онда је 1990. године дошло до одређених промена, тако што је опозван Стипе Шувар и на његово место из Хрватске је дошао Стипе Месић. А затим, промена је била у томе што је Ненад Вучин поднео оставку и на његово место је изабран Бранко Костић. Из Босне и Херцеговине делегиран је Богић Богићевић, млађи човек, али партијски апарџик, без много мозга, без памети, навикао да слепо следи Микулићеву и Поздерчеву политику.

Члан председништва Југославије по функцији је био и председник Савеза комуниста Југославије. То је укинута тек уставним променама које су се десиле 1988. или 1989. године. Председништво је остало са осам чланова и врло тешко је долазило до консензуса по било ком важном политичком питању. И код гласања, код изјашњавања гласањем, било је проблема, јер су се, углавном, чланови Председништва груписали у односу четири напрема четири.

Чланови Председништва Југославије и Србије, Црне Горе, затим Војводине и Косова и Метохије заступали су варијанту очувања Југославије и њеног уставног преуређења као модерне федерације. Представници Македоније и Босне и Херцеговине желели су веће надлежности федералних јединица, извесну конфедерализацију, међутим, желели су уједно и да се сачува југословенска држава. Словенци су водили отворену сепаратистичку политику којој су се, након тога, прикључили и

Хрвати. Они су хтели да се Југославија разбије како би се она могли водити нови договори око њеног евентуалног обнављања.

• **Каква је била клима у раду?**

Др Шешел: Политичка клима у Председништву је била апсолутно неподношљива. Чланови су сиктали мржњом, неповерењем, међусобно су разне смицалице и подметања намештали једни другима, многи од њих су контактирали са страним обавештајним службама, највише словеначки и хрватски представници, што је довело и до мешања Европске уније у рад Председништва. Па је чак на једној седници присуствовао Ван ден Брук, представник Европске уније, и водио главну реч.

Међусобно су се чланови Председништва опањкавали, оптуживали, јадиковали странцима на оне друге и тако даље.

• **Какав пут решења политичке кризе је предвиђао Устав Социјалистичке Федеративне Републике Југославије?**

Др Шешел: Устав СФРЈ апсолутно није предвиђао могућност сецесије било које федералне јединице, али је предвиђао могућности промене административне границе између њих уколико се обе федералне јединице усагласе. Устав је био типично комунистички и његови творци као да су желели 1974. године такву уставну блокаду политичког процеса. Устав није био подобан за увођење демократског парламентаризма и Устав је морао да се мења.

Међутим, по питању промене Устава избила је једна од првих кризних ситуација. Устав се могао мењати само изборима за уставотворну Скупштину, иначе, по оном механизму који је предвиђао сам Устав из 1974. године ништа се битно није могло реформисати, свака федерална јединица или аутономна покрајина имала је могућност вета.

• **Каково решење је предвиђао југословенски блок (они који су се залагали за опстанак - Југославије, Србија, Црна Гора и ...)?**

Др Шешел: Србија, Црна Гора и представници две србијанске аутономне покрајине у Председништву желели су искрено очување Југославије. Те федералне јединице нису круто инсистирале на очувању комунизма иако су комунистички кадрови у њима водили главну реч. Њима је југословенство било, ипак, важније од, комунизма, а сматрали су да је могуће реформисати Комунистичку партију крајем 1989. и почетком 1990. године у правцу јачања југословенске федерације и одстрањивања конфедералних елемената.

Када је већ било извесно да ће се Југославија цепати, онда су представници Србије и Црне Горе тражили да се Уставом предвиди начин на који би се евентуално одређена федерална јединица могла одвојити и тражили су да то буде ствар договора на нивоу федерације, а не ствар једностраног акта отцепљења.

• **Да ли је било сепаратистичких тежњи и ко је заступао распад Југославије?**

Др Шешел: Сепаратистичке тежње су биле најочигледније у политици словеначког и хрватског руководства. Словенци су по сваку цену хтели независност. Са српске стране прављене су грешке утолико што су се српски политичари супротстављали тој независности, иако је у српском националном интересу заправо било да се Словенија што пре отцепи и наравно да се не отцепљују у исто време и Словенија и Хрватска, јер са Словенијом није било нерешених територијалних проблема, а са Хрватском их је било много.

У случају да се Словенија сама елегантно отцепила и да није било супротстављања из Београда теже би ишао

процес отцепљивања Хрватске и вероватно би хрватско руководство било демотивисано да инсистира на потпуном отцепљењу. У сваком случају, сепаратистичке тежње у Македонији и у Босни и Херцеговини не би дошле до толиког изражаја.

• **Да ли је било оних који су заступали идеју Велике Србије и шта би значила та идеја ако су Срби већ били у једној држави?**

Др Шешел: Идеју Велике Србије заступале су сви српски патриоти у протеклих неколико векова још од концепта грофа Ђорђа Бранковића који се први појавио на јавној сцени као високи аустријски достојанственик и предводник српског народа у Срему. Југославија је 1918. године, у извесном смислу, представљала Велику Србију. Основни концепт Велике Србије је да се окупе све српске земље у једну државу.

Наравно, у појединим српским земљама било је етнички мешовито становништво и то није било могуће провести кроз окупљање Срба у етнички хомогеној, монолитној држави, али је преовлађујући став српске политике 1918. године био да се формирањем јединствене југословенске државе заправо остварује и реализује концепт Велике Србије. С обзиром да би у тој Југославији сви Срби живели, а поред њих би живели њима етнички сродни Хрвати и Словенци.

Велика је хрватска жеља била да ступе у јединствену државу са Србијом, а и словеначка. Словенци су на томе инсистирали све до иза Другог светског рата, уосталом, јер су се осећали угроженим од стране Аустрије, Мађарске и Италије.

Кад су Срби већ живели у једној држави онда њима није била примарна идеја Велике Србије колико ревизија југословенског комунистичког федерализма који је конституисан на изразито антисрпским позицијама. Комунисти су, предвођени Титом, после Другог светског рата вештачки поделили Југославију на шест федералних јединица и још Србију расцепкали одвајајући две аутономне покрајине, а измишљали су и нове вештачке нације, црногорску, македонску и 25 година после Другог светског рата муслиманску, како Срби по званичним статистикама не би представљали апсолутну већину југословенског становништва. И то је у једном тренутку морало да доведе до жестоких међунационалних спорења и обнове међунационалне мржње.

• **Да ли је било тежњи од заговорника идеје Велике Србије да се распадне Југославија да би се формирала Велика Србија?**

Др Шешел: У Србији, Црној Гори,

у српском народу у целини није било заговорника цепања Југославије по сваку цену да би се формирала Велика Србија. Било је политичких идеја да се изврши ревизија југословенског федерализма, да се смањи број федералних јединица. Један од тих концепата и ја сам својевремено формулисао још 1982. и 1983. године и због њега сам 1984. године био осуђен на осам година затвора у познатом комунистичком сарајевском процесу. Идеја је била да се Југославија прекомпонује у четири федералне јединице, Србију, Хрватску, Словенију и Македонију, што би био федерализам по националном критеријуму. Проблем титоистичког федерализма је што је у неким стварима он био по националним критеријуму формулисан, на пример, по питању Словенца, па и Македонаца, а по неким питањима је био регионалистички, по неким питањима историјски и тако даље.

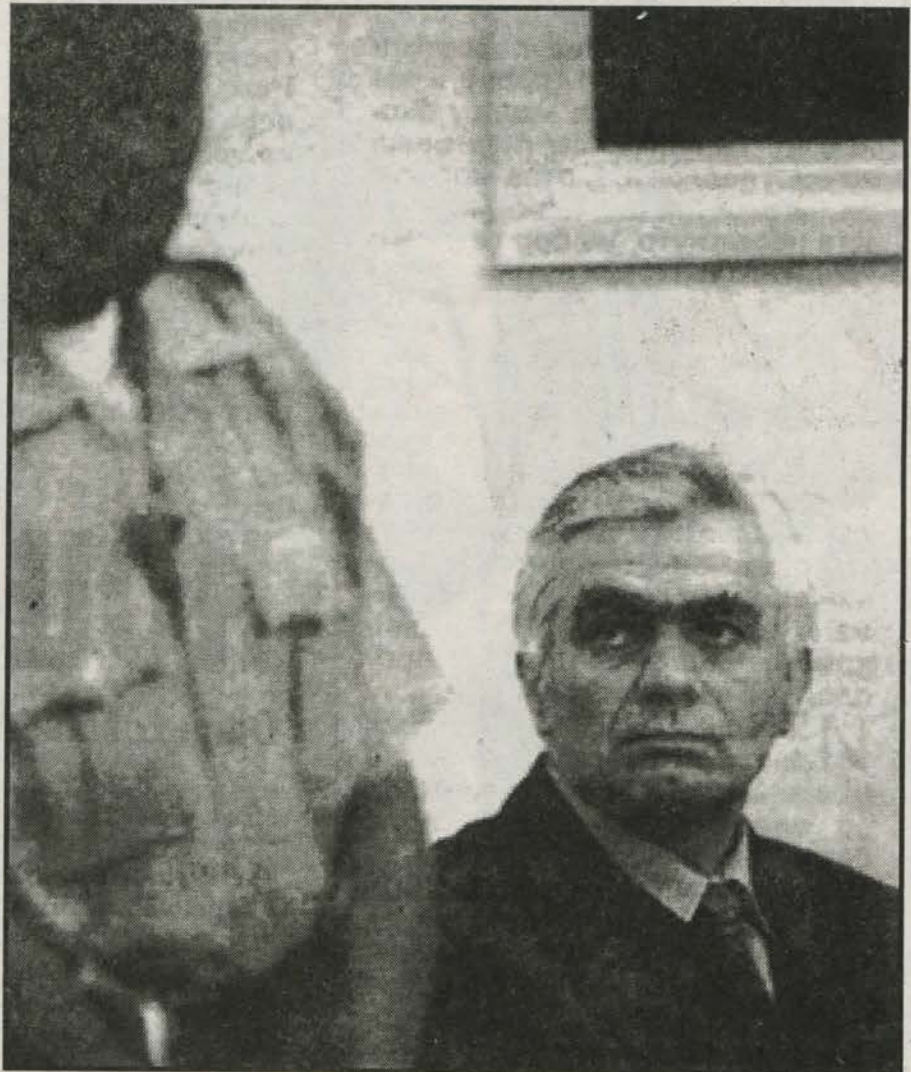
Срби нису хтели цепање Југославије, Срби су хтели да се сачува Југославија, да се изнутра демократизује, да се уведе грађанско друштво, његови принципи, грађанске слободе и права човека и грађанина и вишепартијски систем.

• **Да ли је Велика Србија била само**

реторичка флоскула коју су фолклорно употребљавали екстремисти или је била официјелни став или пак тежња званичних српских и црногорских представника?

Др Шешел: Велика Србија никада није била реторичка флоскула, она је идеал свих српских патриота и њу нису фолклорно употребљавали екстремисти. Додуше, деценијама су комунисти великосрпством називали свако испољавање српског патриотизма и та идеја је једноставно била проскрибована. Али 1990. године и 1991. Српска радикална странка је била отворени присталица те идеје, уосталом, ми смо 1990. године покренули новине под називом "Велика Србија" по узору на осам ранијих листова истог назива од 1888. године, па надаље.

Велика Србија је за нас била држава која ће обухватати све српске земље, али која ће бити демократска, која ће поштовати принцип националне равноправности, вишепартијски парламентаризам, успоставити модеран правни поредак и тако даље. Концепт Велике Србије није био концепт ширења националне мржње, суревњивости, него једноставно концепт афирмисања срп-

ске нације, њеног ослобађања од вишедеценијске комунистичке диктатуре.

• **Шта је значило "дешавање народа"?**

Др Шешељ: Дешавање народа је једна флоскула коју су упоребљавали комунистички пропагандисти Милошевићевог режима крајем осамдесетих година, а она се односи на реално масовни покрет српских патриота до кога је довело нагомилавање деценијама потискиване енергије бунта и протеста. Српски народ је у комунистичкој Југославији био до краја понижен, уњетаван, Србима су отимане територије, Срби су прогоњени на најгори могући начин и Срби једноставно то више нису могли да трпе.

Кап која је прелила чашу био је прогон српског народа на подручју Косова и Метохије који су иницирали фашисти у току Другог светског рата, наставили комунисти после рата.

• **Колико је Устав из 1974. године био неправедан према српском народу?**

Др Шешељ: Устав из 1974. године је конципиран на антисрпским основама. Његов је циљ био да се дефинитивно поделе српске земље и разбије српски народ. Да се успостави контрола над Србијом и да Србија буде немоћна у решавању својих основних политичких, економских, социјалних, културних, а и националних питања, да је над

њом, једноставно, принудна управа омогућена већином федералних јединица и уставних фактора вештачког карактера.

• **Улога Богдана Богђевића?**

Др Шешељ: Богдић Богђевић је крајње неспособан човек, нечастан, спреман да служи ради својих каријеристичких интереса моћним газдама попут Бранка Микулића и Хамдије Поздерца. Код њега је било убијено српско национално осећање и он је као ситнији апаратчик у Сарајеву, као студент продекан на Факултету политичких наука, као директор дејчег сектора у оквиру издавачке куће "Ослобођење" показивао да је спреман против интереса свога народа да служи усташкој или муслиманској фундаменталистичкој политици.

• **Када су републике узеле учешће у разговорима о кризи у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији?**

Др Шешељ: Погрешно је у старту било отварање дијалога између федералних јединица, односно представника република по питању будућности Југославије и решавања актуелне кризе у њој. Тај дијалог је требало водити на савезном нивоу и он је морао почети тек након одржавања избора за Уставотворну скупштину. А овако смо дошли у ситуацију да су дијалог водиле комунистичке елите федералних једи-

ница плус усташка владајућа елита која је конституисана на мајским изборима 1990. године у Хрватској и предвођена Туђманом. Зато тај дијалог унапред није могао имати никаквих шанси на успех.

• **Каква је улога Председништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије била у време кад су представници република преузели иницијативу за преговоре у решавању кризе?**

Др Шешељ: Када су представници федералних јединица преузели иницијативу Председништво Југославије је једноставно гурнуто у страну. Ослабљена је његова моћ, његов утицај и његов ауторитет. Председништво Југославије, заправо, није имало никаквог битног утицаја на државну политику.

С друге стране, размахала се Савезна влада коју је предводио Анте Марковић и перфидно водио политику у Хрватском интересу и на економском и на политичком плану. Чланови његовог кабинета настојали су да одрже неподношљив статус српског народа у федерацији. Они су вербално заговарали опстанак Југославије, али онакве Југославије која би за Србе била вечито тамница.

• **Колико је на политику утицала Српска академија наука и уметности?**

Др Шешељ: Српска академија наука и уметности није нарочито много

утицала на српску политику. Њени чланови, старији људи у годинама са израженим комунистичким педигреом, једноставно, нису били у стању да радикалним интелектуалним захватима дефинишу политичку ситуацију и нађу излаз из ње. Они су само површно успевали да задрју у суштину проблема. Међутим, режим је у једном тренутку изгледало да недовршени Меморандум Српске академије наука и уметности лансира као доказ буђења српског национализма и угрожавања интереса комунистичке хијерархије и кампању против Српске академије наука и уметности водила је Стамболићева гарнитура у владајућим круговима Србије.

• **Колико су идеје Меморандума Српске академије наука и уметности биле присутне у званичној политици Председништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије?**

Др Шешел: Званична политика Председништва Социјалистичке Федеративне Републике Југославије није имала никакве везе са Меморандумом Српске академије наука и уметности. Чак, Председништво Југославије и није имало никакву политику, њега су догађаји затицали, а његови чланови су више самостално реаговали на збивања, редовно неадекватно, него што су били у стању да креирају политички процес.

• **Зашто није проглашено ванредно стање у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији?**

Др Шешел: Ванредно стање у Југославији дуго није проглашавано, јер је дошло до блокаде унутар Председништва Југославије и поделе односа снага четири напрема четири. Међутим, био је један интерни акт Председништва Југославије још с почетка осамдесетих година који је омогућавао да се одлука донесе и упркос изостанку неких чланова Председништва, да они који дођу на седницу могу да одлучују као да је Председништво у пуном саставу уколико то озбиљне околности наложе. Тако да је ванредно стање у Југославији проглашено, али сувише касно.

• **Ко је у време почетка рата у Словенији и Хрватској био врховни командант Југословенске народне армије?**

Др Шешел: Врховни командант Југословенске народне армије било је формално Председништво Југославије. Међутим, главну реч је имао министар одбране, генерал Вељко Кадиевић, који се иначе школовао у америчкој академији "Вест поинт" и био га је глас да је шпијун америчке обавештајне службе.

• **Улога Стјепана Месића у Председништву?**

Др Шешел: Стјепан Месић је на све

могуће начине настојао да онемогући функционисање Председништва Југославије и у томе је у приличној мери успео. Када је дефинитивно напустио Председништво Југославије изјавио је Хрватском сабору да је задатак испунио - Југославија више не постоји.

• **Да ли вам је познато да је постојао договор или само разговор Милошевић - Туђман о подели Босне и Херцеговине (Карађорђево)?**

Др Шешел: О разговорима и договорима Милошевића и Туђмана о подели Босне и Херцеговине у Карађорђево многа је писала дневна и периодична штампа, поједини политичари су изјављивали у јавности, али мени конкретне појединости о томе нису познате.

• **Шта је представљала "Београдска декларација"?**

Др Шешел: Београдска декларација је била један формалан политички акт без неког далекосежнијег значаја и по мом мишљењу није имала ни неког нарочитог утицаја у јавности, није сматрана озбиљном.

• **Шта је представљала иницијатива**

Глигоров - Изетбеговић о степенастој федерацији?

Др Шешел: Глигоров и Изетбеговић су наслућивали да је могуће да дође до крвавог расплета у Југославији. Њима није одговарало дефинитивно цепање Југославије и они су хтели да се Југославија трансформише тако што би Србија и Црна Гора биле у чвршћој федерацији, Македонија и Босна и Херцеговина с њима у лабавијој федерацији, а Хрватска и Словенија у конфедерацији. Међутим, такав систем никада нигде на свету није постојао, не би могао ни код нас да функционише. Можда су њихове намере тада биле добре, али са политичко-теоријског аспекта идеје су идиотске.

• **Улога војног врха у решавању кризе 1991/1992. године (Кадиевића, Адића, Бровета и других)?**

Др Шешел: Вељко Кадиевић, Благоје Адић, Стане Бровет, Петар Шимић и многи други у војном врху били су Титови комунистички генерали без мозга, без памети, без знања, без образовања и они су сматрали да се може очувати титоистички систем и до краја

су били одани Титу и њихови потези су из тих разлога били непромишљени, њихови потези су били бесмислени, а неки од њих као агенти страних обавештајних служби намерно су повлачили потезе који су били изразито на српску штету и убрзавали распад Југославије.

- Да ли су тачне оптужбе неких страна да је Југословенска народна армија односно Југославија извршила агресију на Хрватску и Босну и Херцеговину (деталније објаснити)?

Др Шешел: Југословенска народна армија није могла извршити агресију на Хрватску и Босну и Херцеговину с обзиром да је Југословенска народна армија била оружана сила целе Југославије и по Уставу је била дужна да спречава све сепаратистичке акте на било ком делу југословенске територије. Она је морала по Уставу да брани територијалну целовитост, територијални интегритет СФРЈ.

Са политичког аспекта бесмислено је било интервенисање Југословенске народне армије у Словенији, јер је нама више одговарала варијанта мирног отцепљења Словеније и нагодбе са Словенцима, али то је ствар грешака и српске и словеначке политике. Југословенска народна армија морала је да се супротстави сепаратистичким политичким покретима и оружаним формацијама на било ком делу Југославије, а може се у њену кривицу приписати што је касно реаговала, иако је имала информације шта се све дешава. Југословенска народна армија је реаговала тек онда кад су директно нападу-

те њене касарне на подручју федералне јединице.

- Да ли је Војска Југославије учествовала у рату у Босни и Херцеговини?

Др Шешел: Војска Југославије није учествовала у рату у Босни и Херцеговини. Војска Југославије је формирана након проглашења независности Босне и Херцеговине, с обзиром да је тада проглашена и Савезна Република Југославија, крајем априла 1992. године. У мају смо имали већ парламентарне изборе, а нова власт у Савезној Републици Југославији формирана је у јуну месецу 1992. године. Први председник Савезне Републике Југославије био је Добрица Ђосић, први председник Владе и министар одбране Милан Панић.

- Да ли је Социјалистичка Федеративна Република Југославија односно Савезна Република Југославија учествовала у финансирању оружаних снага Републике Српске (да ли само кроз исплату плата старешинама које су некада биле активне војне старешине Југословенске народне армије)?

Др Шешел: Савезна Република Југославија је помагала и Републику Српску и Републику Српску Крајину, морално, политички, економски, војно и социјално и она је имала обавезу да помаже делове сопственог народа и да помаже његово одупирање геноциду који је претио и који је почео и на подручју Босне и Херцеговине и на подручју хрватске федералне јединице.

Што се тиче плата војним старешинама оне су биле исплаћиване у оквиру укупне војне помоћи. Без финансијске

Република Српска и Република Српска Крајина бимного теже издржавале у сучељавању са исламским фундаменталистима у Босни и Херцеговини које су помагале многе моћне арапске нафташке земље, пре свега Саудијска Арабија. Или у сучељавању са хрватским оружаним формацијама које је подржавала цела Западна Европа, Северна Америка и милионска хрватска емиграција.

- Да ли је тачно да је (ако јесте) Војска Југославије прихватила да исплаћује плате само активним старешинама Војске Републике Српске на њихов захтев да би избегли алтернативно решење да све те старешине (рођене и пореклом из Босне и Херцеговине) после повлачења из Хрватске и Словеније дођу и "окупирају" Југославију? За толиким бројем старешина Војска Југославије није имала потребе. Да ли је било боље решење да им исплаћују плате и морално их приморају да остану ван Савезне Републике Југославије, него да тај вишак "уђе" у Савезну Републику Југославију?

Др Шешел: У току распада Југославије Војска Југославије је заиста била пребукирана већим бројем војних кадрова него што су биле њене реалне потребе. Њен је интерес био да један део официјерског кадра заиста остане у Републици Српској Крајини и Републици Српској, јер је тако могла лакше да реши и њихову материјалну егзистенцију и стамбено их обезбеди.

- Да ли је било јединица Војске Савезне Републике Југославије у рату у Бо-

сни и Херцеговини?

Др Шешел: Јединица Војске Савезне Републике Југославије није било у рату који је вођен на простору бивше Босне и Херцеговине.

• **Каква је улога званичне Савезне Републике Југославије (Србије и Црне Горе) према рату у Босни и Херцеговини?**

Др Шешел: Званична Савезна Република Југославија је помагала Републику Српску, помагала је српски народ, али њен режим у појединим ситуацијама се понео веома лоше. С времена на време су водили и вршили жесток притисак на режим Републике Српске, чак успостављали блокаду Републике Српске када им се политика тамошњег руководства није свиђала. Дакле, односи су били променљиви, некад добри некад лоши, тако да је то један од разлога што је српски народ био у коначном исходу поражен.

• **Када је створена идеја о конституисању Савезне Републике Југославије од Србије и Црне Горе?**

Др Шешел: Идеја о конституисању Савезне Републике Југославије од Србије и Црне Горе појавила се почетком 1992. године, када је Европска унија признала независност Словеније, Хрватске, Македоније и Босне и Херцеговине. Ми, српски радикали, смо се залагали за конституисање Савезне Републике Југославије од Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине. Али режим у Београду се тога уплашио, сматрао је да му је сигурније да се иде на конституисање од Србије и Црне Горе и да се чека исход, дефинитивни исход борбе западних Срба за независност и јединство.

• **Да ли су тиме „отписане српске територије у Хрватској и Босни и Херцеговини“?**

Др Шешел: Тиме нису у старту већ отписане српске територије у Хрватској и Босни и Херцеговини, али је њихов положај реално отежан.

• **Можете ли описати разговоре са руководством српског народа у Босни и Херцеговини? Како су примили вест о формирању Савезне Републике Југославије и њиховом одстрањењу из Југославије, иако се претходно српски народ изјаснио за остатак у Југославији?**

Др Шешел: Руководство српског народа у Босни и Херцеговини с тугом је примило вест о формирању Савезне Републике Југославије. Међутим, њихове наде нису биле сасвим покопане. И они су сматрали да је боље проглашење Савезне Републике Југославије од четири федералне јединице које ће укључивати и Републику Српску и Републику Српску Крајину, али су непрекидно били убеђивани из Београда да је то само привремено решење и да не

треба да брину, да их Србија на цедилу неће оставити.

• **Шта је пресудно деловало на српски народ из Босне и Херцеговине да направе велики заокрет од захтева за остатак у Југославији према признању Босне и Херцеговине као међународно признате сложене државне заједнице са Српском Републиком унутар Босне и Херцеговине, са високим степеном суверености Републике Српске?**

Др Шешел: Српски народ из Босне и Херцеговине никада није хтео да прихвати признање Босне и Херцеговине као независне државе. На њега је вршен притисак из Београда да то прихвати и његово руководство је под притиском из Београда прихватило Деј-

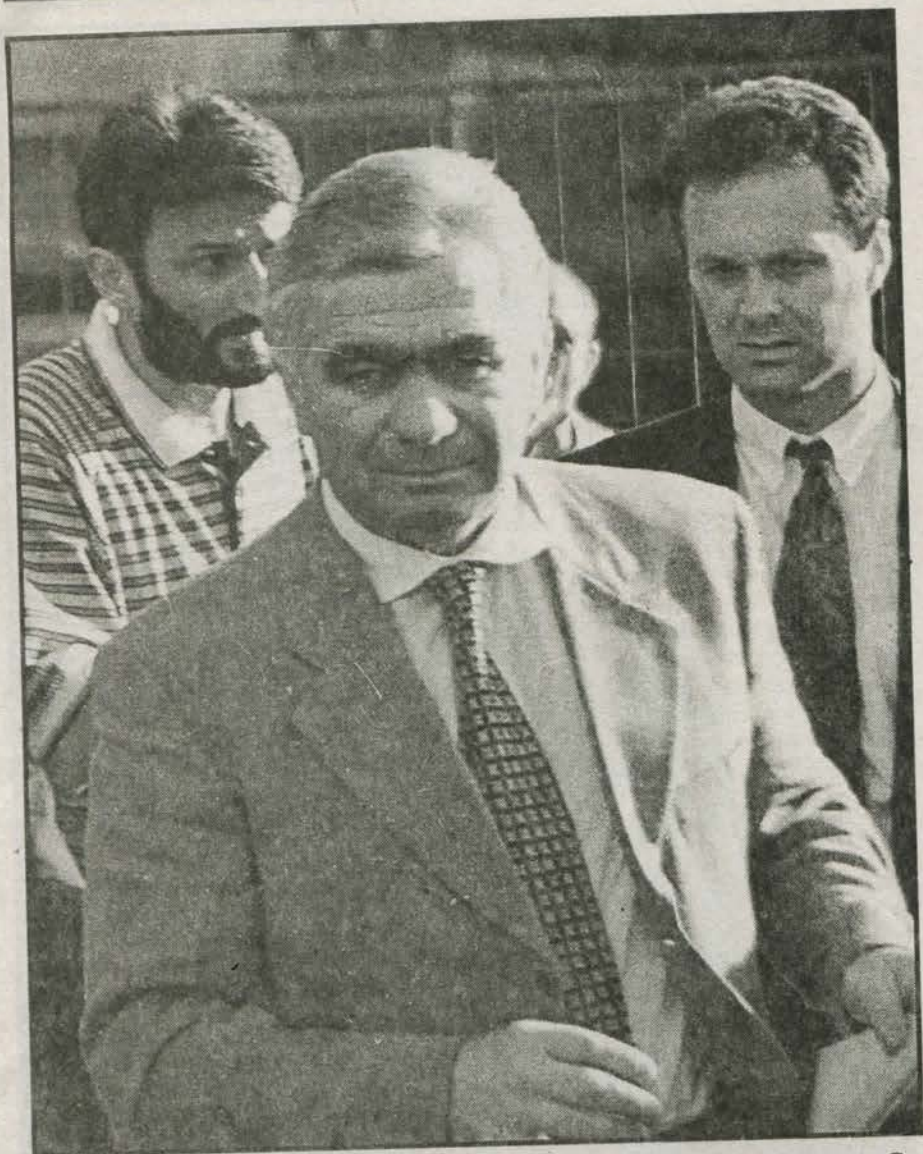
тонски споразум.

• **Да ли је захтев за успостављање специјалних веза Републике Српске и Савезне Републике Југославије партиципација за државно одвајање Срба из Босне и Херцеговине од Југославије?**

Др Шешел: Специјалне везе Републике Српске са Савезном Републиком Југославијом су једна вешто смишљена флоскула Американаца којом би се лакше сузбио српски отпор Дејтонском споразуму.

• **Да ли су специјалне везе биле успостављене, уместо државно, национално јединство?**

Др Шешел: Нити су успостављене државне везе, нити је било државног и националног јединства.

• Да ли су одржавани заједнички састанци српског руководства из Босне и Херцеговине са југословенским руководством?

Др Шешељ: Састанци српског руководства из Босне и Херцеговине са југословенским руководством редовно су одржавани. Ја сам последњих година и присуствовао некима од тих састанака. Раније су били чешћи, међутим, и Српска радикална странка је била опозициона и нисмо на њима учествовали.

• Да ли су се српски представници, или конкретније Момчило Крајишник, залагали за прогон муслимана и Хрвата и етничко чишћење из српских етничких подручја у Босни и Херцеговини (да ли сте то уочили из контаката)?

Др Шешељ: Ни Момчило Крајишник, ни било који други истакнути српски функционер никада се није залагао за прогон муслимана и Хрвата или за етничко чишћење са српских етничких простора било које националне мањине или верске групе. То могу да потврдим, јер сам се у току рата често састајао и са Момчилом Крајишником и са

другим српским функционерима. Срби су све време инсистирали да се нађе добар договор, паметан договор, а уосталом били су и против отцепљења Босне и Херцеговине. Онај ко је отцепио Босну и Херцеговину од Југославије тај је изазвао грађански рат.

• Шта је значила иницијатива Зулфикарпашића и Филиповића за историјски споразум са Србима? (муслимани равноправни у Савезној Републици Југославији, други народ по бројности, итд.)?

Др Шешељ: Споразум са муслиманима је био и постигнут, Изетбеговић је прихватио да Босна и Херцеговина буде федерална јединица у оквиру скраћене Југославије, да муслимани буду признати као равноправан народ или други народ по бројности и чак је било предвиђено да Изетбеговић буде први председник те скраћене Југославије. А онда су га Американци убедили да од тога одустане, што би остајао у Југославији кад може имати независну државу.

• Каква су ваша сазнања, а постоје ли јаве неких челника политичких странака из Србије (Драшковић, Јовић, Шешељ)

о добровољцима из Србије који су се борили на страни Срба у Босни и Херцеговини?

Др Шешељ: Неколико хиљада добровољаца из Србије и Црне Горе борило се на страни Срба у Босни и Херцеговини, али су скоро сви ти добровољци били у регуларним јединицама Војске Републике Српске и евентуално српске полиције. Ретке су биле формације добровољаца које нису учествовале у саставу Војске или полиције Републике Српске. То су биле малобројне разбојничке банде, једна од њих је позната под називом "жуте осе", али Војска и полиција Републике Српске су их већ у старту онемогућиле, разоружале, а неки од њихових челника су и суђени својевремено.

• Да ли су то били само истински патриоти?

Др Шешељ: Огромна већина добровољаца су заиста били истински патриоти, али је било и оних који су се бавили криминалом, пљачкама.

• Да ли су они били претежно авантуристи и криминалци?

Др Шешељ: Нису били претежно авантуристи и криминалци. Било је авантуриста и криминалаца, али веома мали број. Међутим, њихово криминално понашање је било толико упечатљиво да је бацало љагу на све остале.

• Да ли су они били под контролом Војске Републике Српске?

Др Шешељ: Огромна већина добровољаца били су под контролом Војске Републике Српске, неки нису. Они који нису чинили су разна кривична дела, али су били врло брзо елиминисани.

• Да ли су остављали утисак паравојних јединица?

Др Шешељ: Добровољци нису остављали утисак паравојних јединица. Додуше они су носили извесна обележја која нису била званична обележја Војске Републике Српске, али таква обележја су имале и друге регуларне јединице Војске Републике Српске, тако да се на фронту није могла правити разлика између добровољаца и мобилисаних војника.

• Зашто су уведене прве санкције Савезној Републици Југославији?

Др Шешељ: Прве санкције Савезној Републици Југославији су уведене зато што Београд није хтео да прихвати цепање Југославије по Хашком рецепту на основу извештаја Бандитерове комисије.

• Зашто су уведене санкције Републици Српској и појединим личностима (забрањена уласка у Савезну Републику Југославију)?

Др Шешељ: Санкције појединим функционерима Републике Српске прописао је Београд забрањујући им улазак у Савезну Републику Југославију,

јер се нису слагали са званичном политиком Београда и нису прихватили инсистирање Београда о преузимању обавеза од стране Републике Српске које нису биле у сагласности са интересима српског народа. Први случај директног судара био је по питању Венс Овеновог плана негде у априлу, мају 1993. године.

• **Колико је учешће међународне заједнице у Босни и Херцеговини?**

Др Шешел: Босна и Херцеговина је тренутно под окупацијом НАТО-а, у њој не постоји демократски политички живот. Не постоји парламентаризам, проводи се отворена диктатура, пре свега над српским народом.

• **Да ли је прерано признање Словеније и Хрватске довело до рата у Босни и Херцеговини?**

Др Шешел: Признање Словеније вероватно није било преурањено, требало га је и раније провести. Али признање Хрватске, а после и Босне и Херцеговине довело је до рата у Босни и Херцеговини, то је дефинитивна чињеница.

• **Колико је прерано признање Босне и Херцеговине утицало на почетак рата у Босни и Херцеговини?**

Др Шешел: Они који су признали Босну и Херцеговину знали су да ће то изазвати грађански рат. И они су хтели тај грађански рат да би грађански рат био повод за стационарање трупа НАТО-а на простору Босне и Херцеговине. Слично су после урадили на Косову и Метохији.

• **Да ли је ваша сугестија Србима у Босни и Херцеговини била да прихвате Кутилијеров план који им је уместо останка у Југославији обезбеђивао Српску Републику (епигет) унутар Босне и Херцеговине из специјалне везе Републике Српске и Савезне Републике Југославије?**

Др Шешел: Моја сугестија никада није била да се прихватају антисрпски планови са Запада. Лично сам се увек залагао, а и партија којој припадам, Српска радикална странка, да све српске земље остану у саставу јединствене српске државе.

• **Да ли се Савезна Република Југославија залагала за мирно решење кризе и прекид рата или продужетак ратних дејстава?**

Др Шешел: Савезна Република Југославија се увек залагала за мирно решење кризе. Никада није била за рат и чак је таквом својом политиком сувише оклевала и онда када се рат није могао избећи. Ако је већ био рат наметнут морала је да га за што краће време успешно оконча, оклевање нас је довело до тога да заправо у рату губимо, иако смо у почетку имали јачу војну снагу.

• **Да ли се Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини од почетка кризе (1991. године) залагала за мирно решење кризе у Босни и Херцеговини?**

Др Шешел: Српски народ је увек био за мирно решење кризе, али не по цену одрицања од својих егзистенцијалних виталних националних интереса.

• **Какво је ваше искуство из контаката са Момчилом Крајишником, уколико их је било?**

Др Шешел: У току рата сам имао више контаката са Момчилом Крајишником. И на подручју Републике Српске и на подручју Србије. Ценио сам га као веома способног политичког функционера и искреног српског патриоту. Момчило Крајишник је увек био промишљеног понашања, чврстог карактера, човек који никада на пречац није доносио никакве одлуке, човек који је зрачио смирености, психичком стабилношћу.

• **Да ли је Момчило Крајишник испољаво мржњу према друга два народа у Босни и Херцеговини?**

Др Шешел: Крајишник никада није испољаво ни мржњу према Хрватима,

ни мржњу према муслиманима. Он је изражавао искрено жаљење што је до рата дошло и говорио како су заправо муслимани били обманути и како су муслиманима свашта са Запада обећавали како би их увукли у рат против православних Срба.

• **Коју је функцију обављао Момчило Крајишник у 1991. и 1992. години?**

Др Шешел: Момчило Крајишник је 1991. и 1992. године био председник Народне скупштине Босне и Херцеговине.

• **Да ли вам је познато како је била организована војна оружана снага Републике Српске (Министарство унутрашњих послова, Војске Републике Српске)?**

Др Шешел: Немам прецизне податке о организовању оружаних снага Републике Српске, војске и полиције, нити бих био спреман да износим податке о тој организацији уколико они представљају војну тајну. Знам само да је Војска Републике Српске имала сувише велики степен самосталности у односу на цивилне структуре и политичку власт.

ХОЛАНДСКА ВЛАДА И ХАШКИ СУД ПЛАШЕ СЕ МОГ ДОЛАСКА

Постоји једна чињеница, Американци, НАТО и Хашки трибунал имају жељу да мене оптуже. Али је њихов проблем што још не могу да нађу нешто конкретно зашта би ме оптужили, а да буде бар мало убедљиво.

Новинар: Сећам се да 1997. године нисте хтели да дајете интервјуе холандским новинарима, а скоро су вам одбили такође и визу, међутим сад дајете интервју холандским новинарима. Зашто?

Др Шешељ: Па, све што један политичар ради, ради са неким политичким интересом. Сматрао сам 1997. године, да је то добар начин да демонстрирам свој протест, своје супротстављање, свој револт због неодобравања холандске визе. Овога пута сматрам да је с моје стране боље да дајем интервјуе, па евентуално и холандска јавност да буде информисана о поступку холандских власти. Мислим да су холандске власти направиле грешку и да ће их та грешка у политичком смислу поприлично коштати.

Новинар: Зашто би их то коштало?

Др Шешељ: Зато што ја сад показујем у колико гротескну ситуацију су дошли и холандска влада и Хашки трибунал. Прво, у Хашком трибуналу саопштавају списак људи који су наводни Милошевићеви саучесници у ратним злочинима, ја сам један од људи са тог списка, а онда тражим визу да сам идем, добровољно, о свом трошку у Хаг и не дају ми визу. Из тога сви могу да извуку закључак да је та хашка листа направљена у сврху политичког застрашивања, политичког манипулисања југословенским јавним мњењем и да се заправо и холандска влада и Хашки трибунал боје мог доласка у Хаг. И друго, остаће за историју записано да је холандска влада мене прогласила за опасност по националну безбедност Краљевине Холандије.

Новинар: Зашто би били уплашени у холандској влади?

Др Шешељ: Видите колико им је проблема већ направио Милошевић, Милошевић, који је раније био веома кооперативан са западним силама. Они сад размишљају колико би им проблема ја направио, који никад нисам био кооперативан са западним силама.

Хашки суд

– политичка институција

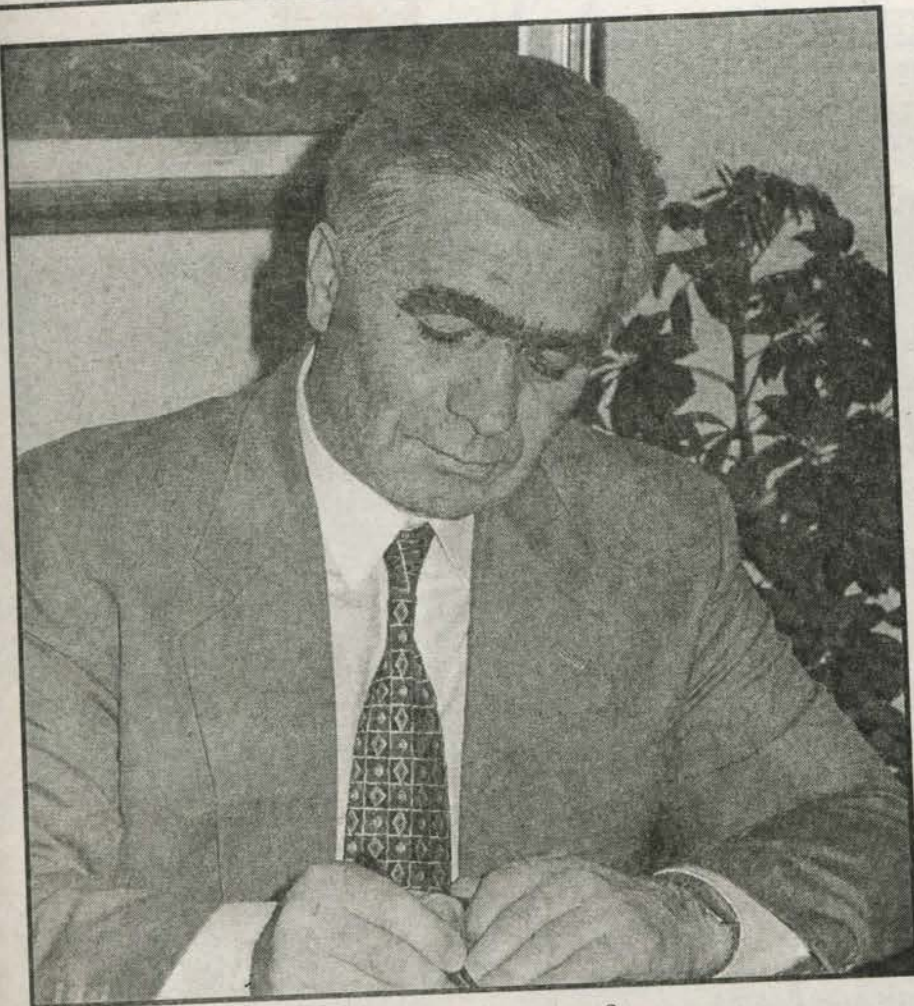
Новинар: На који бисте ви начин били опасни, не разумем?

Др Шешељ: Прво, Хашки трибунал нема никаквог правног утемељења у међународном јавном праву. То је чисто политичка институција. Друго, ја сам прав-

никито солидан правник и знао бих с њима да изађем на крај. Даље, ја сам лично сигуран да никад никакав ратни злочин нисам починио, ниги сам друге наговарао да учествују у ратним злочинима.

И на крају, код мене нема никаквог страха од Америкаца или од НАТО-а. А Хашком трибуналу су потребни

људи који ће се уплашити, клечати на коленима, плакати и молити за милост.

Новинар: Али када сте тражили визу, ви сте хтели да посетите Милошевића?

Др Шешел: Да.

Новинар: И није било објављено тада да се истрага води против вас кад сте поднели захтев за визу?

Др Шешел: Али ја сам наставио да захтевам визу и после тога.

Новинар: После чега?

Др Шешел: И после саопштења списка. Мени је виза одбијена, петнаестак дана након што је тај списак саопштен у јавности, а ово је мој захтев за визу. И ја нисам хтео само Милошевића да посетим, него и Момчила Крајишника и друге српске патриоте који су тамо заточени. На пример, генерала Галића. То је тај наш захтев.

Новинар: Али ви имате могућност за жалбу?

Др Шешел: Ко ме?

Преводилац: Ако се виза одбија у року од четири недеље можете да уложите жалбу против те одлуке?

Др Шешел: Ја да се жалим холандској влади? Ја презирем и холандску владу и холандску државу и холандску краљеву. Зато што не волим да говорим енглески.

Новинар: Да ли ћете поново да тра-

жите визу?

Др Шешел: Ја сада чекам, да ме директно оптуже. Ја сам два пута тражио визу. Визу сам тражио крајем 1995. и почетком 1996. године, па су ме одбили, па сад су ме опет одбили. Што бих ја већито тражио визу?

Новинар: Могли сте се жалити на то одбијање визе, званично, таква је процедура?

Др Шешел: Шта мене брига за холандску процедуру?

Новинар: Зашто сте хтели да посетите Милошевића?

Др Шешел: Хтео сам да посетим и Слободана Милошевића и Момчила Крајишника и генерала Галића и Миломира Стакића и све остале часне Србе за које мислим да нису ратни злочинци и да им изразим солидарност и подршку.

Новинар: Да ли се бојите на неки начин да ће Милошевић да вас окриви за кршење Женевске конвенције од стране добровољаца?

Др Шешел: Бесмислено је да Милошевић мене окриви за било шта. Да су Американци имали, или НАТО да је имао, било какав доказ против мене они би ме оптужили, али они немају ништа.

Новинар: У оптужници против Милошевића за Босну и за Хрватску помињете се и ви, у истрази сте.

Др Шешел: Па што нисам у Хагу? Хашки трибунал је имао шансу да ме ухапси на амстердамском аеродрому. Зашто је Хашки трибунал пропустио ту шансу? То је кључно питање. Ви мене питате глупости. Да ли сам имао јединице, да ли сам имао било шта. Имао сам добровољце Српске радикалне странке, који су се борили у саставу српске војске и српске полиције, али није било никакве паравојне организације.

И још ниједан добровољац Српске радикалне странке поименично нигде није оптужен за било који конкретан ратни злочин. Не зна се ни за једног добровољца кога смо ми послали на фронт да је убио цивила, да је убио ратног заробљеника, да је учествовао у озбиљнијој пљачки. И нема ниједног нашег добровољца који је поименично осумњичен да је на било који начин шиканирао цивилно становништво.

„Спреман сам да браним свој политички програм“

Новинар: У ствари њихова политика тренутно, да они који су одговорни политички и у команди, у том ланцу команде, одговорни су на неки начин?

Др Шешел: Прво ја нисам био ни у каквом ланцу команде, али ја сам српски националиста, моја идеологија је националистичка, ја сам спреман своју идеологију и свој политички програм да браним на било ком месту у свету.

Новинар: Они тврде да сте регистровали добровољце. Значи ви сте били управо због тога што су ваши добровољци, тј. они које сте ви послали и регистровали, извршили депортацију несрпског становништва у Босни?

Др Шешел: Где? Који моји добровољац? Сваки добровољац има име и презиме. Ми смо имали више од десет хиљада добровољаца. Никада ниједан наш добровољац који је отишао на фронт тако што смо га ми одавде послали у неку јединицу Југословенске војске, у неку јединицу српске војске, у неку јединицу српске полиције, никад, нигде до данас ниједан наш добровољац није оптужен.

Новинар: Али то не значи да вас неће оптужити за то?

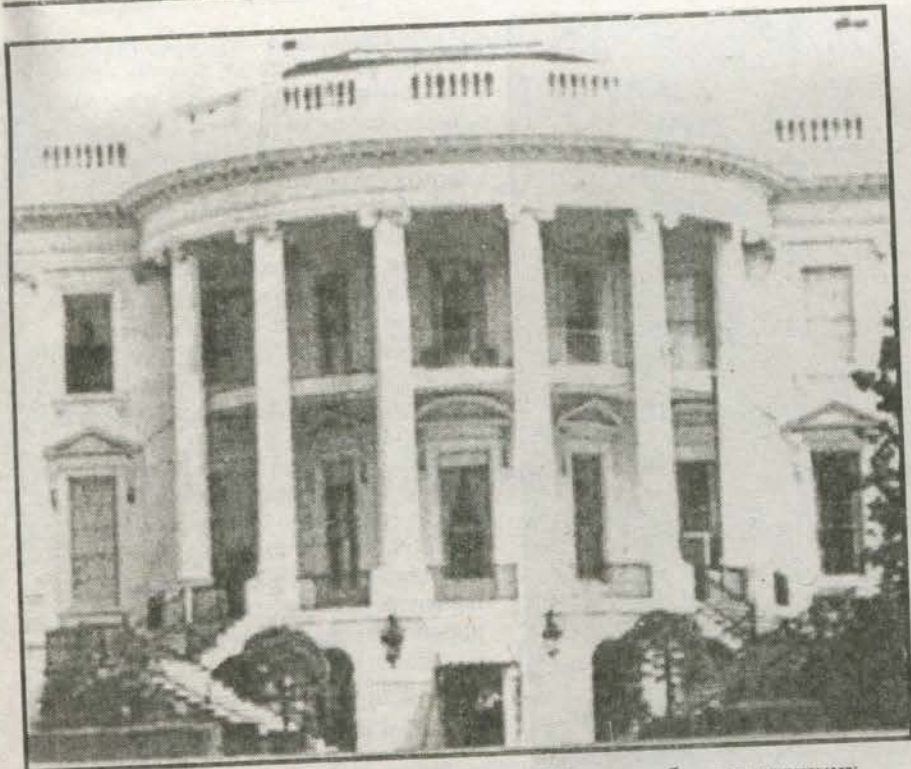
Др Шешел: Па мене изненађује ваша логика. Како бисте ви реаговали кад бих ја сада рекао да вас могу да оптуже да сте силовали пола холандске краљевске регименте? Како бисте ви реаговали?

Новинар: Нису још увек лично оптужили никог из тих јединица, тренутно?

Др Шешел: Али би волели да оптуже? Или бисте ви волели?

Новинар: Не, не.

Др Шешел: Па ко би волео? Ви говорите о жељама, ви не говорите о фактима, о чињеницама, већ искључиво о жељама.

Новинар: Дакле, раније су узимали те мале људе попут Душана Тадића, а сада практично оптужују оне за које сматрају да су били у сарадњи, значи ви сте сарађивали по њима са Милошевићем.

Др Шешељ: А што не почнемо овај разговор на други начин? Зашта бисте ви волели да ме оптужите?

Новинар: Не желим ја да вас оптужим ниташта.

Др Шешељ: Зашта би они желели да ме оптуже? Постоји једна чињеница, Американци, НАТО и Хашки трибунал имају жељу да мене оптуже. Али је њихов проблем што још не могу да нађу нешто конкретно зашта би ме оптужили, а да буде бар мало убедљиво. Никада ни хрватски усташки режим у Загребу није имао против мене ниједан доказ.

Мени су једном судили у Осијеку, осуђен сам на четири и по године затвора, искључиво због политичке пропаганде и та пресуда је после уништена, укинута, шта је било с њом не знам. Она више не постоји. Муслимански режим у Сарајеву никада против мене никакву оптужницу није подигао. Да су имали било шта, прво би они то урадили. Оно зашта су мене увек нападали искључиво је моја идеологија.

Новинар: Да ли се плашите да још увек нису објавили ту листу са вашим добровољцима, али да она постоји?

Др Шешељ: Ја чујем основану сумњу, да је холандска краљица мушко, али се то држи у тајности.

Новинар: Вимислите да је она мушко?

Др Шешељ: Да.
Ја само показујем колико су апсурдна ваша питања. Можда, шта значи то ваше можда? Да ли ви мислите мене да узбудите с тим можда?

Хашпен због политичких митинга и говора

Новинар: Не. Ви мислите да немају доказа против вас?

Др Шешељ: Никаких.

Новинар: Најкраће речено, значи ви сматрате да немају никаквих правих доказа. Да је све то жеља.

Какав је био ваш однос са Милошевићем?

Др Шешељ: Па наши односи су били различити у различитим фазама. Ми смо били противници 1984, 1986, 1987. Милошевић је био председник Градског комитета Савеза комуниста Београда

кад сам ја ухапшен са групом од 28 интелектуалаца, на трибини слободног универзитета на предавању Милована Биласа.

Милошевић је 1986, 1987. и 1988. забранио седам мојих књига, судски. Међутим, 1988. када је Милошевић заиграо на националну карту, ја сам га подржао, подржавао сам га 1988, 1989. до половине 1990. У другој половини 1990. били смо у сукобу. Милошевић је забранио регистрацију моје партије 1990. године. Мене је више пута хапсио и два пута држао у затвору, искључиво због пропаганде. Због политичких митинга, због политичких говора.

Једном сам осуђен на двадесет дана затвора због потписивања петиције да се Титова гробница пресели из Београда. Тито је био комунистички диктатор. Кад је избио рат, 1991. ја сам подржао Милошевића, подржавао сам га целе 1992, до половине 1993. Милошевић је 1993. прихватио Венс-Овенов план. Дошли смо у тежак сукоб, оборио сам његову владу, и ишли смо на нове изборе. Милошевић ме је ухапсио 1994. године и држао четири месеца у затвору. Поново ме је ухапсио 1995. и држао два месеца у затвору на Косову у Гњилану. Били смо 1996. у жестоком сукобу. Ја сам 1997. изабран за председника Републике Србије. Фалсификујући изборе Милошевић је отео моју победу.

Фалсификовање избора

Новинар: Значи, кад сте били у другом кругу са Лигићем на изборима он је фалсификовао број изашлих гласача?

Др Шешељ: Да, ја сам тада победио, имао сам три процента више од Лигића.

Против Шешелја сва средства дозвољена

Новинар: Вратићемо се на 1997. годину. Зашто сте пристали на такву манипулацију после тога кад сте ви били преварени?

Др Шешелј: Нисам пристао. Али Гелбард, специјални амерички представник, дошао је у Београд и рекао Милошевићу: – Можеш да користиш сва средства против Шешелја. Милошевић је добио дозволу из Америке и ми смо дошли у опасну ситуацију, претио нам је грађански рат у Србији. Милошевић је добио дозволу од Америке да употреби војску, полицију, сва средства против српских радикала.

Новинар: Зашто из Америке?

Др Шешелј: Па зато што су Американци увек сматрали да сам ја већа опасност за њихове интересе од Милошевића. Американци су Милошевића могли и да уплаше, могли су да га уцене, могли су да се нагоде, могли су да траже компромисе, мене Американци никад нису могли да уплаше, никад нису могли да уцене, никад нису могли да направе погодбу, никад нисам био спреман на компромисе.

Новинар: Значи, ако сам добро схватила, ви сте оставили све то по страни због страха од грађанског рата?

Др Шешелј: Да.

Новинар: Рекли сте да се Американци више плаше вас, мислите да вас је Милошевић користио да би се приказао мање опасан, значи има опаснијих момака од мене, испада да је поред вас он једна блажа опција?

Др Шешелј: А зашто би он мене ко-

ристио, то је чињеница. Ја сам увек био опаснији од Милошевића, ја сам и данас много опаснији од Милошевића. Нико у Европи за америчке интересе није опаснији од мене.

Новинар: Зашто бисте данас били опасни?

Др Шешелј: Опасне су моје идеје, док цела Европа стeње под америчком доминацијом ја се супротстављам на најотворенији начин. Пример мог отпора опасан је за Америку, јер ће се појавити неки Шешелј у Француској, у Немачкој, можда и у Холандији који ће рећи – моја земља више неће да буде под америчком доминацијом.

Американци – усавршена варијанта Хитлера и Стаљина

Новинар: Шта видите као опасност у Америци?

Др Шешелј: Нови светски поредак. Нова варијанта тоталитаризма. Америчка жеља да владају целим светом, уништавање националних култура, уништавање националне свести, традиције, пропагирање Холивуд-културе као једине вредности за цели свет. У Америци је све вештачко.

Европа има цивилизацију стару хиљадама година, Кина, Индија, арапски свет, сви имају стару цивилизацију. Американци би нашу културу да униште и да нам заведу вредности које се идеализују преко холивудских филмова, а које су у суштини чисти тоталитаризам. Американци су усавршена варијанта комбинације Хитлера и Стаљина.

Новинар: Лично нисам обожаваоц холивудских филмова, али шта је то тако страшно у вредностима пропагандираним холивудским филмовима?

Др Шешелј: Зато што се испира мозақ људима, што им се упроштава поглед на свет, што се људи чине правим аутоматима. Убија се људска личност.

Новинар: Да се вратимо на 1997. И поред афера са Лиљем и Милутиновићем ви сте ушли у коалицију са Милошевићем?

Др Шешелј: То није било 1997, то је било 1998. у марту.

Новинар: Многи су гласали за вас управо зато што им је било доста Социјалистичке партије Србије?

Др Шешелј: То је тачно.

Новинар: Зашто сте ушли у коалицију са Социјалистичком партијом Србије, а не са Српским покретом обнове?

Др Шешелј: Зато што је Српски покрет обнове водио проамеричку политику.

Новинар: Рекли сте да је и Милошевић.

Др Шешелј: Милошевић понекад, а Српски покрет обнове увек.

Новинар: Да ли можете укратко да опишете како је Српски покрет обно-

а они су на Косову изманипулисали да није изашло довољно гласача. Јер на Косову се никад није знао тачан број гласача. Али и са Милутиновићем избори су фалсификовани. Ја нисам сигуран да сам имао више гласова од Милутиновића, али Милутиновић није имао толико гласова колико је Милошевићев режим пласирао јавности.

Новинар: Да, они су манипулисали, посебно на Косову.

Др Шешелј: Да, неколико стотина хиљада гласова.

Кад је 1998. почела албанска побуна на Косову, ја сам склопио коалицију са Милошевићем. Та коалиција се распала након рата, зато што је Милошевић прихватио план Черномирдин-Ахтисари. Кад је запретила опасност да прозападне партије дођу на власт, ја сам поново реконструисао Владу са Милошевићем. Месец дана пред изборе 2000. године, док сам ја био у сукобу са прозападним партијама, Милошевић је мени забо нож у леђа.

Милошевић је мене напао у предизборној кампањи. Милошевић је био самоуверен, он је потценио снагу прозападних партија, он је у мени видео главну опасност, мислио је да може да победи и мене и Американце једним потезом, због тога је изгубио.

Дакле, кад је Милошевић бранио српске интересе ја сам га подржавао, кад је Милошевић сарађивао са Американцима и жртвовао српске интересе, ја сам га нападао. Сада Милошевић не страда у Хагу зато што је био неуспешан у одбрани српских националних интереса, он је у Хагу јер је покушао да одбрани српске националне интересе.

ве увек водио неку ременистендију?

Др Шешељ: Подржавали су све америчке захтеве, супротстављали се српским ратним напорима.

Новинар: Али не од самог почетка?

Др Шешељ: У самом почетку били смо заједно. Али ја сам остао на истим идеолошким позицијама, Драшковић се мењао.

Новинар: Постоји ли неко објашњење зашто се Драшковић мењао?

Др Шешељ: Е то питајте Драшковића. Ја данас са Драшковићем нисам у сукобу, ја данас нећу да нападам Драшковића. Данас је мој противник само ДОС, Ђинђић и Коштуница.

Новинар: Коштуница такође себе види као великог патриоту.

Др Шешељ: Коштуница је неспособни млакоња и слаб.

Новинар: Можете ли да кажете према коме је слаб, према Ђинђићу, према Западу?

Др Шешељ: Према Ђинђићу, према Западу и према свему осталом, према својој жени. Његова жена пише нови српски Устав.

Реализоваће се план о Великој Србији

Новинар: Ви сте још увек при идеологији о Великој Србији?

Др Шешељ: Да.

Новинар: Ако бисте били изабрани, да ли постоји начин да се реализује бар део тог плана?

Др Шешељ: Да. Тај план ће бити у целости реализован, једног дана. Западна српска граница је на линији Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица. Све до те линије биће српска држава. И ја

цели свој живот томе посвећујем.

Новинар: Мислите да за вапег живота то може да се реализује?

Др Шешељ: Да.

Новинар: Како?

Др Шешељ: Видећемо.

Новинар: Уплашили сте се 1998. да ће Милошевић направити договор са Холбруком у октобру, онда 1999. године Милошевић није направио нови договор у Паризу. Да ли сте морали да убеђујете Милошевића да не направи још један договор?

Др Шешељ: Милошевић је направио први договор 1998. Ја сам био против, али сам мало попустио, кад ми је рекао

да неће правити даље уступке. Рекао је: – Треба нам још мало времена да се добро припремимо за евентуалну агресију НАТО-а. Нова уцена је била у Рамбујеу и Милошевић није попустио. Наша одбрана је била добра, успешна.

Американци нису могли да нас војним путем победе, а онда је Милошевић попустио. Требало је да издржи још 15, 20 дана и бомбардовање би престало. Амерички генерал Весли Кларк у својим мемоарима је писао да америчка акција с трупама не би била изведена, ми не бисмо имали копнену интервенцију.

Новинар: Зашто је Милошевић попустио?

Др Шешељ: То питајте Милошевића. То је основна његова људска слабост, унутрашња.

Новинар: На крају, плашили су се да немају воде, струје, можда је због тога?

Др Шешељ: Ми смо имали и воде и струје и хране, све смо имали. А бомбардовање није могло да траје сто година.

Новинар: Али људи су почели више да се жале.

Др Шешељ: То није тачно, људи су били спремни да издрже, ретки су били инциденти. То су западни медији потенцијирали.

Новинар: Да ли сте морали убеђивати Милошевића да не направи договор у Паризу?

Др Шешељ: Да, али не превише. Милошевић није глуп човек, он је схватао ситуацију. Али није био увек довољно јак да издржи искушења.

Новинар: Али морали сте мало да га убеђујете?

Др Шешељ: Мало.

Новинар: У ком смислу мало?

Др Шешељ: Па он је морао да уважа-

ва мој став.

Новинар: Да ли сте имали утицаја?

Др Шешељ: Ја сам био потпредседник Владе Србије. И Милошевићев главни партнер у коалицији. Милошевићева алтернатива је био само Драшковић. Милошевић је увек могао да буде сигуран да ја нећу слагати и да нећу издати, а Драшковићу никад није могао да верује. Драшковића је усред рата избацио из Савезне владе.

Новинар: Значи, није слушао око договора са Холбруком?

Др Шешељ: Па то сам вам већ објаснио, ту сам ја мало попустио, јер ме убеђивао да нам треба још неколико месеци да се добро спремимо за одбрану. И његови аргументи су били озбиљни. Ми смо се за одбрану добро припремили. Од октобра до марта, тих пет месеци смо добро искористили да се припремимо.

Новинар: Значи, зато нисте напустили Владу?

Др Шешељ: Да.

Новинар: Колико сам схватила, ви нисте напустили Владу зато што вам је он рекао да вам треба времена да се припреми за напад НАТО-а, је ли да?

Др Шешељ: Да.

Новинар: Нисте напустили Владу ни после споразума у Куманову?

Др Шешељ: Ми смо напустили Владу.

Новинар: Накратко.

Др Шешељ: Поднели смо оставку, а онда смо ушли у реконструисану Владу у октобру, јер је Ђинђић изашао на улицу. Вратили смо се у Владу, јер је постојала опасност да проамеричке партије дођу на власт. За мене је ситуација била крајње једноставна. За мене је Милошевић увек био лош, али су прозападне партије увек биле много горе од Милошевића.

Милошевић изгубио осећај за стварност

Новинар: Да ли знате зашто је Милошевић изгубио осећај за стварност, кад је у јуну расписао изборе?

Др Шешељ: Милошевић је само једну грешку направио, што је у предизборној кампањи ушао у сукоб са нама.

Новинар: Да је другачије урадио победио би?

Др Шешељ: Да.

Новинар: Зашто?

Др Шешељ: Зато што смо се ми последњих месец дана кампање само с њим сукобљавали, само њега нападали.

Новинар: Ја имам изјаву од 27. фебруара 1997. године коју сте дали у Земуну - Ако Американци нападну знам да ће Срби патити, али неће више Шиптара бити на Косову?

Др Шешељ: Па није их ни било, сви су отишли. После су се вратили. Да Милошевић није попустио не би се вратили. Према томе, био сам у праву, а што то није било трајно стање, крив је Милошевић.

Америчке бомбе убијале Шиптаре

Новинар: Зашто су отишли Шиптари?

Др Шешељ: Па можда бисте и ви отишли да су вас Американци сваки дан бомбардовали. Америчке бомбе на Косову су нанеле веома мало штете нашој војсци, Американци су масовно убијали цивиле. Највише Албанаца на Косову је погинуло од америчких бомби.

Новинар: Али полиција је одвозила Албанце.

Др Шешељ: Не, они су само помагали Албанцима који су желели да оду.

Новинар: У борби сте, 1993. године, рекли: - Надам се путу у Хаг, па и не зна

како бих могао да стигнем тамо без Милошевића? Па, Милошевић је тамо.

Др Шешељ: Кад год је Милошевић сарађивао са Американцима, ја сам га жестоко нападао. Објавио сам двадесет књига против Милошевића, „Милошевићев зајам за препород Кипра“, „Милошевић хапси радикале“, „Пали, жари дедињске диздаре“, „Прети нам слоботомија“, „Бранковић је устао из гроба“, „Црвена вешпица са Дедиња“, „Вешпица из Толстојевој улици“, „Српски брачни пар Чаушеску“. Нико никад Милошевића није нападао теже него ја. Ово су збирке мојих интервјуа, на телевизијама, на радио станицама, у новинама, конференција за штампу. Према томе што сте ви рекли то је ситница, према ономе што сам ја изговорио против Милошевића.

Новинар: У Вуковару сте рекли да сте војни вођа.

Др Шешељ: Није то било у Вуковару. То је био један интервју за београдски лист „Интервју“. То је изашло под насловом „Ја нисам вођа, ја сам војсковођа“, али то је била једна духовита доскочица на мало провокативније новинарско питање.

Новинар: Да ли сте имали контакте са Миром Марковић након Милошевићевог одласка у Хаг?

Др Шешељ: Па, ми се сретнемо увек кад је седница Савезне скупштине.

„Нападам само јаке и моћне“

Новинар: Како изгледају ти сусрети?

Др Шешељ: Нормално. Ја не мрзим, ја сам Милошевића и Миру Марковић нападао кад су били најјачи, кад је Ђинђић био у мишијој рупи, ја нападам само јаке и моћне. Можда ћу једног дана да браним и Американце. Кад талибани заузму Њујорк па крену према Вашингтону, онда ћу рећи: „Не убијајте немоћне Американце“. Али док су јаки и моћни у мени ће имати највећег противника. Највише на свету мрзим силедије.

Новинар: Хвала вам на интервјуу и на одвојеном времену. Имате ли ви нешто да додате?

Др Шешељ: Ја сам недавно дао једном холандском новинару интервју, он ради за неку агенцију, да ли је то емитовано негде? Агенција ГПД, ту је тај интервју.

Новинар: Знам да је он хтео да има интервју, али нисам знала да је успео.

Др Шешељ: Да, то је било 29. октобра.

Новинар: Да ли сте икад били у Холандији?

Др Шешељ: Једном сам прошао, кроз део Холандије, из Немачке сам ишао за Остеден, али сам прошао кроз један део Холандије. Ишао сам од Дизелдорфа, мислим да пут иде преко Холандије. Један кратки део. То је све.

НЕКА ДИНКИЋУ

Према социјалном програму који је усвојила Влада Србије а предложила Народна банка Југославије, неколико хиљада банкара некада запослених у Славија банци, Привредној банци Нови Сад, ЈИК банци, Ваљевској, Шабачкој и Пожаревачкој банци мораће да одлучи да ли ће ојшћи на Тржиште рада, пошћо су њихове банке ликвидирани, уз минималне шансе да ће се поново запошћи, или ће узетћи мизерну новчану надокнаду са малом вероватћноћом да ће усћетћи са ићим новцем да проживе барем две године. У сћраку да ће исћа судбина задеситћи и раднике наше некада четћири највеће банке, Беобанке, Београдске банке, Југобанке и Инвестћбанке и да ће се 10 хиљада радника наћи на улици, чланови синдикатћа финансијских организација Србије бурно су проћесћовали исћред Народне банке Југославије, ићражећи да им буде саоћшћено каква судбина чека њих и њихове банке. Гувернер Динкић радницима поручио да он и Влада знају ићћа ће битћи с банкама, али да ће ићо банкарима битћи саоћшћено ићек у мартћу идуче године. Док је ићрајао проћесћ зграду Народне банке Југославије чувао је јак кордон полиције уз образложење да сћићжу нове испоруке евра. Ићак, док су поједини банкари поручивали Динкићу да му мама кући соисћвену банку, поједини полицајци су од ићрисућних ићражили везу за већи број чекова.

ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ СУВИШЕ ЗНАО

Када су представници синдиката упитали Динкића шта ће се даље дешавати са Беобанком, Инвестћбанком, Југобанком и Београдском банком, хоће ли опстати или ће бити ликвидирани, он им је поручио да само Влада и он знају шта ће се десити, али да ће то радницима бити саопштено тек у марту следеће године.

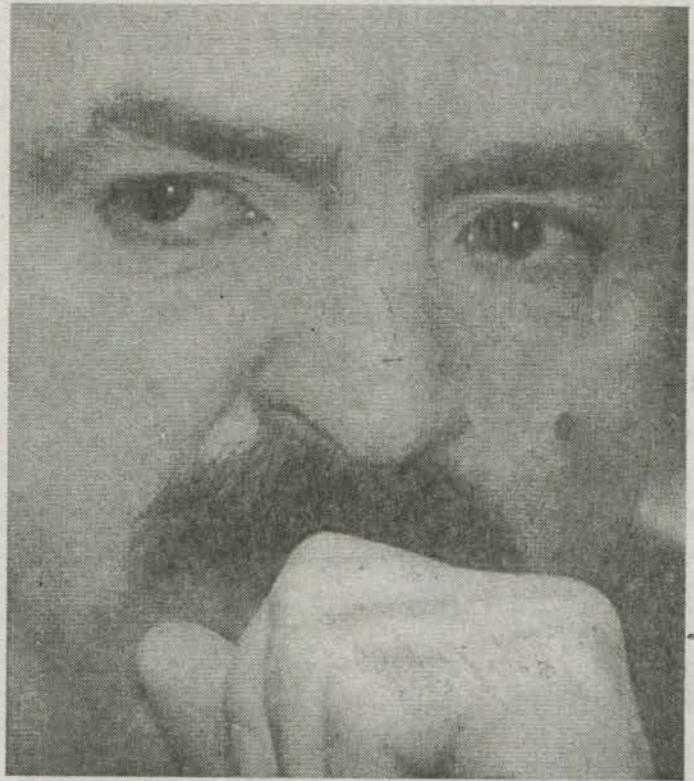
Народна банка Југославије отпочела је реализацију социјалног програма за раднике који су остали без посла у банкама које се налазе у стечају или ликвидацији. Бивши радници Славија банке, Привредне банке Нови Сад, ЈИК банке, Шабачке банке и Пожаревачке банке моћи ће да се јаве филијалама службе Републичког завода за тржиште рада, где ће потписати посебну изјаву, у којој ће се одредити за једну од три понућене опције. Прва опција предвиђа новчану надокнаду за незапосленост у складу са законом. Уколико се радник одреди за другу опцију примиће новчану надокнаду уз исплату посебне новчане помоћи за

МАМА КУПИ БАНКУ

стручно оспособљавање, преквалификацију и доквалификацију. Трећа опција предвиђа једнократну новчану надокнаду у висини од 15 месечних бруто зарада у привреди Србије од по 6.000 динара за сваку годину provedену у радном односу. Радницима који су након губитка посла од тржишта рада већ примали новчану помоћ висина надокнаде биће умањена за износ који су већ добили. Након потписивања изјаве у просторијама Тржишта рада радницима је саветовано да оду до локалне филијале Завода за обрачун и плаћање где ће им у случају треће опције бити исплаћена новчана надокнада. Такође, мада се то званично не наводи, постоји могућност да новац радницима не буде исплаћен одмах већ да га приме у више месечних рата. Претпоставке су да ће се за ову последњу опцију пријавити велики број рад-

НОВИ ПРОТЕСТИ

– О нашим судбинама све је већ одлучено, али ми немамо права да знамо шта – изјавио је председник синдиката финансијских организација Србије Милан Алемпијевић, после разговора са Млађаном Динкићем, гувернером НБЈ о судбини четири највеће банке, које се тренутно налазе у санацији. Незадовољни исходом разговора синдикалци су најавили нове протесте.

које су се појавиле као последица све тањег новчаника, тај радник ће, у најбољем случају купујући само најосновније ствари, успети да са новчаном надокнадом коју му је дала држава проживи годину или две. Исти програм социјалног збрињавања биће наводно понуђен и радницима наше четири највеће банке. Тако да би иста судбина, мада ту информацију још увек није потврдио гувернер Народне банке Југославије Млађан Динкић, могла да задеси и запослене у Беобанци, Инвестбанци, Београдској банци као и раднике Југобанке. Саслушавши представнике НБЈ, неколико хиљада огорчених радника окупило се испред зграде Народне банке у Булевару краља Александра оптужујући гувернера за превару. Радници, видно огорчени, немајући

ника, као и у случају крагујевачке Заставе, због мале вероватноће да ће радници, уколико и оду на тржиште рада, успети да пронађу неки посао. Али и ова последња опција не пружа неке претеране изгледе за светлу будућност и колико-толико сигуран и обезбеђен живот. Примера ради, радник са 25 година радног стажа примиће новчану надокнаду од пет хиљада марака. До пензије му је потребно још десет година, а пошто је зашао дубоко у пету или шесту деценију, мале су вероватноће да ће му неко понудити посао поред великог броја младих школованих људи. Шансе таквог радника да се негде запосли и ту дочека пензију су минималне, као и могућност да са пет хиљада марака започне неки приватни посао или бар новац уложи као залог за добијање неког кредита. Када зачепи све постојеће рупе

шта да изгубе јер се за неколико дана и они могу наћи на улици, тражили су да им Динкић положи рачуне по ком се то критеријуму одређује даља судбина банака и запитали су га у чијој је надлежности њихова судбина. – Они хоће да нас отпусте, а пословни простор који банке поседују да јефтино распродају. Мислим да не треба спомињати да све четири банке имају импозантан пословни простор, на добрим локацијама. Значим њихов циљ је да нас избаце на улицу узму оно што је наше и поклоне неком странцу. Разумем ја да су тешка времена и да су све земље око нас прошле кроз период транзицијем али зар не може да се изабере неко решење повољно по све – каже радница запослена у Југобанци. Разговору се

прикључује њена колегиница, мајка два студента, која прича о неким давним временима када се путовало и лепо живело од плате: – Иди ти сада у продавницу и види шта можеш да купиш за сто марака, ништа. Ја имам два сина и оба студирају. Један економију, а други машинство, њих ми је највише жао, млади су, треба лепо да се обуку да изађу са друштвом, ја и супруг то не можемо да им приуштимо, још ако ја останем без посла и одем на биро, или пак узем ту неку отпремнину коју ће нам понудити, биће катастрофално. Мислила сам, доћи ће промене и живећемо од свог рада, а сада смо доведени до просјачког штапа. Ипак сам ја завршила факултет. Годинама сам радила одговоран

посао, да бих сада претурала по контејнерима, каже ова радница која са неизвесношћу чека нечију одлуку о својој судбини. Радник у Београдској банци, очигледно изнервиран присуством полиције која је опколила зграду банке, здушно негодује против режима и гувернера, поручујући му

КРИВЕ ИМ И СУДИЈЕ

Народна банка Југославије поднела је кривичне пријаве против тројице судија Савезног суда јер сматра да постоји основана сумња да су извршили кривично дело несавесног рада у служби. Кривична пријава је, како је саопштио директор Дирекције за законодавно–правне послове у НБЈ, Душан Лалић, поднета против судија Лазара Раонића, Милтића Томановића и Мирослава Врховшека, који су током године поништили више решења НБЈ о одузимању дозволе за рад пословним банкама. Претходних дана поништена су решења о одузимању дозвола за рад Пенгтер банци из Новог Пазара и Извозној банци из Београда. У случају београдске Унион банке, суд је, пошто је двапут поништио решење НБЈ, изрекао и привремену меру којом се НБЈ забрањују било какве радње против те банке.

ГУВЕРНЕР ДА ОДГОВАРА

Одбор Синдиката финансијских организација Србије ангажовао је правне експерте да утврде да ли је гувернер Народне банке Југославије, Млађан Динкић, својом изјавом у медијима злоупотребио место гувернера и прекорачио законска овлашћења. Синдикат финансијских организација сматра те изјаве једностраним. У допису председнику Југославије, Војиславу Коштуници, затражено је да се стане на пут неизвесној и алармантној ситуацији у банкарском систему, посебно у банкама у санацији. Синдикат је упутио позив директорима свих банака у Србији за хитан састанак како би дали допринос у заштити националног банкарског система и помогли стварању нове стратегије и концепције у реформи банкарства.

да му мама купи банку на поклон па онда нека ради шта хоће. – Онда може да запошљава и отпушта како му се прохте, а главни критеријум за ту селекцију може да му буде сунчан или облачан дан. Ако је облачан дан он, да би поправио себи расположење, може да отпусти пар радника, а онда када огреје сунце на њихово место може да запосли неке друге, али сада то не може. Неки од нас су у банкарству дуже него што он и његов заменик имају година. Они су сада изашли из школске клупе и мисле да све знају. Видећемо како ће се све завршити, јер ми смо спремни да идемо до краја и да радикализујемо своје протесте. Са њим се сложио и његов колега који је са нестрпљењем чекао на исход разговора делегације Синдиката финансијских организација Србије и гувернера: – Док овако чекамо различите мисли ми пролазе кроз главу. Час мислим како ће Динкић рећи, људи, не морате да бринете потрудићемо се и направити неки програм санације банака. После тога одмах почнем да размишљам како ће бити тешко да са пет банки пронађем посао, а до пензије ми треба још седам година. У ствари, једва чекам да се све ово заврши већ једном па да сви однемо. Мислим да је време да знамо на чему смо. Динкићевим понашањем огорчен је његов колега из Југобанке: – Ко високо лети ниско пада, а Млађанов пад биће врло велики. Када падне затрешће се читава земаљска кугла. У којој то земљи у свету, сем у нашој, гувернер неке банке 24 часа дневно не силази са ТВ екрана. Постао је популарнији од неке филмске звезде. Нека брате свира и даље рокеврол, па можда и смисли нешто паметно. Зашто нико није консултован приликом израде програма социјалног збрињавања радника банака у стечају и ликвидацији? Када се појавио онако млад, амбициозан, мислили смо, коначно је дошао неко паметан и разуман, али очигледно да смо се преварили, јада се овај радник Југобанке који каже да, уколико буде морао да бира опцију из програма социјалног збрињавања које су понуђене радницима банака које су већ ликвидирале, највероватније ће узети ону солидну новчану надокнаду коју би добио за 26 година радног стажа и запослио се као ноћни чувар. Госпођу која је за шалтером Беобанке провела 15 година каже да највише погађа што се у медијима сваки дан објављују вести о страним банкама које се отварају у нашој земљи: – Ја мислим да је у питању неки дил. Нису све те банке тако успешне као што се нама то овде презентује. Интересује ме ко тим банкама даје дозволу да послују у Србији. Да ли то одређује сам Динкић, или је у игри и Ђинђић. Како је протест одмицао, незадовољство међу окупљеном масом је све више расло, оно је кулминирало после објављивања да су разговори између представника синдиката и гувернера окончани неуспешно. Банкарци су остали ускраћени за одговор каква судбина очекује њихове банке.

Пензионери краћи

за три пензије

Увођењем трошкова живота у метод усклађивања пензија пензионерима закинуће две пензије, а дужим чекањем на повишице закида се још једна пензија. Крудне промене усклађивања пензија спроводе се ћушке, далеко од очију јавности, шврде из Савеза пензионера Југославије и ујозоравају да пензионери већ живе на минимуму животног егзистенције. Пошћпредседник Савезног одбора Савеза пензионера Југославије, Влада Ђорђевић, поручује да пензионери не могу да шћрајукују али да, уколико се сћранке на власици не дозову паметици, њихове кандидатице сигурно неће заокружитици на следећим изборима

Предлог закона за измену савезног пензионог закона, који је по хитном поступку упућен у скупштинску процедуру, предлаже нови метод усклађивања пензија који ће, како тврде у Савезу пензионера Југославије, пензионерима закинути три пензије, угрозити њихову егзистенцију и изазвати социјалне немире. Ново предложено решење по коме би се пензије убудуће усклађивале тромесечно, и то пола према кретању зара-

да, а пола према трошковима живота, знатно је неповољније за пензионере од досадашњег начина када су се пензије усклађивале са растом плата и трошкова живота месец за месецом. Уколико би се предложено решење усвојило и уколико се убудуће буду примењивали нови термини усклађивања, укупна пензијска примања смањила би се за три пензије, каже за „Велику Србију“ Влада Ђорђевић, потпредседник Савезног одбора Савеза пензионера Југославије и огорчено додаје да је Савез непријатно изненађен и запрепашћен намером да се огромне измене Савезног пензионог закона усвајају по хитном поступку без претходне јавне расправе. Своју тврдњу да је предложено решење погубно за пензионере Ђорђевић заснива на упоредним рачуницама постојеће и новопредложено решење применили су на податке (са

ПЛАТА ОСНОВ ЗА СВЕ

Цео систем пензијско-инвалидског осигурања заснива се на зарадама. Средства се сливају у фонд из доприноса који осигураници плаћају на зараде. Зараде се такође узимају и за утврђивање пензијског основа на бази којег се одређује њена висина. Сада то Влада покушава да избегне.

тај проценат би био већи за 12%, односно пензија би за толико процената била мања, у марту она би била мања за 17 одсто, а у априлу чак 27 одсто. Долазимо до закључка да ће пензионери у идућој години добити мање скоро три целе пензије, што је катастрофално и ја тврдим да ће из свега овога произаћи тешки социјални немири и велики проблеми по Владу – каже Ђорђевић. Ђорђевић указује да би пензије могле да се исплаћују по основу прилива средстава у Фонд за пензијско-инвалидско осигурање јер, би то значило да пензионерима једног месеца буде исплаћено само 70 одсто пензија, а другог, рецимо, 30 дсто на основу прилива средстава. – Тренутно такав начин исплате постоји у Републици Српској где пензионери готово никада не примају целу пензију. Код нас, са друге стране, републички закон садржи уредбу о државној загарантованости исплата пензија. Ако је прилив новца у Фонд слаб Фонд се задужује код државе, па после када је прилив већи, намирује се задужење. Међутим, видећемо како ће се убудуће ствари одвијати, јер може да се деси да се

ПЕНЗИОНЕР ЋЕ СВОЈЕ НЕЗАДОВОЉСТВО ПОКАЗАТИ НА ИЗБОРИМА

– Без Црне Горе у Југославији живи око 1.200.000 пензионера, што представља заиста једну огромну скупину људи. Ми не можемо да штрајкујемо, али зато поручујемо странкама да, уколико се не дозову памети, не морамо да их заокружимо на гласачком листићу. Пензионери нису бирачко тело за потцењивање, онај ко га потцени обично губи – каже потпредседник Савезног одбора Савеза пензионера Југославије, Влада Ђорђевић.

процентима за новембар и децембар) о овогодишњем кретању зарада и трошкова живота. – Укупан износ просечне пензије усклађене према постојећем решењу у 2001. години износио је 58.914 динара, а укупан износ просечне пензије усклађен по новом решењу је 50.160 динара. Разлика је дакле 8.754 динара, што представља две просечне пензије – објашњава Ђорђевић. – Примера ради, уколико би узели да су лични доходи повећани за 6%, а трошкови живота за 3%, пензије би биле повећане за 4,5% и то свака три месеца, а не месец за месецом. По том основу у првом тромесечју идуће године пензионери би, уколико се пензије не би усклађивале месец за месецом, у јануару изгубили 4,5% пензије, али већ у наредном месецу

ОД МЕСА ПЕНЗИОНЕРИ ЈЕДУ САМО ИЗНУТРИЦЕ

– Трудимо се да пензионере упознамо са оним што им се спрема, мада, ја сматрам да већина њих ипак схвата суштину целе приче. Није само важно да се пензија исплаћује на време, већ и да прати раст плата и трошкова живота. То што ће неко усклађивати пензије тромесечно је бесмислено. Виде пензионери шта их је снашло. Иако званична статистика каже да инфлација на годишњем нивоу износи 40 одсто, то није тачно. Основне намирнице које пензионери највише купују поскупеле су од пет до десет пута. Хлеб је поскупео четири пута, уље десет, где су маст, брашно, затим зејтин. Један пензионер не може да оде на пијаци и купи џак кромпира. Он то себи не може да приушти, већ купује по килограм и тако плаћа већу цену. Пасуљ од 200 динара ретко ко једе. Од меса пензионери једу само пилећу ситнеж и изнутрице. Ако овај предлог буде усвојен у републичком парламенту већина пензионера скапаће од глади – тврди Ђорђевић.

приликом усклађивања републичког са савезним законом уведе уредба по којој ће се пензије исплаћивати на основу прилива средстава у Фонд. Ђорђевић такође упозорва да се пензије и без новог закона налазе на доњем прагу egzистенцијалне издржљивости: – Стално

се прича како су пензије веће од плата, а то уопште није тачно. Просечна пензија у 2001. години је 4.910 динара. Иначе ту пензију прима више од 50 одсто пензионера. Такође, просечна пензија за септембар износи свега 55,79 одсто просечне бруто зараде. Можда се разлика боље уочава на конкретним примерима: ако радник прими плату од 10 хиљада динара, пензионер ће примити свега 5.700 динара. Ђорђевић истиче да је однос плата према пензијама одувек био лош, али по новом обрачуна пензија биће гори него икада, биће гори него за време инфлације. – Даље смањење пензија довело би до апсурда који није присутан ни у једној европској држави. Иначе, наше пензије су испод нивоа који захтева међународна заједница. Ђорђевић подсећа да су зараде стуб ослонац целог друштва: – По њима се све равна и ако се оне макар и делимично искључе из текућег усклађивања пензија руши се цео систем. По њему, да би се прихватило делимично усклађивање пензија са кретањем трошкова живота прво би требало постојеће пензије довести на ниво потрошачке корпе која већ сада, тврди наш саговорник, двоструко надмашује целу пензију.

ПОГРЕШНА РАЧУНИЦА

Само је привид да се пензије исплаћују на време. Иако је влада обећала да ће пензионерима бити исплаћено свих 12 пензија, крајем децембра пензионери ће примити прву половину октобра. Тако да су пензионери оштећени за две и по пензије.

ХАШШКО

Да ће сарадња са Хашким трибуналом бити плодносна надају се сви који би из тога могли да извуку неку корист. Представници међународне заједнице и амерички политичари би ипак могли да оправдају своје неразумне потезе учињене на овим просторима прошле десет година и прикупе јефтине политичке поене, док би домаћи политичари изручењем још понеког Србина добили новац за финансирање свог опстанка на власти, који је ових дана до ње меља пољуљан. Зоран Ђинђић, републички премијер потврдио је једном београдском недељнику да ће за месец-два зајвор у Шевенингену постати богатији за још неколико особа чија се имена налазе на листи Трибунала. У приче да су у њешком положају, како их, ето, стално условљавају нечим, а они све што шире и послушно извршавају наређења зарад добробити народа више нико не верује. Одавно су прошла времена када је народ веровао да ће живети боље захваљујући новцу из иностранства и квазиреформама.

Слободану Милошевићу, бившем председнику Савезне Републике Југославије, пред Хашким трибуналом прочитана је и трећа оптужница. Овог пута Милошевића терете за злочине у Босни и Херцеговини. Главни тужилац Хашког трибунала Карла Дел Понте најавила је обједињавање све три оптужнице, за злочине на Косову и Метохији, Хрватској и Босни и Херцеговини. Пошто је исти суд у Хагу са истим циљем основан и за злочине у Руанди, Милошевића би могла да задеси још једна оптужница, могао би бити оптужен као главни кривац за злочине почињене у овој афричкој земљи. Онда би Карла Дел Понте

СПИСАК СВАКИМ ДАНОМ СВЕ ДУЖИ

На списку главног хашког тужиоца, поред Караџића и Младића налазе се многи пекадашњи и садашњи челни људи државе, војске и полиције, Милан Милутиновић, председник Србије, бивши председник Савезне владе Никола Шанновић, Влајко Стоиљковић, бивши министар српске полиције, Драгољуб Ојданић, бивши министар одбране, чланови вукозарске тројке Веселин Шљиванчанин, Миле Мркишић, Мирослав Радић. Под истрагом се налазе и начелник генералштаба Небојша Павковић и Сретен Лукић, шеф јавне безбедности МУП-а Србије. Листа се овде не завршава. Што као сведоци, што као осумњичени, за Хаг ће највероватније отићи и Борислав Јовић, Вељко Кадјевић, Јовица Станишић, Војислав Шешељ и други.

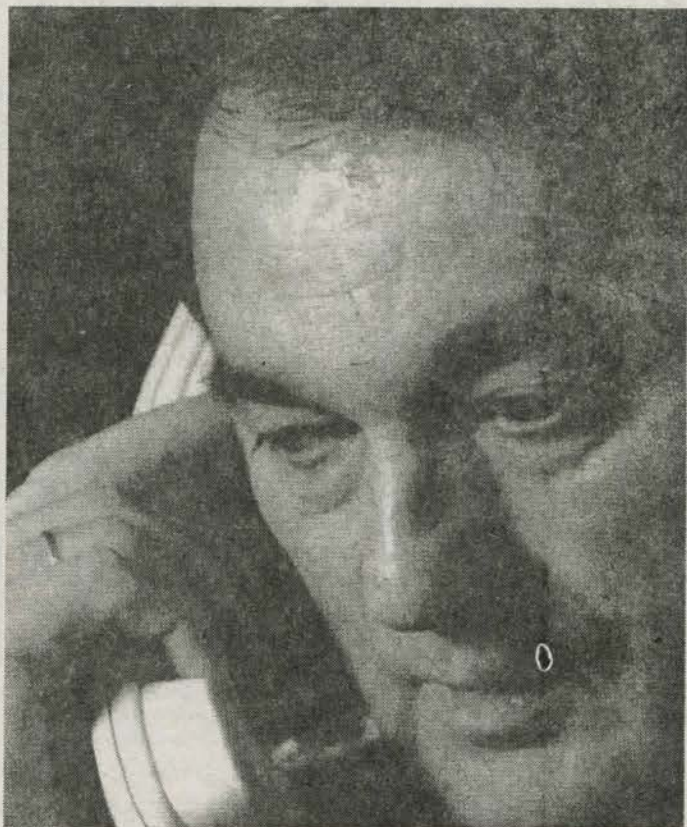
вероватно могла да одахне, наравно, док у Хаг не стигну преостали оптужени за које има чврсто уверење србијанских званичника да ће тамо и стићи. Изјаве о неопходној пуној сарадњи са Хашким трибуналом поново плуште на све стране. Поново је актуелно убеђивање српског народа како је за њих то изузетна прилика да са себе скину терет колективне кривице. При томе се нико, сем можда домаћих квазиинтелектуалаца није потрудио да ту кривицу и докаже.

Успешној сарадњи са Хагом надају се сви који из тога могу да извуку неку корист, неко политичке поене, а неко новац

Да ће сарадња са Хашким трибуналом бити плодносна и успешна надају се сви који би из тога могли да извуку неку корист. Западни политичари би тако могли да оправдају своје неразумне потезе и прикупе јефтине политичке поене, док би домаћи политичари изручењем још понеког Србина добили новац за финансирање свог опстанка на власти, који је ових дана до темеља пољуљан. Комесар Европске уније Романо Проди показао је велико

ЦЕНКАЊЕ

разумевање за овдашњу власт и њене муке како да испоручи преостале оптужене и осумњичене ако се томеprotиве и војска и полиција. Проди је препоручио да се сарадња са Хагом посматра као један велики изазов за нашу земљу, са њим су се сложили и остали представници међународне заједнице, а и неки овдашњи политичари. Тако рецимо, Горан Свиџановић, министар иностраних послова сматра да је сарадња са Хашким трибуналом за нас политички изазов. Он је чак себи узео за право да на састанку у Институту за међународне односе, у Енглеској, присутнима поручи да буду стрпљиви и да имају разумевања, јер по његовим речима није сврха да једна влада буде збрисана са политичке сцене да би се задовољила нечија политичка сујета. Сарадњи са Хашким трибуналом надају се и остали чланови Савезне и Републичке владе. У ствари, једино чему се они надају је новац који би се том сарадњом инкасирао у савезну и републичку касу. Државна каса је све празнија, а захтеви незадовољних грађана, а пре свега радника све већи. С друге стране, Амерички конгрес поменуто помоћ условио је прослеђивањем режиму у Београду пар захтева. Сви оптужени морају бити испоручени у Хаг, Албанци морају бити пуштени из српских затвора, и мора се пружити помоћ Црној Гори у стицању њене независности. Као први корак у испуњењу дела захтева може се сматрати пуштање најпознатијег албанског политичког затвореника Албина Куртија из затвора у Србији. У међувремену, притисак Србији и Југославији мање наклоњених снага у Конгресу се повећао.

ХОЋЕ ЛИ ПАВКОВИЋ У ХАГ

Притисак Запада да се испоручи генерал Небојша Павковић све је већи. НАТО и представници Хашког трибунала највише очекују у овом случају од председника СРЈ Војислава Кошћунице, који ће највероватније у некој комбинаторици и некој по њега повољној варијанти попустити и предати Павковића, али у том случају то би значило губитак војске, док би Ђинђић на својој страни имао полицију, или барем део ње, како га уверавају његови саветници.

Ђинђић обећао испоручење нових осумњичених

Флоранс Артман тврди да се на хашким оптужницама налазе имена још 33 бегунца. Да је списак потенцијалних путника за Хаг подужи може се закључити и из сегмената оптужнице који описује Милошевићево учешће у кривичним делима почињеним у периоду од августа 1991. године до децембра 1995. године на просторима бивше Југославије, укључујући и злочине почињене на Косову и Метохији. Милошевићу се на терет ставља велики број грехова. Оптужнице га терете да је контролисао најпре Југословенску народну армију, а затим и Војску Југославије током ратова на овим просторима, такође, оптужују га да је руководио Републике Српске обезбеђивао финансијску и логистичку помоћ, да је учествовао у формирању и финансирању специјалних снага полиције, као и паравојних

формација. Оптужнице су толико детаљне да омогућају стварање великог маневарског простора за оптуживање сваког ко је икада сањао о Србији као својој матици. Ових дана требало би да стигне и званично писмо из Хага у којем ће Трибунал од Владе СРЈ затражити приступ свим људима побројаним у оптужницама. Тако да би се велики број Срба поново могао наћи у Хагу. Правници тврде да је реч о намери да се осуди целокупна политика државног врха тог времена. Претпоставља се да би велики део простора био остављен за војску и полицију. Њихове реакције приликом евентуалних хапшења лако могу да се предвиде, а да би том приликом било и жртава слажу се готово сви. Тако догађај од пре пар недеља, када је полицајац из Нове Пазове блокирао саобраћај на релацији Београд–Нови Сад у знак солидарности са полицајцима чија се имена налазе на хашкој оптужници, никога није оставио равнодушним. Претпоставља се да би оваквих реакција у знак солидарности било много са исходом не тако повољним по режим.

Зоран Ђинђић републички премијер потврдио је недељнику „Блиц њуз“ да ће затвор у Шевенингену постати богатији у наредних месеца, два за још неколико особа чија се имена налазе на листи Трибунала. Ђинђић, међутим, није желео да прецизира ко би се то први могао наћи у авиону за Хаг, не искључујући могућност да то буду босански Срби за којима је ових дана владала права поама. Целокупна јавност, у којој су предњачили новинари појединих редакција, покушавала је да објасни где се то налази генерал Ратко Младић, један од хашких оптуженика. Чак су прављене репортаже и анкете о месту његовог боравка. Анкетирани грађани једне београдске улице где Младић наводно живи углавном су са смешком негирали да генерал живи у њиховом комшилuku, вероватно поносни што је баш једна тако значајна личност њихов комшија, уколико је тачно да он тамо станује, или пак поносни на на саму

ХАГ ТРАЖИ И ПРИПАДНИКЕ ВОЈСКЕ И ПОЛИЦИЈЕ

У Хагу чекају нова изручења из Југославије. Дужност Трибунала је, према речима Флоранс Артман, да се бави индивидуалном одговорношћу на највишем нивоу. Ми ћемо тај посао да урадимо. Ако ти појединци припадају војсци, полицији или некој другој државној структури, то не мења ствари, каже Артманова.

помисао да он живи баш у њиховој, до тада сасвим обичној, чак помало суморној улици. Једна госпођа је чак поновила, не забрињавајући се да би и она због своје изјаве могла да заврши у Хагу, да и ако би Младић био њен комшија да она не би то никоме рекла. За то време власти су информацију да се Ратко Младић налази у Београду демантовале. Такво њихово понашање разљутило је заменика главног тужиоца Хашког суда Грахама Блевита који је изјавио да ће суд набавити београдску адресу генерала Младића, како би оповргао наводе југословенских власти. Изгледа да је представницима Хашког трибунала овакав однос и Младићева игра мачке и миша по принципу час ме видиш, час ме не видиш, највише засметала. Младић је последњи пут виђен у једном познатом београдском ресторану како вечера са својим пријатељима, пре тога виђен је на Партизановом стадиону у мају ове године. Пошто је очигледно да представници власти немају никаквог утицаја на његово кретање, као и да би им његово хапшење нанело више штете него користи, о свему мудро ћуте. Уколико би признали да је генерал у Београду морали би да га испоруче, међутим, без обзира на нека уверавања јавност не би све то благонаклоно посматрала, тако да је хапшење тешко изводљиво, а многи се слажу да би том приликом било и жртава. С друге стране, уколико и даље буду тврдили да генерал није у Београду, ништа не морају да ураде, а новац им неће бити ускраћен, или се они само томе надају. Комбинаторика међу представницима власти вероватно даноноћно ради. Питање је и ако испоруче све оптужене хоће ли новац за њихов опстанак на власти стићи. У приче да су у тешком положају, како их, ето, стално условљавају нечим, а они све то трпе и послушно извршавају наређења зарад добробити народа, више нико не верује. Одавно су прошла времена када је народ веровао да ће живети боље захваљујући новцу из иностранства и квазиреформама. За протеклих годину дана сви су постали старији и зрелији, јер сваког дана морају да се боре за голи живот.

ЛУКИЋ ЈОШ УВЕК РЕЖИМУ ПОТРЕБАН

Према писању једног београдског недељника најжешћа борба се води око изручења шефа јавне безбедности МУП Србије, Сретена Лукића. Српска влада према изворима овог недељника, сматра да преко Лукића може да оствари пуни утицај на полицију и колико–толико контролише „црвене беретке“. С друге стране, ни Хаг не одустаје, јер у Лукићу види одличног сведока против Милошевића.

СУДИЈА И

КАДИЈА

Зашићо је Српска радикална странка поднела жалбу Уставном суду изражећи заштити слободе и права човека и њених чланова? Зашићо пословник Народне скупштине није закон и основ за изрицање дисциплинских казни? Народни посланик не може бити позван на кривичну одговорност, не може бити притворен или кажњен за изражено мишљење или давање гласа Народној скупштини. Све друго што евентуално посланик учини у згради парламента, а не представља изношење мишљења или гласање, повлачи одговорност али у складу са законом, а никако у складу са пословником. Постоји ли где у свету да се неко кажњава за почувано дело које није кажњиво по закону? Морају ли посланици опозиције у српском парламенту да ћуће и мирно посмајрају шта се дешава уколико не желе да буду избачени са седнице или новчано кажњени?

Српска радикална странка поднела је жалбу Савезном уставном суду, тражећи заштиту слободе и права човека и грађана а поготово њених чланова. Жалба је поднета са циљем да побије одлуку Административног одбора Скупштине Републике Србије којом је народни посланик, председник посланичке групе Српске радикалне странке проф. др Војислав Шешељ кажњен новчаном казном у висини од 32.000 динара уз образложење да је нарушио ред на седници Републичке скупштине. Тако је Србија постала прва земља у свету која кажњава народне посланике за изражавање свог мишљења кршећи Устав и закон и ускраћујући основна људска права, слободу мишљења. Народни посланик не може бити позван на кривичну одговорност, такође не може бити притворен или кажњен за изражено мишљење или давање гласа у Народној скупштини. Њега је изабрао народ гласањем на изборима да заступа његове интересе у републичком парламенту. Када је у згради Народне скупштине, за све што ради народни посланик не може бити позван на одгов-

орност, нити може бити кажњен, уколико се то односи на изражавање мишљења или давање гласа. Све друго што народни посланик евентуално учини у згради парламента, а не представља изражавање мишљења или гласање, повлачи његову одговорност у складу са пословником народне скупштине, који утврђује рад и организацију парламента. Ти ситни детаљи који би засметали не само

ПОСЛОВНИК НИЈЕ ЗАКОН

Пословник Народне скупштине није закон, а чињеница да пословник и закон доноси исти орган не може пословнику дати значај закона. Пословник усваја Народна скупштина са циљем да се њим регулише ред на скупштинским заседањима. Основ за доношење пословника је члан 82. Устава Републике Србије.

НИГДЕ У СВЕТУ

Да ли постоји негде у свету да појединац утврђује одговорност а други орган изриче казну? Где постоји та врста поступка? Па ваљда онај ко утврђује одговорност то чини због тога да би изрекао прописану санкцију уколико је почињено дело кажњиво.

ску одговорност запослених у државним органима, уколико би се посланик статусно уопште могао сматрати запосленим у државним органима, већ постоје прописи као што је Закон о радним односима у државним органима, који регулише радни однос запослених у државним органима. Тај закон није примењен приликом доношења спорне одлуке што је и логично, јер се он не односи на народне посланике. Административни одбор и Маршићанин међутим, своју одлуку поткрепљују тврдњама да је основ за изречену казну пронађен у Пословнику Народне скупштине. Пословник народне скупштине ипак није закон и због ове чињенице да се

правницима већ и лаицима који су барем једном у животу чула каква је разлика између пословника и закона, нису били нека велика баријера сада већ бившем председнику Народне скупштине Драгану Маршићанину и Административном одбору Скупштине Републике Србије, да народног посланика и шефа посланичке групе Српске радикалне странке проф. др Војислава Шешеља казни са 32 хиљаде динара, уз образложење да је повредио ред на седници Скупштине. Председнику радикала такође је изречена и дисциплинска мера удаљења са заседања. И председник Скупштине и Административни одбор начинили су том приликом низ пропуста.

Казна изречена на основу пословника

Према члану 105. пословника Народне скупштине, због повреде реда на седници може да се изрекне мера удаљења са седнице, ради одржавања тог истог реда, међутим, изречена мера не може бити дисциплинског карактера, јер поред неспособности дисциплинске одговорности са функцијом народног посланика, постоје и други, такође озбиљни разлози који искључују могућност прописивања одговорности и мера или санкција које би личиле на дисциплинске мере. За дисциплин-

одлука којом се кажњава проф. др Војислав Шешељ третира као дисциплинска мера погрешна је и незаконита.

ДОС кажњава изражавање личног става и мишљења

Док је у сали где се одржава заседање, посланик не може да изврши „вербални деликт“ прописан законом, јер га штити имунитет. Уколико би посланик током седнице ипак починио неко кажњиво дело, то једино може бити

кажњиво дело утврђено законом, а не одредбама скупштинског пословника. Могућност кажњавања је искључена и због тога што као изражавање мишљења и давање гласа треба тумачити и пропратне радње којима посланик изражава свој лични став. За тај његов лични став и начин његовог изражавања не може га кажњавати суд нити други државни органи у које спада и Скупштина. Изгледа да са опозицијом на власти, једино се у Србији мимо света, неко кажњава за почињено дело које није обухваћено законом. Посебно интересантна у читавом случају је чињеница да је председник скупштине дао себи за право да утврди одговорност, док је изрицање казне препустио Административном одбору, што представља апсурд. Уколико онај ко утврђује одговорност истовремено и не кажњава поставља се питање – а због чега је онда ту одговорност утврђивао? У случају проф. др Војислава Шешеља незаконитост и неуставност изведена је до апсурда, који није забележен у светским оквирима. Мера удаљења са седнице је изречена гласањем посланика и то 30 минута после догађаја који је окарактерисан као разлог за изрицање казне. Већ у самом старту направљен је пропуст, јер није пружена могућност супростављеним странама да се изјасне и бране. У овом случају, према речима Драгана Маршићанина, примењен је члан 102, става 3 Пословника где Народна скупштина на предлог њеног председника може да изрекне меру удаљења са седнице. Зашто без претреса? Вероватно зато што се ради о мери за одржавање реда на седници, а не о „кажњивом делу” и што у спору нису постојале супростављене стране. У Народној скупштини супростављене стране могу да буду само различита мишљења и

политички интереси. Додуше, уколико се злоупотребе овлашћења која доноси место председника скупштине све је могуће. Није искључено да уместо мишљења буду супростављени народни посланици као војници на бојном пољу. С друге стране, ни то не може бити законски основ да мера за одржавање реда на седници буде казна, односно санкција. Посебно интересантно у читавој причи представља и то што изгласавање мере удаљења са седнице није предложио сам Маршићанин, већ је она стављена на гласање на предлог другог народног посланика и то пола сата после догађаја. Тако је од републичког парламента направљена судница где се казне изричу по хитном поступку без права на жалбу. Народни посланик би по свему судећи читаво време требало да седи, ћути и гласа онда и онако како то одговара режиму. Изражавање свог личног мишљења мимиком, гестом, покретом руку, а изгледа и речима најстрожије се кажњавају.

ОПОМЕНА ДА, КАЗНА НЕ

Пословником је немогуће прописати мере за оржавање реда на седници и у раду парламента, али оне не могу бити облик или врста кажњавања односно санкција. Дакле опомена, одузимање речи, па и удаљавање са седнице могу бити мере којима се на седници обезбеђује ред, али оне не могу бити казне. Пословник не може да садржи одредбе којима се утврђује да за изречену меру административни одбор новчано кажњава.

ПИТАЛИ СМО ВАС КАКО ОЦЕЊУЈЕТЕ РАД РЕПУБЛИЧКОГ ПАРЛАМЕНТА

– Нисам задовољан, седнице трају данима без неких конструктивних решења. Највише ми смета то што је на крају дана скупштинска сала увек полупразна. Нећу ни да спомињем то што се поједини представници министарстава не појављују у Скупштини чак ни онда када се расправља о раду њиховог министарства или када предлажу неки закон.

(војни пензионер, 78 година)

– Ако мислите на ону лакрдију са оним послаником из Новог Сада који је наводно био присутан у Скупштини када се расправљало о Закону о раду а у исто време држао конференцију за новинаре у Солуну све ме то подсећа на причу о Џејмс Бонду који је увек на правом месту у право време да одради неки посао или још боље, све ми то личи на неки филм о Шерлоку Холмсу кога у овом случају играју новинари који покушавају да утврде где је он стварно био.

(студент, 24 године)

– Срамота што никада нема кворума који би могли да сакупе сами посланици ДОС-а али, ако могу да приметим, они парламент ретко посећују. Што не седе у Скупштини по шест и осам сати као што то раде посланици опозиције. Када није тешко радикалима и социјалистима да редовно долазе на заседања што то неби могли и они.

(службеница, 32 године)

– Интересантна ми је Мићићка која нема благе везе са граматиком. Акцентат јој је ужасан, а жене посланике ословљава са „посланице”. Једино сам до сада чуо да Патријарх Павле упућује грађанима Србије Божићну посланицу, али за ово до сада нисам чуо. Такође су ми смешне и оне жене из Женске мреже, Жарко Кораћ, Батић, какви су то ликови, па њима није место ни у радничком савету.

(студент 23 године)

– Примећујем да за посланике опозиције и ДОС-а важе двоструки аритини понашања. Док се опозицији све забрањује посланицима ДОС-а је све дозвољено. Узмите пример Војислава Шешеља кога је Маршићанин узео на зуб и вероватно му забранио да доживотно присуствује седницама, а ипак тог посланика је изабрао народ да заступа њихова мишљења и то право не може да им одузме неки тамо Маршићанин.

(трговац, 46 година)

– Маратонске седнице плаћају грађани путем пореза, те посланике много не брине колико ће оне трајати. Последњи пут када сам гледао заседање на дневном реду је била смена Маршићанина са места председника парламента, тада је скупштинска сала била пуна. Неке посланике ДОС-а сам видео први или други пут како присуствују седници, а од конституисања парламента прошло је скоро годину дана.

(комерцијалиста, 27 година)

Виртуелни гласач

Толико помињан посланик Демократске странке, Борислав Новаковић, који је захваљујући читавом случају постао медијска личност и дечји идол јер је побио тезу да су у лажи крајње ноге, у стилу супермена долетео је из Грчке у Београд, а онда се брзином светлости поново вратио у Солун. Према речима демократа овај свемогући посланик, побијајући све законе природе најпре је долетео из Солуна у Београд, где је у 13 часова и 10 минута у републичком парламентару гласао за Закон о раду, а онда је поново одлетео за Солун, где је два сата и двадесет минута касније одржао конференцију за новинаре. Београдска агенција Бета, позивајући се на информативну службу ЈАТ-а, објавила је да 3. децембра није било никаквих летова за Грчку и околне земље и тиме је демантовала шефа посланичке групе ДОС Чедомира Јовановића који је тврдио да је Новаковић отишао приватним авионом. Изгледа да смо и пре Европe, којој режим иако жарко тежи, закорачили у нову еру виртуелних људи. Србија је иако прва земља у свету у чијим скупштинским клијама седе виртуелни посланици.

Иако је случај Новаковић резултирао неформалним распадом коалиције ДОС, јер и Демократска странка и Демократска странка Србије тврде да су у праву, питање да ли је градоначелник Новог Сада, био спорног дана у Солуну или у Београду, и да ли је посланицима дозвољено да лажу, пало је у заборав. Главни актер целог догађаја Борислав Новаковић, посланик Демократске странке, и даље вешто избегава новинаре тврдећи да је тог судбоносног децембра ипак био у републичком парламенту где је према његовим речима гласао и то лично за Закон о раду. – Сви који немају проблема са запажањем могли су ме видети у скупштинској сали, ходнику, ресторану и свим просторијама у којима сам боравио – рекао је овај посланик одбијајући да проговори о детаљима свог путовања у Солун.

Хитним уклањањем потпредседника Демократске странке Србије Драгана Маршићанина, са места председника републичког парламента, Демократска странка,

је успела да срж проблема скине с дневног реда и да на тај начин, у свом већ препознатљивом стилу, преокрене ствари у своју корист, или се бар демократе надају да је тако. Када је ДОС у свом окрњеном саставу, без Демократске странке Србије, употпуњен Странком српског јединства, поднео захтев да се смени председник републичког парламента и на његово место именује Наташа Мићић, из Грађанског савеза Србије, на дневном реду скупштинског заседања била је злоупотреба гласања поводом спорног Закона о раду. Закон је тог за многе кобног понедељка добио већину, али се испоставило да је та већина направљена неким чудним паранормалним вештинама. Гласали су и неки који тог дана нису чак ни били у Београду. Толико помињан посланик Демократске странке, Борислав Новаковић, који је захваљујући читавом случају постао медијска личност и дечји идол јер је побио тезу да су у лажи кратке ноге, у стилу супермена долетео је из Грчке у Београд, а онда се

брзином светлости поново вратио у Солун. Према речима демократа овај свемогући посланик, побијајући све законе природе, најпре је долетео из Солуна у Београд, где је у 13 часова и 10 минута у републичком парламенту гласао за Закон о раду, а онда је поново одлетео за Солун, где је два сата и двадесет минута касније одржао конференцију за новинаре. Београдска агенција Бета, позивајући се на информативну службу ЈАТ-а објавила је да 3. децембра није било никаквих летова за Грчку и околне земље и тиме је демантовала шефа посланичке групе ДОС, Чедомира Јовановића, који је тврдио да је Новаковић отпутовао приватним авионом. Новаковић тамо није могао да отпутује ниједним приватним авионом, био он Кнелетов или Цанетов, како су питали поједини посланици, јер је био у временском цајтноту. Према писању београдске штампе, Новаковић је карте за Солун резервисао за недељу 2. децембра са повратком у среду, али је немогуће утврдити да ли је посланик тог дана заиста и одлетео. Уколико је тврдња Чедомира Јовановића тачна, он је за кратко време после гласања из центра града морао да стигне на неки аеродром. У Београду постоји један, сурчински, удаљен од града 20 минута возње. Затим је Новаковић морао да пређе пасошку контролу, па то исто да понови и приликом слетања на солунски аеродром. Теоретски је све изводљиво, пошто лет за Солун траје 95 минута, али ипак у пракси тешко да би то извео било ко ко нема способности да се креће брзином светлости и побија све законе земљине теже. Без обзира што је Новаковић члан Демократске странке који за себе мисле да су свемогући, поменути подвиг био би превелики залагај и за једног Цемс Бонда. Тога је био свестан и сам новосадски градоначелник који је од 5. децембра непрестано говорио да се не жели бавити детаљима у својим тврдњама да је био присутан приликом гласања. А онда је Демократска странка одлучила да крене у напад, подневши захтев за смену Маршићанина, уз образложење да је ДСС три пута до сада гласала против закона које је предлагала Републичка влада.

Какве предности доноси виртуелни посланик

Колико год сви ми мислили да живимо у затуцаној средини, заосталој земљи, у Србији међу шљивама, изгледа да то није тачно. Изгледа да смо и пре Европе, којој режим толико тежи, закорачили у нову еру виртуелних људи. Србија је тако прва земља у свету у чијим скупштинским клупама седе виртуелни посланици. Додуше није то усамљени случај. Нешто слично је почетком деведесетих година направљено у Енглеској, када су званичници енглеске премијер лиге, због слабе посећености стадионима, одлучили да трибине приликом телевизијских преноса спортских утакмица прекрију компјутерски направљеним навијачима. Компјутерски направљени гледаоци испунили су трибине до последњег места. Они су пљескали, звиждали, а пре свега здушно навијали за свој омиљени клуб. Акција је уродила плодом.

Варка са лажним навијачима привукла је праве љубитеље фудбала, од крви и меса на стадионе, па је за кратко време енглески фудбал изашао из кризе. Југословенском фудбалу не би помогли ни виртуелни навијачи, али би зато поједини посланички клубови у републичком парламенту од виртуелних посланика имали не тако малу корист. Прво посланици, а пре свега представници Владе не би морали да присуствују седницама, јер су и тако презаузети разним функцијама по управним одборима широм наше лепе земље. Порески обвезници се не би нервирани што финансирају седнице које се отежу у недоглед због недостатка кворума. Празна места у скупштинској сали била би замењена компјутерски направљеним посланицима. Они би уредно гласали, јављали се за реч, и оно најважније, прави посланици би на тај начин могли редовно да примју дневнице. Према томе, техника је чудо и треба одати

признање посланику Новаковићу што је покренуо размишљање многих научника у земљи на поменути тему. Случај Новаковић и његов виртуелни глас одлуке вероватно ће се наћи у многим енциклопедијама као претеча виртуелних људи. Оно што је такође важно, виртуелни гласачи би у режији могли да се програмирају како да гласају, тако да Ђинђић не би морао да стрепи, јер изненађења не би било, сви закони би били изгласани задовољавајућом већином. Е, сада, многи би рекли, али то много кошта, па шта ако кошта, цео пројекат може да се исфинансира хуманитарном помоћи која свакодневно пристиже у нашу земљу, једино што то просечан становник Србије не жели да види, па на тај начин љути свог премијера. А ако би неко рекао да би то ипак била превара, они који се залажу за овај пројекат виртуелних посланика могли би да се бране тезом да се и тако сваког скупштинског дана приликом гласања деси око 20 превара. Ова појава је нарочито распрострањена после оштре критике јавности да посланици ДОС-а ретко када присуствују седници и да, иако имају већину, никада не могу да обезбеде потребан кворум за рад Скупштине. Неколико дана пре случаја Новаковић, нерегуларности које се дешавају приликом гласања документоване су фотографијом објављеном у листу „Политика“ на којој се јасно види како посланик гласа са две картице. Да су се посланици извештали у злоупотреби гласачких картица

АВИОНОМ ИЛИ ЛЕТЕЋИМ ТАЊИРОМ

Са београдског аеродрома авиони за Солун лете само недељом и средом. Новаковић је међутим успео да у недељу отпутује, врати се у понедељак, па поново непостојећим авионом оде за Солун. Неке телевизије су читав случај Новаковић покушале да представе филмом „Звездане стазе“ у коме би градоначелник Новог Сада био доктор Спок... Други су пак, шалећи се на Новаковићев рачун, тврдили да је овај способни посланик највероватније летео војним авионом, без пасошке контроле, повредивши при томе ваздушни простор две земље. Нису искључене ни неке магије и његове паранормалне способности које су га одбациле до Солуна.

сведоче и други примери. Картица може да послужи за двоструко гласање, затим се може оставити другом посланику да, када ви нисте присутни гласа уместо вас, а такође она може да послужи и као средство за исплату дневница. Неко вас евидентира вашом картицом и ви добијете дневницу иако седници нисте ни присуствовали. Тако је било и приликом гласања за Закон о раду. Када је предлог Закона о раду усвојен у начелу, и пре него што је Маршићанин отворио гласање, електронска евиденција је показала да је присутно 226 посланика, да би из резултата гласања произашло да се у сали налази 228 посланика. Очигледно неке картице су употребљене више пута. Електронска евиденција за пре подне 3. децембра показала је да је картицом Борислава Новаковића гласано за предлог Закона о раду у начелу. Међутим, већ у уторак, представници ДСС приказали су снимак РТС на којем се види да је уместо Новаковића гласала Љиљана Милосављевић, помоћник министра за рад која је седела у скупштинској клупи у другом реду. На скупштинској шеми видело се да је гласано и на суседном месту где је седела Јулијана Вучковић, секретар Министарства за рад. Поменути информацију демантовало је Министарство за рад показујући снимак на којем се види како рука која убацује картицу није рука госпође Милосављевић, већ Леиле Руждић, посланика Демократског центра. И једна и друга страна тврдили су да је њихова прича тачна, док би праву истину са таквим понашањем свих страна у спору тешко утврдио и сам Шерлок Холмс.

Они ће победити и јагодинском

После прошлонедељног тријумфа радикала у Републичкој скупштини на телевизији Пинк емисијана је емисија „Клојка“ у којој су гости Бранислав Ивковић, Горан Весић и Драган Марковић Палма осули палбу на српске радикале, покушавајући да на тај начин сферу горчину пораза. Огорчен њиховим нападима, генерални секретар Српске радикалне странке Александар Вучић сву тројицу позвао је на дуел, поручујући да ће их све појести за доручак.

Шта вам је засметало у емисији „Клојка“?

Александар Вучић: Та емисија је показала какви су они људски бедници. То показује један кукавички принцип режима, који до сада није постојао ни у једној власти до сада. Апсурд је да они организују емисију где ће сва тројица бити гости, Бранислав Ивковић, Горан Весић, Драган Марковић Палма, са којима сам имао дуеле у Републичкој скупштини којима сам обично излазио као победник. Уместо да то буде дуел у којем ћу ја да учествујем против

њих тројице, они су организовали дуел у коме су сва тројица нападала мене. Нису ми оставили могућност да учествујем и да се одбраним. Отворено кажем шта мислим о њима и колики је Драган Марковић криминалац, како краде, отима, касани и дере кожу народа препродајући им угаљ. То нису паре од милион динара, већ су у питању милиони марака. Нисам имао прилике да кажем шта ради Горан Весић и како функционише Бранислав Ивковић. То је слика и прилика данашњег режима. Ја сам позвао сву тројицу на дуел и поручио им да ћу да их поједем за доручак. Штампана је објавила само за ову двојицу, не знам због чега. Такође је интересантно да су они у тој емисији само говорили о Српској радикалној странци и ни о чему другом. Наравно, говорили су све саме глупости, тако јадно и бедно како обично и говоре. Уосталом о радикалима једино тако и говоре.

Ипак, зар што нису тешке оптужбе које сте изrekli на њихов рачун, да су криминалци?

Александар Вучић: Нису то уопште тешке оптужбе, јер је истина да они могу да победе само у две изборне јединице. То су београдско подземље број један и јагодински мафијашки ганг број два. Где другде могу да победе? Неће Срби да гласају за такве, бар не после свега што су видели и чули. То нису никакве тешке оптужбе, већ реченице које су потпуно тачне. Зато им то и смета и толико боли, и зато траже

само у београдском подземљу мафијашком гангу

да на свим телевизијама нападају српске радикале и мене лично да им на те све оптужбе ја лично одговорим.

Који је конкретни повод био да шема емисије „Клојка” буде Српска радикална емисија?

Александар Вучић: Повод је њихов пораз у Републичкој скупштини, где су поражени у директном ТВ дуелу сучељавања политичких мишљења са српским радикалима, и зато су морали да своју одбрану организују на такав начин.

Мислите да је емисија направљена са шим циљем?

Александар Вучић: Не мислим већ знам да су гости у студију били из Демократске омладине, који су унапред имали спремљена питања која ће да поставе гостима у студију.

Нису то уопште тешке оптужбе, јер је истина да они могу да победе само у две изборне јединице. То су београдско подземље број један и јагодински мафијашки ганг број два. Где другде могу да победе? Неће Срби да гласају за такве, бар не после свега што су видели и чули. То нису никакве тешке оптужбе, већ реченице које су потпуно тачне. Зато им то и смета и толико боли, и зато траже да на свим телевизијама нападају српске радикале и мене лично да им на те све оптужбе ја лично одговорим.

Каква је улога Бранислава Ивковића у читавој причи?

Александар Вучић: Ивковић је у емисији показао да је исти као што су остала двојица и он је претходног дана у Скупштини био у дуелу са радикалима, тако да се прикључио Весићу и Палми у плувању по нама, додуше у нешто мањој мери, зато што се социјалистичка партија не слаже са његовим мишљењем.

Ако могу да приметим, ипак, он вас је у појединим тренуцима и бранио?

Александар Вучић: Никада мене Ивковић није бранио и хвала му, и не треба да ме брани.

Да ли су вас звали да и ви учествујете у емисији?

Александар Вучић: Нису ме звали нити ћу ја сада после овога икада пристати да гостујем на тој телевизији. Ја их позивам да сва тројица против мене учествују у живом дуелу. Тврдим да ћу сву тројицу да победим увек у сваком тренутку.

Значи одрицете се најгледаније телевизије?

Александар Вучић: Телевизија Пинк је најгледанија телевизија, али некада се морате одрећи политичке користи коју би добили гостујући на њој, зарад неких принципа. Некада су принципи много важнији од политичке користи, поготово у овом случају.

ЛОВЦИ НА ДИВЉАЧ И НОВАЦ

Афера око шверца пет стотина хиљада пре-пелица из Југославије у Италију и даље нераз-јашњена. Италијанска штампа шврди да су у посао око шверца били укључени и поједини пољитичари у обе земље на високом државном нивоу. Веселинов, познати љубитељ лова, шврди да му је све смештено, док Савезна управа ца-рина признаје своје пропусте, али исто тако указује на могућу умешаност војске и полиције. Због неодговорног понашања Министарства по-љопривреде ловишта у Србији отпустила, а Ловачки савез Војводине свим ловачким друштвима да због алармантне ситуације одмах прекину са ловом.

Потпредседник Извршног одбора Скупштине Београда Драган Јочић, учествујући у лову на зечеве и фазане у околини Неготина, устрељио је јелена иако је сезона лова на ову дивљач завршена, чиме је овај високи функционер градске владе починио тешко кривично дело криволова. Јочић је, заједно са помоћником републичког министра пољопривреде, Арсеном Курјачким, био гост шефа Шумске секције Неготина, Небојше Вучинића, где је требало да учествује у лову на фазане и зечеве, међутим, потпредседник Извршног одбора Скупштине града није могао да се суздржи да не повуче обарач када му се јелен нашао на нишану. Да би трагедија била још већа Јочић је јелена само ранио, те је јелен угинуо тек после неколико сати мучења. Ловочувар газдинства сачинио је извештај на основу којег је поднета кривична пријава против овог високог функционера београдске владе. Јочић и Курјачки су тако кренули стопама свог коалиционог партнера Драгана Веселинова, министра пољопривреде у Влади Републике Србије, који је пре пар месеци у Делиблатској пешчари такође ухваћен у криволову. Веселинов се тада извукао без казне, што ће се највероватније десити и са овим високим функционером Владе Београда.

Лов као партијски хоби

Лов на нашим просторима одавно је прешао границе хо-бија, и сврстао се у ред престижних ствари недостижних за

обичне смртнике. Србија, земља богата прелепим пашњаци-ма, ливадама, шумама и разноврсним животињама одувек је била стециште ловаца жељних доказивања пред својим партијским друговима. Тако је друг Тито, у ретким тренуцима доколице, по повратку са својих напорних путо-вања, имао обичај да позове своје пријатеље из целог све-та и заређа по српским ловиштима убијајући све што му се нађе на нишану. После доброг улова обично се славило уз добру капљицу и обавезно фотографисање за растанак. Људи кажу – све је у генима – тако су Веселинови, ближи и даљи рођаци, своју љубав према добро спремљеној ди-вљачи пренели и на њега. То што је за лов потребна дозвола и што је он дозвољен само у сезони одстрела никада није била нека велика препрека за Драгана Веселинова. Ствари су, наравно, биле много поједностављене када је овај френетичан ловац именован за министра пољопривреде. Није морао да одговара пред законом због кривичних дела криволова, а себи је могао да приушти и своје лично ловиште. Одлуком министра Веселинова, део ловишта „Лалинске ливаде“, у атару насеља Опаца, припојене су новоформираном ловишту „Горња шума“, чиме је ловачко друштво „Мостонга“ из Оцака остало без 900 хектара нај-бољих и најбогатијих ловних терена. Када се друштво пис-меним путем обратило министру да повуче своју одлуку, иначе ће престати да се баве узгојем и негом дивљачи, ос-

ДА ЛИ СУ МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ И МИНИСТАР ВЕСЕЛИНОВ УМЕШАНИ У ШВЕРЦ 500 ХИЉАДА УБИЈЕНИХ ПТИЦА?

тврдњама домаћих стручњака, свих 500 хиљада убијених птица највероватније потиче са подручја Србије, односно Војводине. Одмах је реаговало републичко Министарство пољопривреде које се нашло прозвано, тврдећи да још увек нема чврстих доказа да су ово министарство и сам министар Веселинов повезани са шверцом птица, наводећи да доказа нема ни за тврдњу да су убијене птице илегално извезене са ловишта широм Србије. Одмах после ове изјаве, помоћник министра Александар Васиљевић је новинарима потврдио да не постоји званични протокол за промет „овом врстом робе“, што значи да нема ни званичног извоза ни увоза, већ само илегалног протока робе. На крају, огласио се и толико испрозиван министар Веселинов тврдећи да се незаконит лов и извоз заштићених врста у Италију злонмерно повезује са оснивањем мешовитог југословенско-италијанског предузећа, као и да се кампања против овог ловишта води због страха од стране конкуренције, пребацујући сву кривицу на лошу покривеност ловишта бројем ловних инспектора. Прве информације из Италије, пак, наводе на то да је реч о криминалу на високом државном нивоу, који се годинама одвија из правца Балкана у Италију. Италијански лист „Газетино“ тврди да иза ове афере стоји високи државни функционер Италије, кога су шверцери птица подмитили како би избегли царинску контролу. Акцију хватања и транспорта птица организовао је вођа италијанске банде, познати шверцер дроге и оружја са Балкана, Енрико Рампазо, ухапшен на граничном прелазу Горица. Међу Рампазовим саучесницима помињу се и неки југословени, међу којима је Рампазова супруга Мира Милићевић и неки државни функционери, јер цела акција, како тврде познаваоци функционисања ловишта, не би могла да се изведе без неке јаке логистичке подршке, поготово зато што се ради о једној од до сада највећих пошљих шверцоване дивљачи. С друге стране, познаваоци при-

ДА ЛИ ЈЕ У ШВЕРЦ ПТИЦА УМЕШАНА И САВЕЗНА УПРАВА ЦАРИНА?

Иако је Савезна управа царина демантовала умешаност у шверц 120.702 птице и 389 сисара са наших простора, откривених у хладњачама на граничним прелазима између Словеније и Италије у ноћи између 16. и 17. децембра, Блашко Човић, управник царинарнице Суботица, ипак признаје да наша царинска служба није, ради провере, из царина у Словенији и Италији, потражила податке о регистарским бројевима шасија хладњаче која је шверцовала птице.

тали су ускраћени за било какав одговор. Одлуку о припајању дела „Ливадских шума“ новоформираном ловишту „Горња шума“ донео је лично министар пољопривреде Драган Веселинов. Одлука је са његовим потписом објављена у „Службеном гласнику“. Новоосновано ловиште поверено је на газдовање мешовитом југословенско-италијанском предузећу „Краљевска препелица“ за које се ових дана везује афера са незаконитим ловом и извозом заштићених врста птица у Италију.

Министарство пољопривреде умешано у шверц заштићених врста птица у Италију

На Апенинском полуострву откривено је око 500 хиљада убијених и заштићених врста птица за које се сумња да су илегално извезене са територије Југославије. Према

ДА ЛИ СУ МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ И МИНИСТАР ВЕСЕЛИНОВ УМЕШАНИ У ШВЕРЦ 500 ХИЉАДА УБИЈЕНИХ ПТИЦА?

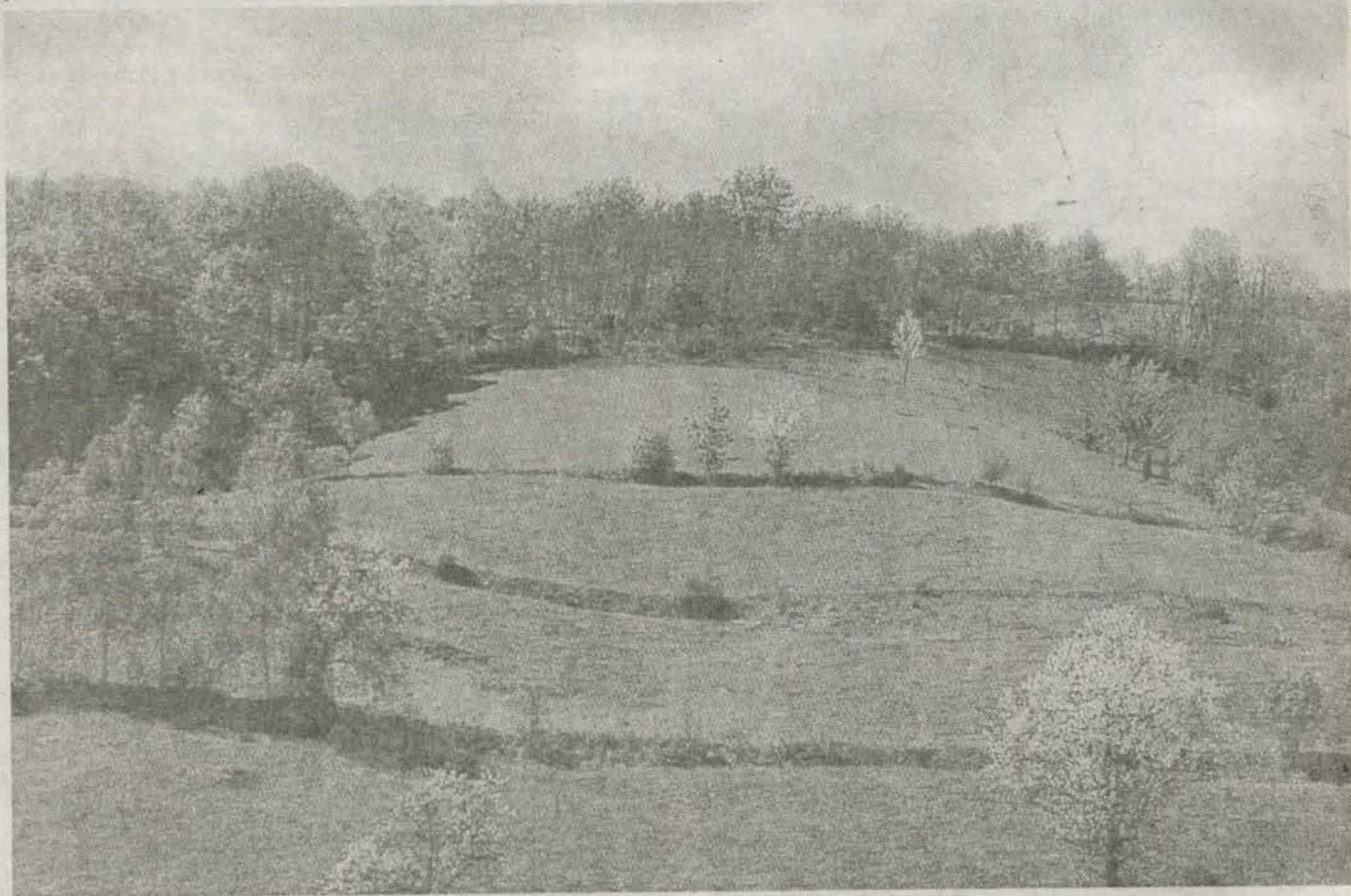
лика на тржишту ове робе тврде да је газдинство „Горња шума“ управо основано у ову сврху. Ово ловиште, које је малтене под директном контролом републичког Министарства пољопривреде, скривено од очију јавности са учешћем италијанског партнера омогућило је својим власницима да на криволову добро зарађују.

Шверцовали и афродизијак

Незадовољство оваквим понашањем републичког министра пољопривреде и осталих чланова ДОС-а захватило је и остала ловачка удружења широм Србије која упозо-

СПОРНА И УМЕШАНОСТ ВОЈСКЕ И ПОЛИЦИЈЕ

Марина Николић, представница за штампу Савезне управе царина, тврди да су возила којима се превозила убијена дивљач највероватније прешла границу ван граничног прелаза, на неким алтернативним путевима које контролишу војска и полиција.

ВЕСЕЛИНОВ ТВРДИ ДА МУ ЈЕ СВЕ НАМЕШТЕНО

Упркос ембаргу Европске уније на увоз дивљачи из наше земље, 500 хиљада ретке врсте птице покушано је да се шверцским каналима пребаци за Италију. После откривања читаве афере италијанска штампа тврди да су у шверц умешани поједини италијански и југословенски државни функционери. Драган Веселинов, министар пољопривреде, који се нашао најпрозванијим, с друге стране тврди да су му читаву аферу сместили Милошевићеви људи због давања сагласности да се газдовање над новооснованим газдинством „Горска шума“ повери мешовитој југословенско-италијанској фирми. Знајући за његову љубав ка лову и луксузним стварима познаваоци прилика тврде да ништа није искључено.

равају да, уколико се њихово понашање не промени, Србија остаје без зечева, јелена, птица и остале дивљачи. Колико је ситуација алармантна показује чињеница да су готово сва ловачка друштва у Војводини добила препоруку стручњака Ловачког савеза Војводине да лов смање или га одмах прекину. Из Комисије за научно истраживачки рад Ловачког савеза Србије стигло је упозорење да је ситуација посебно проблематична код зечева код којих је биолошки минимум осам јединки на стотину хектара, а просек у Србији је тек – шест зечева на 100 хектара. Ловци из Шапина у околини Стига такође упозоравају јавност на незаконите радње министарства пољопривреде које је дозволило ловцима из Италије да у нашу земљу долазе у лов на ретку шумску птицу, жуто овчарицу, без одобрења ловачког друштва. Према њиховим тврдњама, ловци из Италије постављали су варалице и у ловачком резервату, па су стога затражили да се читав случај хитно испита. Према њиховим тврдњама, ова ретка шумска птица истребљена је са простора Стига и тек сада се сазнало да су искључиви кривци за то италијански ловци. Они кажу да је месо жуте овчарице врло јак афрозидијак и одлично се продаје по италијанским ноћним клубовима.

**МИЛАН ЈАНКОВИЋ-ЦЕПТЕР И ЗОРАН ЂИНЋИЋ КОНТРОЛИШУ СВЕ
ИЛЕГАЛНЕ ТОКОВЕ НОВЦА У СРБИЈИ**

Како је организована мафија Србије

Према проценама данас се илегалним шокovima новца, шверцом нафте, цигарета, дроге, алкохола, хране, кафе, из Србије извуче се око пет милиона марака. У последње време на видело испливава све више афера у које је уљешен политички врх Србије. Душан Забуновић, власник фирме МПС је у послу са алкохолом, а кум Зорана Ђинђића, Драгољуб Марковић, власник „Крмиво продукција“ шверцује храну

Директор загребачког недељника „Национал“, у којем је објављена серија текстова о такозваној дуванској мафији Балкана, Иво Пуканић, изјавио је да су му људи из Црне Горе два пута нудили новац како би престао да пише о тој теми. Пуканић је подгоричком „Гласу Црногорца“ рекао и да су му људи из Србије пре недељу дана нудили мито из истих разлога. – Пре два месеца људи из Букановићевог окружења контактирали су два моја пријатеља у Брежицама у Словенији и нудили им седмодневну бројку у маркама да уђутим – казао је Пуканић, истакавши да није прихватио понуду наглашавајући да ће све што зна радо испричати јавности. С друге стране, Скупштина Републике Србије одбила је да формира анкетни одбор који би испитао све детаље у вези шверца дувана. Такође, емисија „Арена“ која се бавила истом тематиком, по налогу некога из врха власти скинута је с програма Студија Б.

АЛКОХОЛ ШВЕРЦУЈЕ ЗАБУНОВИЋ

У посао са шверцом алкохола укључен је Душан Забуновић, власник фирме МПС, која се бави увозом и дистрибуцијом алкохолног пића и парфема, већ неколико година. Забуновић је одмах петог октобра, прве ноћи промена заједно са капетаном Драганом и наоружаним момцима под изговором да спаси документацију, заузео Савезну управу царина.

Функционисање мафије и криминала на овим просторима није само политичко питање и интерес већ је од изузетног стратегијског значаја за функционисање привреде и читавог друштва. То је такође значајно и неким мултинационалним компанијама које већ остварују свој интерес на нашем подручју преко чувених кумова у Србији у лику десетогодишњих увозника нафте, алкохола, цигарета, дроге и разних шерпи. Послове у Србији води Милан Јанковић, власник ЦЕПТЕРА, уз помоћ републичког премијера Зорана Ђинђића и сурчинске и земунске мафије.

Деценијама се на ове послове не плаћају порези и царине и остварују се приходи који износе милијарде марака из земље. Кумови су се заштитили, тако да наша јавност, захваљујући америчкој и британској обавештајној служби први пут чује за мултимилијардера Станка Суботића, док се друга имена не помињу нити их

МИЛАН ЈАНКОВИЋ-ЦЕПТЕР И ЗОРАН ЂИНЋИЋ КОНТРОЛИШУ СВЕ ИЛЕГАЛНЕ ТОКОВЕ НОВЦА У СРБИЈИ

има на листама богаташа за било које опорезивање. Њихова заштита је јасна имајући у виду да главног кума штите Божидар Белић, и Зоран Радовић. Овај други пружа највећу заштиту као председник Државне комисије која одређује ко ће плаћати колики екстрапрофит. То је тај тајанствени човек кога до сада новинари нису успели да фотографашу уз његово образложење да се жели задржати подале од јавности како не би било додатних притисака на његов рад. Највероватније је да он, заједно са Белићем и осталима, има једини циљ да растури ову земљу. Исти посао има и министар енергетике Горан Новаковић који петља у вези енергетике. Слика о свима њима припремана је за наступ у Србији, где су пред-

стављени као експерти који су међународно признати, са великим спољним везама, могућностима и угледом, све у циљу да буду прихваћени у Србији и да могу са својих позиција да униште и растури Србију. Грађани Србије још увек нису имали прилику да се увере у њихову стручност нити им је неко презентовао оно што су радили у иностранству. Све полако постаје јасно да се испод доброг маркетинга не налази ништа. Исто такоје сигурно да су им остављене одрешене руке да време у земљи у извршавању задатих послова дебело наплате и сутра нестану из ње добро обезбеђени. Сигурно је да они не раде за плату од триста марака месечно. Ако су тако добри у послу зашто до сада нису довели бар једног стратешког партнера у Србију. Цела прича све више подсећа на бајку

о друштву пријатеља које је дошло да помогне уз одређену надокнаду. Због свега овога криминализација Србије представља само увод у њено даље разграђивање и није случајно што се данас крију имена главних кумова. Поред главног мафијашког боса у Монте Карлу Милана Јанковића, који је оружјем снабдевао Босну, Хрватску и читав Балкан постоји такође мафијашки кум у Србији, Зоран Ђинђић, који све послове у Србији координира и у које се уграђује са по пар десетина процената. Београдски кум се одлично снашао и гомилу људи разним уценама везао за себе. Пошто већина њих има обавезе према западним службама сви они морају остати јединствени, јер уколико пукне један ланац срушиће се као кула од карата и сви ће отићи. Тек тада би се видело ко није унапред наплатио своје услуге од страних служби и ко је у функцији своје земље и свог народа. Свакако наши политичари треба да буду свесни да приликом грађења тесне сарадње са Истоком и Западом не треба толико да пљују своју земљу, јер су се по неким својим изјавама смучили истом том Западу и Истоку. Расплет између поштених и

У ПОСЛУ С ХРАНОМ ЂИНЋИЋЕВ КУМ

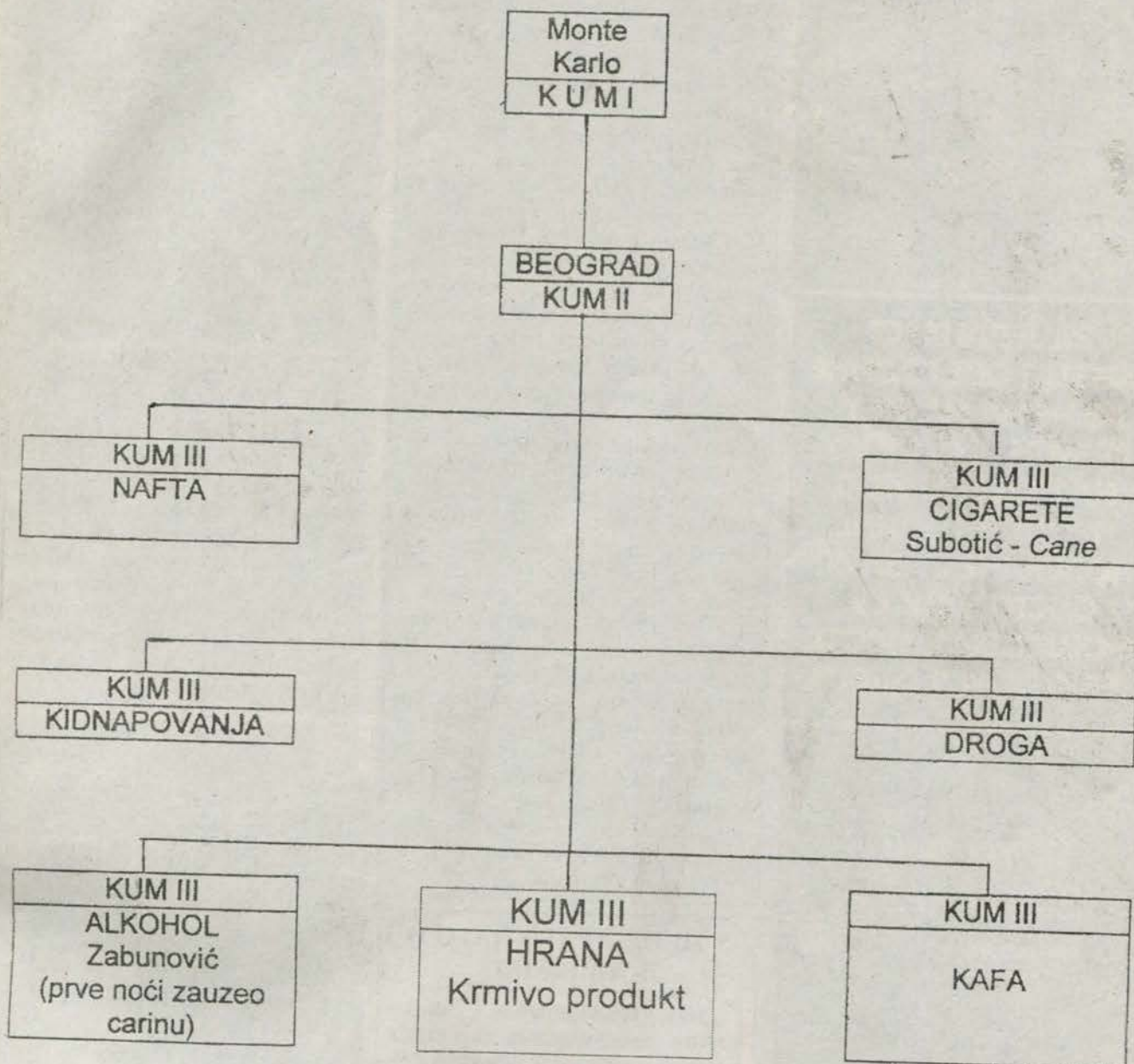
Кум Зорана Ђинђића, Драгољуб Марковић, власник фирме „Крмиво продукт“ из Сурчина, учврстио је своје позиције у послу са храном. Када је свим осталим репомпираним увозницима био забрањен увоз рибљег брашна, Марковић је увезао неколико десетина ове намирнице сумњивог квалитета из Марока. Пошто му је тржиште очишћено од конкуренцију своју сумњиву робу успео је да распрода. Када су се остали увозници побунили савезно Министарство пољопривреде читаву ствар је затапало.

непоштених је неминован. За годину дана режимништа паметно није урадио. Приватне и друге компаније се доводе у очај законима, тако да су стављене у позицију да се бране, уместо да наставе и убрзају са правим инвестицијама и пословима. И даље тече смена најпознатијих директора у Србији, да би њихове функције преузели нови кумови и сутра у процесу продаје компанија постали са странцима нови власници преко ноћи. то што не познају бизнис и немају никакво искуство у томе и што ће радници остати без посла и било какве егзистенције њих превише не дотиче.

МИЛАН ЈАНКОВИЋ-ЦЕПТЕР И ЗОРАН ЂИНЋИЋ КОНТРОЛИШУ СВЕ ИЛЕГАЛНЕ ТОКОВЕ НОВЦА У СРБИЈИ

КАКО ЈЕ ORGANIZOVANA MAFIJA SRBIJE

Prema proceni, danas se dnevno izvuče iz Srbije 5,0 miliona DEM.

**ЗА ЈЕДАНАЕСТ
МЕСЕЦИ ОВЕ ГОДИНЕ
ЦЕНЕ НА МАЛО У
СРБИЈИ, У ОДНОСУ
НА ИСТИ ПЕРИОД
ПРОШЛЕ ГОДИНЕ
ПОВЕЋАНЕ СУ ЗА 40
ОДСТО, ДОК СУ
ТРОШКОВИ ЖИВОТА
ВЕЋИ ЗА 42,9 ОДСТО.**

**ПОТРОШАЧКА КОРПА У
НОВЕМБРУ 12.067
ДИНАРА**

Вредност потрошачке корпе за четворочлану породицу новембру је, према подацима Савезног завода за статистику, износила 12.067 динара, што је за 1,7 одсто више него у протеклом месецу. Највише је поскупела зелена пијаца. Карфиол је скупљи за 85,6 одсто, односно цена је за 33,6 динара већа него протеклог месеца. На лествици поскупљења друго место заузела је зелена салата са поскупљењем од 58,7 одсто, у октобру килограм је коштао око 55 динара. Парадајз је поскупео за 16,4 одсто, грожђе за 23,6 одсто, ораси су скупљи за 4,8 одсто, а црни лук за 4,3 одсто. У новембру такође су повећане и цене кондиторских производа. Чоколада од 100 грама скупља је за око 10 одсто, а просечна цена је око 40 динара. Лиснато тесто са новим поскупљењем од пет одсто достигло је рекордну цену од 97 динара. Свињска маст је поскупела за 3,3 одсто, а мортадела за 2,3 одсто. Највећи издаци су као и протеклог месеца били потребни за основне животне намирнице, хлеб и млеко. За 26 килограма хлеба било је потребно издвојити 903 динара уколико се купује најјефтинији народни хлеб, а за 31 литар млека 703 динара. Сир је за већину домаћинстава постала недостижна намирница. Два килограма најјефтинијег качкаваља коштала су око 700 динара, за исту количину новца могло се купити око четири килограма пилетине.

**У ЦЕНУ УРАЧУНАТО И
КАШЊЕЊЕ**

Због усклађивања цена са другим превозницима дирекција Беовоза повећала је цене појединачних и месечних карата за чак 33 одсто. Запослени и незапослени плаћаће месечну карту 400 динара, док ће повлашћене категорије путника карте плаћати 200 динара. Ово је друго поскупљење услуга Беовоза за протекла три месеца.

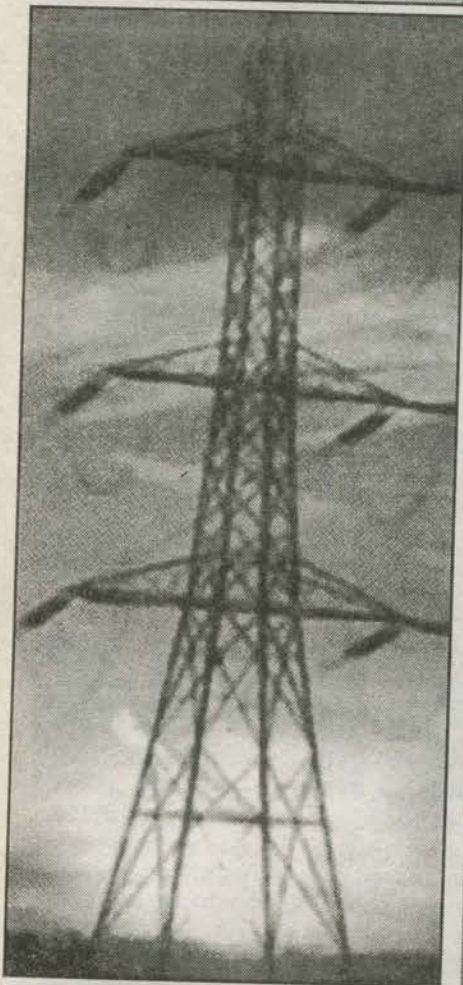
**ПОЉОПРИВРЕДНИ
ПРОИЗВОДИ
НАЈСКУПЉИ**

Расту цена у протеклом месецу највише је допринело поскупљење услуга од 5,3 одсто, пољопривредни производи скупљи су за 1,2 одсто, индустријски непрехрамбени производи су скупљи за 0,2 одсто, индустријски, прехрамбени производи имали су веће цене за 0,7 одсто, а исто толико је поскупело и пиће

**ОД НОВЕ ГОДИНЕ
СКУПЉЕ ЦИГАРЕТЕ**

Због повећања акциза на гориво и цигарете од Нове године пушачи ће цигарете домаћих фабрика дувана плаћати у просеку 6 динара више, док ће стране цигарете поскупети од 10 до 15 динара.

**РАЧУНИ ЗА СТРУЈУ
ПРЕВЕЛИКИ ДА БИ СЕ
НАМИРИЛИ**

После уручивања коначног обрачуна за претходни месец, због висине износа на уплатницама многи грађани Србије зиму ће провести у мраку. Из Електродистрибуције најављују најинтензивнију сечу струје до сада тако да ће према њиховим проценама због неплаћених рачуна без струје недељно остајати од 25 до 30 хиљада домаћинстава.

**ТРЕЋИНА
СТАНОВНИШТВА
ИСПОД ЛИНИЈЕ
СИРОМАШТВА**

Док једна трећина становништва Србије једва преживљава друга трећина живи у још горим условима испод линије сиромаштва саопштио је Институт економских наука. Према прогнозама Светске банке у наредном периоду друштвени бруто производ имаће просечну стопу раста од 4 до пет одсто.

**ПЛАТА 200 МАРАКА А
ПОТРОШАЧКА КОРПА
400 МАРАКА**

Просечна бруто зарада запослених на територији Србије у новембру је према подацима Републичког завода за статистику информатику износила је 11 101 динар док је нето плата износила 6.869 динара или 229 марака. Највеће плате примилу су запослени на територији Војводине, просечно 11.839 динара у бруто износу, док су запослени на територији Србије без покрајина имали просечну бруто плату од 10 468 динара.

БЕНЗИН 45 ДИНАРА

Још увек је неизвесно да ли ће поскупети и бензин. Влада је најпре саопштила да литар бензина поскупљује на 45 динара, да би ту своју одлуку о поскупљењу после неколико дана демантовала. Уколико бензин ипак поскупи нова цена биће за пет динара већа у односу на претходну, што је за наше услове много.

Корупционашки

ПАРТНЕРИ

Упоркос обећањима режима да ће корупција бити искорењена последњих месеци корупционашке тарифе су нагло скочиле. Давање и примање мита присујно је у свим порам друштва. Отпор је покушао да искорени корупцију па је и сам у њу огрезао. Влада формирала антикорупцијски савети чији су се чланови једном састали и што да би још једном похвалили оне који су их изабрали и извређали све остале.

Град је већ месецима препун билбордова са Отпоровим плакатима – Искоренимо корупцију. Ових дана, у једном дневном листу, међу писмима читалаца једна војвођанска отпорашница оштро критикује своје колеге широм Србије и оптужује их за корупцију. У самој кампањи није се много одмакло, једино што је Министарство просвете пребацило на рачун Отпора новац за кампању. Новац би требало да покрије трошкове мегаломанске кампање која сем плаката и добрих зуба главног манекена не поседује ништа друго. О томе колико су борци против корупције и сами искорумпирани могло би да се напише подоста, али то ништа не чуди, јер живимо у земљи у којој се тачно зна шта колико

кошта и код кога је потребно интервенисати да би се ствари урадиле и привеле крају. Иако су представници власти најављивали ригорозне контроле за оне који примају мито, не да оно није искорењено, већ је тарифа последњих месеци нагло скочила.

Компанија која је годинама штедела да би започела приватан бизнис јада се да пре него што уђе у посао мора добро да увежба како се подмићује уколико жели да њена фирма стартује на време, да је инспектори и разне санитарне службе не завлаче месецима. Каже да би на крају, уколико жели нормално да ради и тако морала некеме да плати, па резонује да је то боље урадити одмах у старту. – Јер си онда миран – каже она. Када се ствари боље сагледају у овој земљи се подмићивање, примање и давање мита вежба од малена. Уколико желите да вам лекар посвети два минута пажње пре него што вам препише рецепт треба му ћушнути кафу или неку бомбоњеру. То најбоље знају наше мајке које у таквим приликама наступају са речима, ево, изволите, да се мало почастите. За преглед код специјалисте већ су потребни већи издаци, они са села доносе пршуте и јаја, док се они из града одлучују, истресајући џепове, за новчану надокнаду. Међу народом кружи прича да ипак најбоље пролазе хирурзи, ту се приликом разних операција уопште не штеди. Наравно, нису сви подмитљиви, изузеци постоје. Да

**НОВАЦ ПРОЛАЗИ,
ОЖИЉЦИ ОСТАЈУ!**

**ИСКОРЕНИМО
КОРУПЦИЈУ!**

**НАРОДНИ
ПОКРЕТ
ОТПОР!**

би прича била потпуна мора се обавезно споменути кроз какве све муке пролази човек приликом прикупљања докумената од разних општинских, полицијских и правосудних служби. Упркос тврдњама власти да је успешан рад представника локалне самоуправе, пре свега општинских службеника, грађанин, да би добио било какву потврду или уверење из општине, почев од извода из матичне књиге рођених, пролази кроз најтеже муке и искушења како да оконча драму, да пресуди себи или општинском службенику. Ипак, пре него што се одлучи за најгору варијанту посегне за новчаником, то увек упали и поспешни рад успаване администрације.

**АНТИКОРУПЦИЈСКИ САВЕТ
ХВАЛИ ВЛАДУ**

Влада Републике Србије формирала је Антикорупцијски савет за борбу против корупције. Савет броји 12 чланова међу којима су проф. Никола Милошевић, Загорка Голубовић, наравно Војин Димитријевић, Владимир Гоати и други. Представници Савета састали су се једном када су уз обавезно фотографисање за новине изјавили да би цивилно друштво требало да постане партнер власти у решавању крупних проблема какав је корупција. Том приликом нису заборавили да напомену како смо ми једно нецивилзовано друштво без слободе људских права. Наравно, нису изостављене ни похвале на рачун Републичке владе која их је и изабрала, што је сасвим разумљиво.

Корупција и у правосуђу, школству и спорту

Е па, дошли смо и до правосуђа, ту је систем примања и давања мига разрађен до ситних детаља, мада још увек каска за примером из здравства. Мада никада не треба губити наду битка још увек није завршена, па можда судство ипак преузме челну позицију. Према утврђеном тарифном систему тачно се зна колико шта кошта и, што би наш народ рекао, где треба подмазати. Ви, наравно, можете и даље остати поштењачина која ће до краја живота да чека у реду за неку потврду. У последње време корупција је присутна и у школству. На листи најкорумпиранијих факултета води Економски факултет где један семестар кошта хиљаду марака. Мада за Економским не заостају ни остали факултети београдског универзитета. Једна колегиница ми је у поверењу рекла да је одахнула када је саопштена листа корумпираних факултета, пошто је била убеђена да њен факултет држи чеону позицију. Ето, неки баш имају срећу. Њихове дипломе негде у белом свету биће за длаку цењеније у систему израбљивања наших стручњака. Није корупција захватила само високо школство, она се спустила до најмање дечице. Уколико желите да упишете ваше дете у вртић у коме најчешће нема места, мораће да ургира неки ваш познаник на неком положају, а то поново кошта. Подмићивање и корупцију у спорту не би ваљало спомињати због оних који још увек верују да је спорт чист као суза и да је важно само учествовати. Нека истраживања показују да је корупција, код нас постала начин живота. Раширена је не само она врхунска корупција него и она у бази друштва коју је много теже открити и искоренити. Многи се слажу да би требало утврдити колики је трансфер економске моћи у политичку власт и обратно, и по којим правилима.

Леси понекад

Када се Драгољуб Мићуновић, средовечни професор, председник Демократског центра, странке са три члана и председник Већа грађана Савезне скупштине јавио на конференцији за штампу, новинарима је одмах за око запао његов потамнели тен и бела, од сунца избледела коса. Нико није могао да не примети како овај старац зрачи неком позитивном енергијом, коју је покупио на неком од својих честих путовања. За то време, док су га новинари са дивљењем посматрали, Мићуновић је саопштавао утиске које је понео из земаља Латинске Америке у којима је боравио по службеној дужности. Причао је он и о труду који је морао да уложи у тим далеким страним земљама како би тамошње политичаре придобио, по његовим речима, за нашу ствар.

Откад је овај средовечни професор дошао у фотелју председника Већа грађана просто је постао неухватљив. Више времена проводи у ваздуху, у неком авиону, него на

земљи у Скупштини. Захваљујући својој функцији успео је да обиђе за врло кратко време читав свет и да завири у све континенте, од Америке до пријатељске нам Африке. Изгледа да му је опсесија постала да седне у авион и вине се небу под облаке остављајући обичне смртнике у демократској Србији. Важно му је да посети неку, до тада њему непознату страну земљу и разговара са тамошњим људима. Боравио је он, што у краћим што у дужим службеним посетама и у земљама некадашњим чланицама бивше Југославије, али када се заситио Босне, Словеније у којој је боравио у неколико наврата, Македоније откривајући чари свог положаја почео је да крстари и даље од свог комшилука. Без његовог присуства нису остале ни Русија, Холандија. Прошпартао је Мићуновић и Француску и Париз обилазћи га са Друштвом југословенско-француског пријатељства. Намеравао је он да остане тамо и дуже од три дана, али

СВРАТИ КУЋИ

Друштво је имало неких обавеза па је беспослен Мићуновић на своју велику жалост морао да спакује кофере и врати се у његову демократску Србију.

Каже да га углавном зову да буде њихов гост, али уколико се намерачи негде да отпутује а позив никако да стигне, онда председник Већа грађана примењује другу тактику. Не чека да они зову њега већ он позове њих. Позове он тако парламентарну делегацију неке њему пријатељске земље на коју се намерачио, види се пар пута с њима, организује им пријем, ручак, а када они отпутују седи и чека на позив за узвратну посету. Све је то лепо, разумљива је и његова љубав ка путовањима и жеља да што више сазна о другим културама и упозна нови свет, али ко да плаћа сва та његова задовољства, односно, путовања?

Повратна авионска карта до америчког континента кошта негде око 1.500 долара, дестинације по Европи су нешто јефтиније али ни ту пут не може изаћи јефтиније од хиљаду долара. Афрички континент нећемо ни помињати, а овај господин се изгледа у последње време баш нешто на њега намерачио. Уколико смештај и храна нису обезбеђени, што захтева додатна одрицања из буџета и извлачења новца из џепова пореских обвезника. За те потребе такође је неопходно обезбедити пар хиљада долара. Уколико су, пак, превоз, смештај и храна обезбеђени то подразумева да када пријатељи из земље у којој је Мићуновић боравио дођу у Југославију, такође имају све плаћено и ко ће све то да

покрије ако не буџет који је ових дана, жале се политичари, утањило. Мићуновић у таквим приликама резервише смештај у болјим београдским хотелима Интерконтиненталу или Хајату, док се ручкови организују у најексклузивнијим ресторанима. Мићуновић те своје планове везане за путовања љубоморно чува за себе никоме не дозвољава да у њих привири нити да у њима учествује. У својој матици појављује се тек када загусти. Тада да пар изјава новинарима да га народ не заборави и брже-боље настави своју турнеју по свету. У тим ретким тренуцима свог боравка у Југославији саопшти нам и шта је тамо причао и шта су му они одговорили, сви га онда са дивљењем поштрају и питају се, боже, како тај човек све то постиже. У тим ретким тренуцима Мићуновић закаже и заседање Савезне скупштине, али некако невољно и преко главе. Сада је поново у родној земљи вероватно припремајући се за неко новогодишње путовање у којем ће посетити неки од топлијих крајева, прија му сунце и море.

Народ оптерећен својим проблемима превише не размишља о овом доброћудном старцу и о његовој љубави према путовањима док се једног дана не запита докле ће његова башкарења плаћати порески обвезници. На Западу политичари морају да правдају сваки угрошени буџетски цент. Мићуновић за сада још увек може да мирно спава јер ми немамо ту навику, али када се то деси мораће да се поздрави с каријером и заувек отпутује на пут без повратка.

ЗАУЗИМАЊЕ ПОЗИЦИЈА

После оставке директора Рударско-топионичарског комбината Бор Драгослава Гусковића, и неколико директора зависних предузећа у саставу РТБ-а, Влада је на чело овог комбината поставила свог човека, помоћника републичког министра за рударство и енергетику, Војислава Крстића. Ово ће Крстићу у РТБ-у бити укупно друга функција, пошто је он уједно и председник Савета за стратешку консолидацију Бора. Међутим, на тој функцији неће бити усамљен, јер се очекује да Влада ускоро својим људима попуни и остала упражњена места у овом комбинату.

КО ЈЕ ОВДЕ ГАЗДА?

Шеф мисије Организације за европску безбедност и сарадњу Дан Евертс, који је прошле недеље завршио мисију и отишао с Косова и Метохије, није исплатио две трећине кирије Српкињи Мирјани Бичанин у чијем је стану живео две године. Госпођа Бичанин која живи као избегло лице у Србији рекла је да је две године покушавала да дође до Евертса, али да се он оглушавао на све њене захтеве. – Тек када сам у медијима проговорила, рекао је да ће ми платити, али колико он буде хтео, и уз услов да демантујем све што сам рекла за медије – рекла је Мирјана Бичанин Танјугу

ХОЋЕ ЛИ ПОЛИЦИЈА ДА ШТИТИ СЕКТЕ?

Хришћанска адвентистичка црква у Београду саопштила је да је затражила помоћ надлежних државних органа јер су њени верници и верски објекти изложени све чешићим верским нападима. Према саопштењу које је адвентистичка црква упутила јавности наводи се да је последњих десет година вођена медијска кампања са циљем да се јавност окрене против ове цркве и њених чланова. Сектолози адвентистичку цркву сврставају у секте које негативно утичу на људске душе.

АВИОНЕ СЛОМИЋУ ТИ КРИЛА

Писање загребачког листа „Национал“ о умешаности Владе Црне Горе у шверц, корупцију и ненаменско трошење буџетских средстава и даље потреса црногорски парламент. Председник Владе, Филип Вујановић, одбио је захтев председника Народне странке, Драгана Шоћа, да му дозволи увид у документацију о куповини два авиона које је црногорска влада набавила за потребе државе, јер је она поверљивог карактера. Увид једино може да буде извршен у својству представника Комисије за испитивање тачности писања загребачког листа, изјавио је Вујановић. Црногорска опозиција оптужила је Владу да је трошећи буџетска средства купила авионе за личне потребе својих чланова.

ЗБОГОМ ДО СЛЕДЕЋЕГ РАТА

Одбор за протест ратних војних и мирнодопских инвалида Србије поднеће, до краја године, кривичну пријаву против председника Савезне владе и ранијег министра финансија, Драгише Пешића, због драстичног кршења законских права ратних инвалида и породица налих бораца, најавио је председник Одбора Александар Микулић. Микулић је изјавио да су Савезна влада и њен премијер одлучили да не примењују закон и према ратним инвалидима нагомилали су дуг од 600 милиона динара. Прва тужба, како је речено, биће поднета због неисплаћених инвалидских примања за мај 2001. године, а затим и за сва доспела и неисплаћена потраживања.

ВОЈСКА ЈУГОСЛАВИЈЕ ОСТАЛА НЕ ДЕЛУ ГРАНИЦЕ СА ХРВАТСКОМ?

Војска Југославије демантовала је писање хрватске штампе да су се пограничне јединице југословенске армије повукле са дела границе са Хрватском, на подручју око Илока, наводећи да се ВЈ није повукла са тог нити било ког другог дела границе СРЈ. Друге стране загребачки „Јутарњи лист“ објавио је да хрватски полицајци и припадници војне граничне службе, однедавно врло ретко срећу војне патроле Војске Југославије, са којима су се обично сретали на полским путевима у околини Приштица код Илока.

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке. До сада је изашло десет бројева. Цена једног примерка издатог 2000. године износи 100 динара, а за 2001. годину 300 динара.

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

YU ISSN 1450-8753
UDK 1+3

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

10

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

ГОДИНА II ● БРОЈ 4 ● БЕОГРАД, ЈУЛ-АВГУСТ 2001. ГОДИНЕ ● ЦЕНА 300 ДИНАРА

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

СРПСКА
СЛОБОДАРСКА МИСАО

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Излази двомесечно

Све информације на тел: 316 46 21

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

Књиге др Војислава Шешеља
могу се купити у седишту
Српске радикалне странке
Трг победе 3, Земун

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА
ЈЕ 1000 ДИНАРА

**ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК**

Све информације на телефон: 011/316-46-21